

**PROGNOZA
ODDZIAŁYWANIA
NA ŚRODOWISKO USTALEŃ PROJEKTU
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO SOŁECTWA SIERAKÓW
NA TERENIE GMINY DALESZYCE**

Opracował

Rafał Kozieł

Kielce, 2023/2024/2025

SPIS TREŚCI

I. ZAWARTOŚĆ PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

1. Wprowadzenie.
 - 1.1. Informacje wstępne.
 - 1.2. Podstawa prawna prognozy.
 - 1.3. Materiały wejściowe.
2. Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami.
3. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy.
4. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.
5. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.
6. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.

II. ANALIZA I OCENA

1. Istniejący stan środowiska przyrodniczego oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.
2. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.
3. Istniejące problemy ochrony środowiska z punktu widzenia realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.
4. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywanego mpzp.
5. Przewidywane znaczące oddziaływanie, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na cele i przedmiot ochrony obszaru NATURA 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko.

III. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

IV. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzonej do tego wyboru albo wyjaśnienia braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Bibliografia

1. WPROWADZENIE

1.1. Informacje wstępne.

Przedmiotem niniejszego opracowania jest Prognoza oddziaływania na środowisko przyrodnicze ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Sieraków na terenie gminy Daleszyce, nazwana w dalszej części opracowania prognozą.

Zgodnie z art. 53 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zakres i stopień szczegółowości prognozy oddziaływania na środowisko został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Kielcach oraz z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym.

W trakcie podania publicznej informacji o przystąpieniu do sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko uwagi i wnioski do prognozy nie wpłynęły.

1.2. Podstawa prawna prognozy.

Podstawą prawną opracowania niniejszej prognozy jest art. 46 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;

Przy opracowaniu prognozy wykorzystano przepisy następujących aktów prawnych:

- 1) ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska;
- 2) ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 3) ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
- 4) ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
- 5) ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 6) ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach;
- 7) ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne,
- 8) ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych;
- 9) ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane;
- 10) ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami;
- 11) ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym;
- 12) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
- 13) rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku;
- 14) rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełniać przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych;
- 15) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 2019 r., poz. 2448);
- 16) rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w środowisku (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 845);
- 17) II aktualizacja planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, zatwierdzoną rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2023 r., poz. 300);

- 18) uchwały Nr XLIX/870/14 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 13 listopada 2014 r. w sprawie utworzenia Cisowsko-Orłowińskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Święt. z 2014 r. poz. 3146);
- 19) zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Cisowsko-Orłowińskie PLH260040 (Dz. Urz. Woj. Święt. z 2014 r. poz. 1141 ze zm.);
- 20) uchwała nr LVIII/712/23 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 marca 2023 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Cisowsko-Orłowińskiego Parku Świętokrzyskiego (Dz. Urz. Woj. Święt. z 2023 r., poz. 1533);
- 21) uchwały Nr XXVII/377/20 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 28 grudnia 2020 r. w sprawie uchwalenia zmiany Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego, dotyczącej opracowania "Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miejskiego Obszaru Funkcjonalnego Ośrodka Wojewódzkiego" (Dz. Urz. Woj. Święt. z 2021 r., poz. 277);
- 22) rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 20 stycznia 2022 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Lasy Cisowsko-Orłowińskie (PLH260040) (Dz. U. z 2022 r., poz. 384);
- 23) uchwała Nr XXII/292/20 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego 29 czerwca 2020 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz. Urz. Woj. Święt. z 2020 r. poz. 2616);
- 24) uchwały Nr XXII/291/20 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 29 czerwca 2020 r. w sprawie Programu ochrony powietrza dla województwa świętokrzyskiego wraz z planem działań krótkoterminowych.

1.3. Materiały wejściowe.

- 1) studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Daleszyce zatwierdzone uchwałą nr L/413/2021 Rady Miejskiej w Daleszycach z dnia 21 października 2021 r.;
- 2) miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sołectwa Sieraków na terenie gminy Daleszyce, zatwierdzony uchwałą nr XXII/72/2012 Rady Miejskiej w Daleszycach z dnia 26 października 2012 r. (Dz. Urz. Woj. Święt. z 2012 r. poz. 3352);
- 3) miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego fragmentu sołectwa Sieraków na terenie gminy Daleszyce zatwierdzony Uchwałą Nr XXVIII/28/2013 Rady Miejskiej w Daleszycach z dnia 27 marca 2013 r. (Dz. Urz. Woj. Święt. z 2013 r. poz. 2038);
- 4) projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Sieraków na terenie gminy Daleszyce;
- 5) opracowanie ekofizjograficzne dla potrzeb miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Daleszyce;
- 6) raporty o stanie środowiska, WIOŚ, Kielce;
- 7) dane przestrzenne dotyczące obszarów Natura 2000 przesłane Burmistrzowi Miasta i Gminy Daleszyce przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach pismem z dnia 16.05.2024 r., znal: WPN-II.402.1.24.2024.AW.

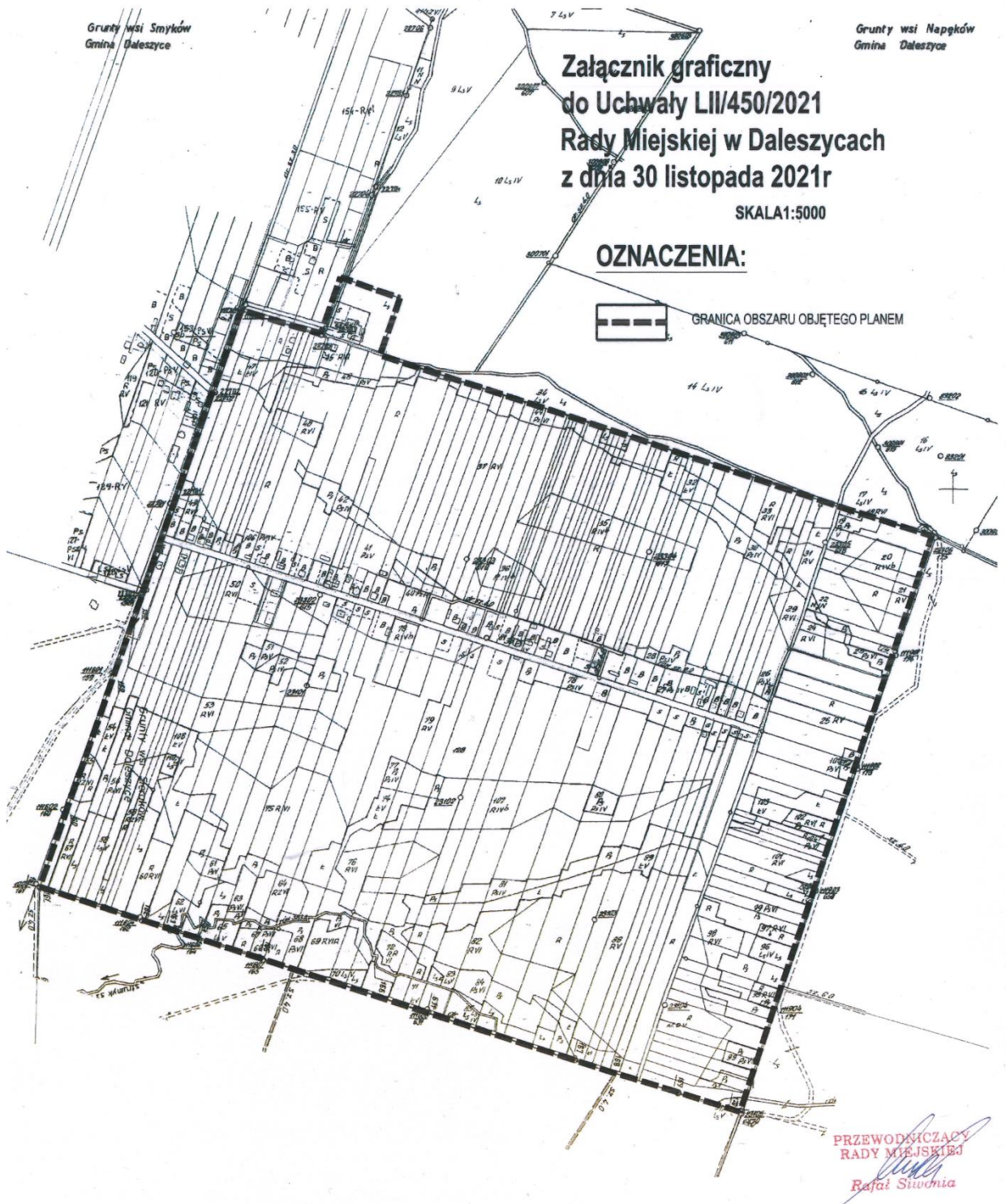
2. Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami.

2.1. Przedmiot ustaleń projektu planu.

Projekt planu obejmuje obszar położony w północnej części gminy Daleszyce w granicach określonych w załączniku graficznym do projektu planu i obejmuje część obrębu ewidencyjnego Sieraków.

Granice obszaru projektu planu przedstawia poniższy załącznik graficzny do uchwały Nr LII/450/2021 Rady Miejskiej w Daleszycach z dnia 30 listopada 2021 r. w sprawie przystąpienia do

sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Sieraków na terenie gminy Daleszyce.

Przedmiotem projektu planu są zagadnienia, o których mowa w art. 15 ust. 2 oraz w miarę potrzeb w art. 15 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w zakresie dostosowanym do występujących potrzeb z uwzględnieniem różnorodności funkcji obszarów objętych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, przy uwzględnieniu polityki przestrzennej określonej w studium

uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Daleszyce zatwierdzone uchwałą nr L/413/2021 Rady Miejskiej w Daleszycach z dnia 21 października 2021 r.

2.2. Przeznaczenie terenów.

Projekt planu ustala następujące tereny funkcjonalne:

- 1) MN1 - MN9 - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- 2) U1, U2 - tereny zabudowy usługowej;
- 3) R - tereny rolnicze;
- 4) ZL - tereny lasów;
- 5) ZLz - tereny zalesień;
- 6) WS - tereny wód powierzchniowych śródlądowych płynących;
- 7) KD-L1 - teren publicznej drogi powiatowej klasy lokalnej;
- 8) KD-L2 - teren przeznaczony pod poszerzenie publicznej drogi powiatowej klasy lokalnej położonej poza granicami planu;
- 9) KD-D1, KD-D2 - tereny publicznych dróg gminnych klasy dojazdowej;
- 10) KD-D3 - teren przeznaczony pod poszerzenie publicznej drogi gminnej klasy dojazdowej;
- 1) KDW1-KDW4 - tereny dróg wewnętrznych.

2.3. Podstawowe zasady w zakresie ochrony środowiska określone w projekcie planu.

Na obszarze objętym projektem planu w zakresie ochrony środowiska i przyrody ustalono:

- 1) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu przepisów odrębnych za wyjątkiem sieci, urządzeń i obiektów związanych z infrastrukturą techniczną i komunikacyjną;
- 2) zakaz odprowadzania ścieków do gruntu i wód, za wyjątkiem wód opadowych i roztopowych;
- 3) dotrzymanie standardów jakości środowiska w rozumieniu przepisów odrębnych;
- 4) odbiór odpadów w systemie zorganizowanym pod nadzorem gminy, zgodnie z Planem Gospodarki Odpadami dla Województwa Świętokrzyskiego oraz Regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Daleszyce;
- 5) ochronę zasobów przyrodniczych:
 - a) Cisowsko-Orłowińskiego Parku Krajobrazowego,
 - b) korytarza ekologicznego "Góry Świętokrzyskie i Dolina Wisły";
- 6) ochronę istniejących zadrzewień poprzez ich zachowanie na działkach przewidzianych do zabudowy w minimalnej ilości 45% ich powierzchni oraz wkomponowanie planowanych budynków w te zadrzewienia;
- 7) zachowanie istniejących pasów zieleni lub wprowadzania nowych zadrzewień i zakrzewień, które stanowić będą naturalną barierę dla hałasu i zanieczyszczeń;
- 8) nakaz dostosowania robót budowlanych (w szczególności prac ziemnych) do okresów rozrodczych zwierząt;
- 9) stosowanie ogrodzeń ażurowych umożliwiających migracyjnych małych zwierząt oraz przerwy pomiędzy odrodzeniem a powierzchnią gruntu;
- 10) stosowanie przepustów pod drogami o właściwych przekrojach umożliwiających swobodną wędrówkę płazów;
- 11) zakaz prowadzenia rurociągów transportujących substancje ropopochodne mogące zanieczyścić wody podziemne;
- 12) nakaz utrzymania naturalnego spadku terenu;
- 13) ochronę wód powierzchniowych śródlądowych płynących poprzez:
 - a) zakaz niszczenia lub uszkodzenia brzegów śródlądowych wód powierzchniowych,

- b) zakaz grodzenia nieruchomości przyległych do powierzchniowych wód publicznych w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu,
 - c) nakaz umożliwiania przez właścicieli nieruchomości przyległych dostępu do wody na potrzeby wykonywania robót związanych z utrzymaniem wód,
 - d) uzyskania zgody wodnoprawnej na wykonywane prace w obrębie cieków naturalnych;
- 14) zachowanie ciągłości i drożności cieków wodnych poprzez:
- a) zastosowanie przepustów pod drogami o przekrojach wynikających z przepisów odrębnych,
 - b) zakaz ich zasypywania,
- oraz:
- 1) dla terenów oznaczonych symbolami MN1-MN9 ustalony został dopuszczalny poziom hałasu jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - 2) dla terenu oznaczonego symbolem U1 ustalony został dopuszczalny poziom hałasu jak dla budynków związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, zgodnie z przepisami odrębnymi.

3. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy.

Niniejsza prognoza była opracowywana równoległe z projektem planu oraz po jego zakończeniu. Punktem odniesienia dla prognozy jest istniejący stan środowiska przyrodniczego i zagospodarowania terenu, określony w opracowaniu ekofizjograficznym.

Dla dokonania oceny skutków oddziaływania na środowisko ustaleń projektu planu skorzystano z doświadczeń zdobytych podczas wykonywania opracowań o podobnej tematyce. Całość ustaleń podporządkowano konstytucyjnej zasadzie zrównoważonego rozwoju z zachowaniem racjonalnego i całościowego traktowania zasobów środowiska przyrodniczego.

Podstawowym celem prognozy jest analiza i wskazanie najkorzystniejszych dla środowiska rozwiązań planistycznych, poprzez:

- identyfikację i ocenę najbardziej prawdopodobnych wpływów na wszystkie komponenty środowiska na danym obszarze, jakie może wywołać realizacja ustaleń przestrzennych zawartych w projekcie planu;
- konsultacje wewnętrzne na etapie przygotowywania projektów prognozy i planu, celem eliminacji rozwiązań i ustaleń niemożliwych do przyjęcia ze względu na ewentualne negatywne skutki dla środowiska lub zagrożenie dla zdrowia mieszkańców.
- pełne poinformowanie o skutkach wpływu ustaleń projektu planu dla środowiska przyrodniczego.

Powyższe wymaga interdyscyplinarnej analizy procesów i zjawisk zachodzących w środowisku, przy uwzględnieniu zmian w szeroko rozumianym otoczeniu.

Prognoza została opracowana w powiązaniu z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Sieraków na terenie gminy Daleszyce.

4. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analiz skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.

Proponuje się objąć analizą skutków realizacji postanowień projektu dokumentu, określonym w art. 55 ust. 3 pkt 5 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Monitoring jakości elementów środowiska proponuje się realizować w zakresie wynikającym z omawianych przepisów dotyczących Państwowego Monitoringu Środowiska, corocznie dla wód powierzchniowych i powietrza atmosferycznego. W odniesieniu do przyrody w cyklu 5 letnim.

Ponadto zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wójt, burmistrz, prezydent dokonuje analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym

gminy, ocenia postępy w opracowaniu planów miejscowych. Ocena odbywa się raz w czasie kadencji. Ocena taka została sporządzona w 2016 r. i zatwierdzona Uchwałą XXVII/100/2016 Rady Miejskiej w Daleszycach z dnia 23 listopada 2016 r. Realizacja przedmiotowego projektu planu nie koliduje z wnioskami wynikającymi z tej oceny.

5. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu.

Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Sieraków na terenie gminy Daleszyce nie powodują transgranicznego oddziaływania, gdyż teren planu oddalony jest od granic państwa kilkaset kilometrów.

6. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.

Celem niniejszej prognozy jest określenie i oszacowanie skutków dla środowiska przyrodniczego realizacji ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Sieraków na terenie gminy Daleszyce. Obszar projektu planu położony jest w północnej części gminy Daleszyce, od zachodu graniczy z terenami częściowo zurbanizowanymi miejscowości Smyków, natomiast od północy, wschodu i południa z rozległymi terenami lasów będących w zarządzie Nadleśnictwa Daleszyce.

W ramach procedowanego projektu planu utrzymuje się istniejącą zabudowę wynikającą z obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonych uchwałą nr XXII/72/2012 Rady Miejskiej w Daleszycach z dnia 26 października 2012 r. (Dz. Urz. Woj. Świąt. z 2012 r. poz. 3352), miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu sołectwa Sieraków na terenie gminy Daleszyce zatwierdzony uchwałą Nr XXVIII/28/2013 Rady Miejskiej w Daleszycach z dnia 27 marca 2013 r. (Dz. Urz. Woj. Świąt. z 2013 r. poz. 2038) oraz z polityki przestrzennej gminy Daleszyce określonej w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Daleszyce zatwierdzone uchwałą nr L/413/2021 Rady Miejskiej w Daleszycach z dnia 21 października 2021 r. Ustalenia projektu planu nie naruszają polityki przestrzennej gminy Daleszyce, a wyznaczone tereny przeznaczone do zabudowy uwzględniają potrzeby inwestycyjne mieszkańców miejscowości Sieraków.

Przez teren objęty projektem planu, w jego południowej części przepływa ciek wodny Dopływ w Dankowie, który stanowi lewostronny dopływ rzeki Czarnej Nidy. Wyznaczone do zabudowy tereny położone są poza tym ciekami i charakteryzują się korzystnymi uwarunkowaniami wodnymi dla lokalizacji budynków.

Projekt planu na części terenów dopuszcza zgodnie z art. 15 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym realizację urządzeń wytwarzających energię elektryczną z promieniowania słonecznego. Co będzie pozytywnym aspektem ekonomicznym oraz ekologicznym, ponieważ przyczyni się do polepszenia jakości powietrza, poprzez ograniczenie zużycia konwencjonalnych źródeł energii. Przetwarzanie energii słońca na energię elektryczną jest nieszkodliwe dla środowiska oraz zdrowia i życia człowieka. Energetyka na bazie energii słonecznej będzie miała pozytywny wpływ na komponenty środowiska, szczególnie na jakość powietrza (ograniczenie efektu cieplarnianego). Instalacja kolektorów słonecznych nie będzie wiązała się ze zmianą przeznaczenia gruntów. Przy instalacji i eksploatacji ogniw nie wystąpią uciążliwości akustyczne oraz emisja zanieczyszczeń do wód powierzchniowych i podziemnych. Nie przewiduje się oddziaływań negatywnych na poszczególne elementy środowiska. Kolektory słoneczne działają bezszelestnie, nie wydzielają odpadów, a z punktu ochrony środowiska są rozwiązaniem idealnym. Wykorzystanie energii promieniowania słonecznego nie zakłóca stanu środowiska i nie wpływa w znaczny sposób na krajobraz oraz faunę i florę. Kolektory słoneczne są mało agresywne wizualnie, tym bardziej, że często można je zainstalować w miejscach niewidocznych, nie zakłócających ogólnego odbioru obiektu. Zaletą tego typu rozwiązań jest duże bezpieczeństwo i mała awaryjność. Urządzenia są bezobsługowe, niewymagające budowy zaplecza socjalnego ani infrastruktury wodno – kanalizacyjnej. W trakcie jej funkcjonowania będą powstawać niewielkie ilości odpadów związane

z pracami konserwacyjnymi urządzeń technicznych. Odpady przekazywane będą specjalnym firmom posiadającym stosowne zezwolenia. Ogniwa fotowoltaiczne nie oddziałują negatywnie na ludzi, nie emitują hałasu, a wysokość urządzeń będzie optymalna.

Analizowany obszar położony jest w Cisowsko-Orłowińskim Parku Krajobrazowym. Wprowadzone zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym nie wpłyną negatywnie na przyrodę obszaru chronionego. Ustalenia projektu planu nie będą również negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000 Lasy Cisowsko-Orłowińskie PLH260040, który od strony wschodniej, południowej i zachodniej graniczy z obszarem projektu planu.

Ustalenia projektu planu nie spowodują znacząco negatywnego oddziaływania na cele i przedmioty ochrony ww. obszaru NATURA 2000 oraz jego integralność i powiązania z innymi obszarami Natura 2000. Planowana zabudowa sąsiadująca z obszarem Natura 2000 nie graniczy z chronionymi siedliskami przyrodniczymi, dla ochrony których wyznaczony został obszar chroniony, co wynika z planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Cisowsko-Orłowińskie.

Na etapie sporządzania projektu planu wprowadzono szereg zmian mających na celu wyeliminowanie negatywnego wpływu na środowisko przyrodnicze oraz aktualizację aktów prawnych obowiązujących na terenie objętym projektem planu. Wszystkie ustalenia projektu planu mają na celu minimalizację negatywnych oddziaływań ustaleń projektu, które mogą powstać na skutek ich realizacji. Niezależnie od jego ustaleń, na obszarze opracowania obowiązują przepisy odrębne, regulujące normy związane z zainwestowaniem terenu i zachowaniem właściwych standardów jakości poszczególnych elementów środowiska. Należy założyć również, że działalność związana z planowanymi inwestycjami będzie prowadzona przy użyciu najlepszych dostępnych technologii, przy użyciu instalacji i z zastosowaniem metod eliminujących przedostawanie się szkodliwych substancji do środowiska. Technologie te powinny funkcjonować na wysokim poziomie ograniczania ewentualnych zagrożeń.

Standardy realizacji inwestycji nakazują, by na kolejnych etapach również użyć wszelkich możliwych środków prawnych i technicznych, zapewniających maksymalną ochronę środowiska. Ze względu na brak negatywnego wpływu środowisko przyrodnicze nie wskazuje się rozwiązań alternatywnych.

W zakresie realizacji przestrzegania ustaleń projektu planu powinny być okresowe przeglądy zainwestowania obszaru i realizacji planu, wykonywane przez administrację samorządową na potrzeby oceny prowadzonej polityki przestrzennej. Z ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynika, że analiza aktualności dokumentów planistycznych oraz analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu winna być wykonywana nie rzadziej niż raz na kadencję wójta, czyli nie rzadziej niż co 5 lat.

W granicach obszaru objętego projektem planu nie występują:

- 1) tereny i obszary górnicze,
- 2) udokumentowane złoża surowców mineralnych,
- 3) tereny zagrożone ruchami masowymi,
- 4) obszary szczególnego zagrożenia powodzią ustalone w oparciu o Prawo wodne.

Zmiany wywołane działalnością człowieka zostaną ograniczone do minimum, poprzez rygorystyczne przestrzeganie przepisów prawnych z zakresu ochrony środowiska i ochrony przyrody oraz poprzez przestrzeganie zaleceń zawartych w prognozie oddziaływania na środowisko projektu zmiany planu. Pozwoli to na zachowanie zasady zrównoważonego rozwoju.

Dzięki właściwemu określeniu potencjalnych zagrożeń i w konsekwencji wpisaniu do projektu planu szeregu zakazów i nakazów umożliwiających wyeliminowanie lub skuteczne ograniczenie negatywnych skutków zmian. Ustalenia projektu planu nie spowodują istotnego zwiększenia uciążliwości dla środowiska i zdrowia ludzi, przy zachowaniu wszelkich ograniczeń wynikających z obowiązujących przepisów prawa.

II. ANALIZA I OCENA

1. Istniejący stan środowiska przyrodniczego oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

1.1. Położenie obszaru objętego projektem planu.

Obszar objęty projektem planu stanowi część obrębu ewidencyjnego Sieraków w północnej części gminy Daleszyce. Stanowi tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowe istniejące i przewidziane do zabudowy zgodnie z polityką przestrzenną gminy. Od północy, wschodu, południa oraz częściowo zachodu graniczy z dużymi kompleksami lasów będących w zarządzie Nadleśnictwa Daleszyce.

Tereny przewidziane do zabudowy nie naruszają polityki przestrzennej gminy Daleszyce ustalonej w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Daleszyce zatwierdzonym uchwałą Nr L/413/2021 Rady Miejskiej w Daleszycach z dnia 21 października 2021 r. w zakresie ustaleń ogólnych jak i szczegółowych. Ustalenia ogólne wynikające ze studium dotyczące zasad ochrony przyrody i środowiska zostały w projekcie planu uzupełnione o inne ustalenia wynikające ze specyfiki terenu objętego projektem planu. Rysunek projektu planu w zakresie terenów przeznaczonych do zabudowy różni się nieznacznie od rysunku studium w tym zakresie, co jest możliwe dzięki ustaleniom tekstowym studium zapisanym w zał. nr 3 do uchwały w rozdziale V. INTERPRETACJA ZAPISÓW USTALEŃ STUDIUM:

- 1) *ustalenia zawarte w tekście i rysunku Studium wyrażają kierunki polityki przestrzennej miasta i gminy Daleszyce,*
- 2) *niezależnie od wyznaczonego w studium przeznaczenia i sposobu zagospodarowania, na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się:*
 - a) *korygowanie linii rozgraniczających tereny o różnym przeznaczeniu w przypadku konieczności dostosowania ich do ewidencyjnych granic działek;*
 - b) *dopuszcza się uwzględnienie wydanych decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego jako zgodne z ustaleniami Studium),*
 - c) *lokalizację niewyznaczonych w studium:*
 - *urządzeń, obiektów infrastruktury technicznej związanych z zaopatrzeniem w wodę, energię elektryczną, ciepło i gaz, gospodarką ściekową i telekomunikacyjną,*
 - *ciągów komunikacyjnych,*
 - *szlaków turystycznych, ciągów pieszych i rowerowych.*
- 3) *w stosunku do zapisów tekstu i rysunku Studium zawierających jego ustalenia, przyjmuje się następującą interpretację:*
 - a) *granice wyznaczonych terenów pod różne formy zabudowy traktuje się jako orientacyjne, a więc jako zgeneralizowany obraz użytkowania terenów. Ostateczne ustalenia powinny być dokonywane w trakcie przygotowywanych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.*
 - b) *przedstawione na rysunku przeznaczenie terenu oznacza funkcję dominującą, a nie wyłączną i może być uzupełnione innymi funkcjami, które nie mogą być jednak przeciwstawne funkcji wiodącej,*
 - c) *przyjmuje się, że kierunki zagospodarowania wraz z politykami dotyczącymi środowiska przyrodniczego, komunikacji, infrastruktury technicznej, stanowiąc będą podstawę do ustalenia kolejnych wersji programów rozwoju infrastruktury technicznej,*
 - d) *znaczna ilość terenów przeznaczonych na określone cele wynika z przyjętej w Studium zasady, że władze samorządowe powinny dysponować szeregiem możliwości lokalizacyjnych dla realizacji programu rozwojowego gminy.*

e) dopuszcza się etapowe wprowadzanie terenów zabudowy w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego w stosunku do wyznaczonych w Studium w zależności od potrzeb oraz rachunku ekonomicznego, przy uwzględnieniu realnych możliwości ich wyposażenia w sieci infrastruktury technicznej. Przez co osiągnięty zostanie cel wynikający z Planu zagospodarowania przestrzennego województwa świętokrzyskiego.

Niezależnie od powyższego rysunek studium cechuje się wysokim stopniem uogólnienia ze względu na skalę opracowania. W związku z tym poszczególne tereny przeznaczone do zabudowy w projekcie planu mogą się różnić od tych które wyznaczone są na rysunku studium.

Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium, które składa się z części graficznej i tekstowej. Tak, więc stwierdzenie nienaruszalności projektu planu z ustaleniami studium znajduje się w tym przypadku w kompetencji Rady Miejskiej w Daleszycach.

Obsługę komunikacyjną stanowią publiczne drogi powiatowa oraz gminne, których uzupełnienie stanowią drogi wewnętrzne.

Według podziału fizycznogeograficznego Polski J. Kondrackiego (1998r.) opisywany obszar znajduje się w obrębie makroregionu Wyżyna Kielecka oraz mezoregionie Góry Świętokrzyskie.

Pod względem geologicznym prezentowany obszar leży w obrębie Trzonu Świętokrzyskiego, zbudowanego z osadów kambru, ordowiku, dewonu i dolnego karbonu, przykrytych warstwą utworów czwartorzędowych głównie piasków i glin.

Cały obszar projektu planu położony jest w dorzeczu Wisły, a odwadniany jest poprzez Dopływ w Dankowie, który jest lewostronnym dopływem rzeki Czarnej Nidy, przepływającej ok. 1,4 km na zachód od obszaru projektu planu.

Zgodnie z klasyfikacją geobotaniczną Polski badany leży w Pasie Wyżyn Środkowych, Krainie Świętokrzyskiej, w Okręgu Koneckim (wg W Szafera).

1.2. Rzeźba terenu.

Według powszechnie obowiązującego podziału fizycznogeograficznego Polski J. Kondrackiego (1978, 1994), cały obszar objęty projektem planu położony jest w granicach mezoregionu Gór Świętokrzyskich (342.34), wchodzącego w skład makroregionu Wyżyny Kieleckiej (342.3).

Pod względem morfologicznym badany obszar stanowi wysoczyznę morfologiczną łagodnie pochylającą się w kierunku południowym i zachodnim ku dolinie rzeki Belnianki. Spadki terenu nie przekraczają 5%. Wysokości względne kształtują się na poziomie ok. 290 m n.p.m - 320 m n.p.m. Generalnie jest to obszar o mało zróżnicowanym ukształtowaniu terenu, a planowane zagospodarowanie nie będzie stanowić dominat przestrzennych na tle otaczających wzgórz.

Tak, więc biorąc pod uwagę ukształtowanie terenu, obszary zabudowy posiadają charakteryzując się korzystnym ukształtowaniem, ponieważ na etapie realizacji budynków nie będzie potrzeby wykonywania prac ziemnych zniekształcających ten element środowiska. Teren będzie jedynie wymagać plantowania (wyrównania terenu) pod przyszłe budynki. Realizacja infrastruktury technicznej (sieci energetycznej, wodociągowej, kanalizacyjnej oraz gazowniczej) będzie mieć wpływ na rzeźbę terenu jedynie w czasie jej budowy, tj. podczas wykonywania wykopów, które po umieszczeniu odpowiednich sieci będą zasypane, a teren doprowadzony będzie do stanu pierwotnego. W ramach realizacji projektu planu zasadniczo nie ulegnie układ komunikacyjny, ponieważ utrzymane zostały istniejące drogi publiczne, a nowych się nie planuje. W zakresie uzupełnienia publicznego układu komunikacyjnego wyznaczone zostały drogi wewnętrzne oraz mogą powstawać dodatkowe dojazdy w ramach wyznaczonych terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Drogi wewnętrzne i dojazdy nie wpłyną na ukształtowanie terenu, ponieważ ich realizacja nie będzie wymagać realizacji nasypów oraz wkopów.

1.3. Budowa geologiczna.

Pod względem geologicznym prezentowany obszar leży w obrębie Trzonu Świętokrzyskiego, zbudowanego z utworów skalistych - osady kambru, ordowiku, dewonu i dolnego karbonu. Utwory te przykryte są nieciągłą (o różnej miąższości) warstwą utworów czwartorzędowych - głównie piasków i glin, w których będą prowadzone ewentualne roboty ziemne związane z budową fundamentów budynków.

Pod względem geologicznym prezentowany obszar leży w obrębie Trzonu Świętokrzyskiego, zbudowanego z osadów kambru, ordowiku, dewonu i dolnego karbonu. Teren zbudowany jest z utworów skalistych - piaskowców triasowych przykrytych nieciągłą warstwą utworów czwartorzędowych - głównie piasków i glin.

Struktury geologiczne obszaru opracowania reprezentowane są przez następujące utwory geologiczne:

Kambr: osady kambryjskie reprezentowane są przez serię łupkowo-piaskowcowa, obejmującą kambr dolny. Poziom stratygraficznie najniższy tworzą łupki mułowcowe szare, zawierające podrzędne wkładki piaskowca kwarcytowego. W stropie tych utworów zalega kompleks piaskowców słabozwężłych. Wyżej osobne i charakterystyczne piętro litologiczne stanowią piaskowce fliszopodobne, lokalnie skwarcytyzowane. Piaskowce te reprezentują wyższe ogniwo kambru dolnego i budują w terenie kulminacje wzniesień o charakterystycznym ostrym profilu. W osadach kambru środkowego, występujących tylko lokalnie, przeważają piaskowce gruboławicowe. Są to grunty korzystne dla budownictwa.

Dewon dolny: reprezentowany jest przez piaskowce kwarcytowe, łupki i mułowce. Odznaczają się znaczną odpornością na wietrzenie i budują większość wzniesień na terenie gminy.

Są to grunty dobre dla budownictwa.

Dewon środkowy: reprezentowany jest przez wapień i dolomity, lokalnie zawiera w spągu ility rudonośne związane stratygraficznie z dewonem dolnym (dąbrowski poziom rudny). Dolomity w spągu są zwykle margliste, wyżej przechodzą w masywne, zwięzłe o budowie cukrowatej, przekryształizowanej. Lokalnie towarzyszą im wapień. Wymienione utwory występują od powierzchni terenu lub pod nadkładem glin i zwierzeliny gliniastej (do 2,5 m). Ogólnie są to grunty dobre dla budownictwa.

Dewon górny: wykształcony jest w postaci wapieni płytowych, margli i łupków marglistych. Utwory te występują od powierzchni terenu lub pod nadkładem glin i zwierzeliny marglistej z rumoszem o miąższości od 0,5 m do 3,0 m. Są to grunty korzystne dla budownictwa, warunki budowlane mogą pogarszać spękania i zaburzenia tektoniczne oraz możliwość występowania płytko lokalnych poziomów wód gruntowych.

Czwartorzęd: utwory czwartorzędowe reprezentowane są przez osady plejstocenu i holocenu. Osady plejstocenu reprezentowane są przez utwory lodowcowe i wodnolodowcowe (piaski ze żwirem i gliny zwałowe), rzeczne i peryglacialne (piaski, żwiry, mułki). Piaski ze żwirem występują na dużych obszarach. Są to żwiry i piaski o zróżnicowanym uziarnieniu, z domieszką otoczków i okruchów skał. Miąższość ich waha się od 1,0 m do 16,0 m. Utwory te zalegają na glinie zwałowej lub bezpośrednio na starszym podłożu. Są to grunty przydatne dla budownictwa, cechujące się dobrymi parametrami geotechnicznymi. Miejscami parametry te mogą być uzależnione od nawodnienia. Gliny zwałowe: przeważnie są to gliny ilasto-mułkowe z drobnym żwirkiem skał północnych. Miąższość tych osadów waha się od 1,0 m do ponad 4,5 m. Charakteryzują się dobrą nośnością, nadając się do bezpośredniego posadowienia. Ponadto, utwory czwartorzędowe reprezentowane są tu przez:

- osady deluwialne: wykształcone są jako osady piaszczysto-mułkowe o miąższości do 1,0 m. Wypełniają małe zagłębienia dolinne. Są to grunty nieskonsolidowane, położone na gruntach o dobrej nośności. Występują powyżej strefy posadowienia,
- utwory aluwialne rzeczne: reprezentują piaski drobne, miejscami ze żwirem i mułki rzeczne. Miąższość utworów aluwialnych dochodzi do 4,5 m. Miejscami zawierają często cienkie wkładki gruntów organicznych oraz są nawodnione. Ogólnie są to grunty słabonośne, nieprzydatne dla budownictwa.

Reasumując budowa geologiczna obszaru objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w zakresie terenów wyznaczonych pod zabudowę stanowi grunty korzystne dla posadowienia budynków. Generalnie, tworzą je grunty nośne - piaski i gliny, podścielane utworami skalistymi. Budowa geologiczna charakteryzuje się gruntami zwięzłymi, które nie są podatne na występowanie ruchów masowych, tj. osuwisk oraz złazisk. Nie występują tu również zjawiska krasu powierzchniowego i podziemnego.

Reasumując budowa geologiczna obszaru objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w zakresie terenów wyznaczonych pod zabudowę stanowi grunty korzystne dla posadowienia budynków. Są to grunty nośne - piaski i gliny czwartorzędowe, podścielane utworami skalistymi.

1.4. Surowce mineralne.

W obszarze objętym ustaleniami projektu planu nie występują udokumentowane złoża surowców mineralnych. Nie występują również obszary i tereny górnicze.

1.5. Wody powierzchniowe.

Pod względem hydrograficznym teren analizowany leży w dorzeczu Wisły. Teren odwadniany jest przez rzekę Czarną Nidę, która przepływa ok. 1,4 km na zachód od obszaru projektu planu. W południowej części obszaru przepływa ciek Dopływ w Dankowie, którego przebieg uwzględniony został w projekcie rysunku planu.

Na rysunku projektu planu liniami rozgraniczającymi wydzielone zostały wody powierzchniowe śródlądowe płynące i oznaczone symbolem WS1. Ich koryto zostało wydzielone stosownymi liniami granicznymi na podkładzie mapowym. Natomiast w sposób liniowy jako oznaczenie informacyjne zostały pokazane na załączniku graficznym do projektu planu wody powierzchniowe płynące, które nie mają stosownego wydzielenia geodezyjnego. Ponadto, ujęte zostały w projekcie planu wody powierzchniowe stojące, które mają charakter małych stawów.

Obszar objęty projektem planu, a przewidziany do zmiany sposobu zagospodarowania położony jest również poza terenami podmokłymi i bagiennymi.

Zgodnie z II aktualizacją planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, zatwierdzoną rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2023 r., poz. 300), która weszła w życie w dniu 17 lutego 2023 r. obszar objęty projektem planu położony jest w Jednolitej Części Wód Powierzchniowych o kodzie RW200006216433 - Czarna Nida do stokowej. Jest to jednolita część wód położona w regionie wodnym Górnej-zachodniej Wisły podlegająca pod Zarząd Zlewni w Kielcach oraz RZGW w Krakowie. Charakterystyka jednolitej części wód przedstawia się następująco:

- 1) status: NAT-naturalna część Wód;
- 2) powiązanie z JCWPd: PLGW2000101;
- 3) zlewnia monitorowana;
- 4) ocena stanu:
 - a) stan/potencjał ekologiczny: umiarkowany stan ekologiczny,
 - b) wskaźniki determinujące: nie dotyczy;; fitobentos, ichtiofauna,
 - c) stan chemiczny: poniżej dobrego,
 - d) stan (ogólny): zły stan wód;
- 5) ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego: zagrożona;
- 6) obszary chronione:
 - a) Świętokrzyski Park Narodowy,
 - b) Cisowsko-Orłowiński Park Krajobrazowy,

- c) Podkielecki Obszar Chronionego Krajobrazu,
- d) Świętokrzyski Obszar Chronionego Krajobrazu,
- e) Cisowsko-Orłowski Obszar Chronionego Krajobrazu,
- f) obszar Natura 2000 Ostoja Jeleniowska,
- g) obszar Natura 2000 Lasy Cisowsko-Orłowińskie,
- h) obszar Natura 2000 Łysogóry.

Na obszarze projektu planu jest to Cisowko-Orłowski Park Krajobrazowy, Cisowsko-Orłowski Obszar Chronionego Krajobrazu oraz obszar Natura 2000 Lasy Cisowsko-Orłowińskie.

- 7) cel środowiskowy:
 - a) stan/potencjał ekologiczny: dobry stan ekologiczny; zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D; zapewnienie drożności cieku według wymagań gatunków chronionych,
 - b) stan chemiczny: stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników [benzo(a)piren(w)] poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników - stan dobry;
- 8) odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych JCWP:
 - a) przyczyna odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych, tj. przyczyna złego stanu wód,
 - b) skuteczność programu działań,
 - c) osiągnięcie celów środowiskowych do 2027 r. (lub roku 2039 - dla substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE).

Odstępstwo polegające na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: IO, EFI+PL/ IBI_PL. Jest to spowodowane warunkami naturalnymi (wskazanymi w kolumnie pn. „Warunki naturalne uniemożliwiające osiągnięcie celów środowiskowych w perspektywie do końca 2027 r. (lub roku 2039 - dla substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE)”) a w odniesieniu do substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE – brakiem możliwości technicznych (w tym: niewystarczającymi danymi na temat źródeł zanieczyszczenia) i nieproporcjonalnością kosztów. Warunkiem odstępstwa jest pełne i terminowe wdrożenie programu działań (którego zakres i skuteczność określono w zestawach działań). Odstępstwo polegające na złagodzeniu celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: benzo(a)piren(w). Jest to spowodowane czynnikami wskazanymi w zestawie kolumn pn. „Wskazanie dominującego rodzaju presji determinujących stan wód”, które trwale uniemożliwiają osiągnięcie celów środowiskowych. Presje trwale uniemożliwiające osiągnięcie celów środowiskowych zaspokajają ważne potrzeby społeczno-gospodarcze (określone w kolumnie pn. „Potrzeba społeczno-ekonomiczna zaspokajana przez źródło presji antropogenicznej determinującej na stan wód w stopniu zagrażającym osiągnięciu celów środowiskowych”) i na obecnym etapie stwierdza się brak alternatywnych opcji zaspokojenia tych potrzeb (zob. kolumna pn. „Uzasadnienie braku alternatywnych opcji”). Warunkiem odstępstwa jest pełne i terminowe wdrożenie programu działań (którego zakres i skuteczność określono w zestawach działań).

Celem środowiskowym dla Cisowsko-Orłowskiego Parku Krajobrazowego jest: ochrona przyrody i krajobrazu w warunkach zrównoważonego rozwoju. Eliminacja lub ograniczanie zagrożeń dla przyrody i krajobrazu. W szczególności: rzeki, inne cieki, torfowiska wysokie, torfowiska przejściowe, źródła, bory i lasy bagienne, olsy, łągi, flora i fauna ekosystemów wodno-błotnych Zachowanie cennych biocenoz z chronionymi i rzadkimi gatunkami flory i fauny; zachowanie różnorodności geologicznej, w tym obszarów występowania rzeźby lessowej; zachowanie naturalnych fragmentów ekosystemów wodnych (rozlewisk i starorzeczy); zachowanie siedlisk zagrożonych wyginięciem, rzadkich i chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów, w tym w szczególności torfowisk [wymaga: zachowania lub odtworzenia bagiennych warunków wodnych torfowisk, borów bagiennych i olsów, zachowania naturalnego charakteru

nieprzekształconych dotychczas cieków, zachowania zasilania źródeł, zachowania procesów erozji lessowej]. Ustalenia projektu planu uwzględniają osiągnięcie celu środowiskowego, ponieważ wyznaczone do zabudowy tereny położone są poza obszarami cennymi przyrodniczo. Tereny cenne przyrodniczo pozostawione zostały w dotychczasowym użytkowaniu.

Prognozuje się, że realizacja projektu planu nie wpłynie na pogorszenie stanu/potencjału ekologicznego i nie będzie stanowić zagrożenia dla osiągnięcia celu środowiskowego określonego w powyższym planie gospodarowania wodami, ponieważ zgodnie z zapisami projektu planu docelowo cała zabudowa podłączona zostanie do sieci kanalizacji sanitarnej. Do czasu budowy sieci kanalizacji sanitarnej ścieki gromadzone będą w bezodpływowych zbiornikach na nieczystości ciekłe lub oczyszczane będą w indywidualnych oczyszczaniach ścieków. Taki sposób gospodarki ściekami zgodne jest z przepisami w zakresie gospodarki ściekami.

1.6. Wody podziemne.

Budowa geologiczno-strukturalna obszaru, ukształtowanie powierzchni oraz klimat decydują w znacznej mierze o zróżnicowaniu warunków hydrogeologicznych. Na terenie miasta i gminy Daleszyce, jak i na terenie objętym projektem planu zbiorniki wód podziemnych o znaczeniu użytkowym występują w utworach paleozoicznych i triasowych a miejscami czwartorzędowych.

Na tym obszarze miejscami kierunek spływu wód podziemnych w utworach cechsztynu i triasu jest odwrotny w stosunku do kierunku spływu powierzchniowego. Z uwagi na położenie terenu projektu planu w obszarze o wysokich zasobach w wody podziemne planowane na tym terenie budownictwo nie może dopuścić do pogorszenia wód podziemnych, co w szczególności nakłada obowiązek uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej.

Teren objęty projektem planu położony jest poza Głównymi Zbiornikami Wód Podziemnych oraz strefami ochrony pośredniej od ujęć wód.

Zgodnie z II aktualizacją planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, zatwierdzoną rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2023 r., poz. 300), która weszła w życie w dniu 17 lutego 2023 r. obszar objęty projektem planu położony jest w Jednolitej Części Wód Podziemnych o kodzie GW2000101 położonej w regionie wodnym Górnej-Zachodniej Wisły podlegającej pod Zarząd Zlewni w Kielcach oraz RZGW w Krakowie. Jest to jednolita część wód monitorowana, charakteryzująca się dobrym stanem chemicznym oraz ilościowym. Stan JCWPd - dobry. Wskaźniki determinujące stan JCWPd: chemiczny i ilościowy: nie dotyczy. Rodzaj presji determinującej stan wód w obrębie danej JCWPd: ilościowa. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego: zagrożona ilościowo. Przeznaczona jest do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi. Cele środowiskowe: dobry stan chemiczny i dobry stan ilościowy. W planie zapisane zostały działania uzupełniające w kategorii działań:

- 1) rolnictwo (ograniczenie zużycia wody w rolnictwie), poprzez przeprowadzenie szkoleń dla prowadzących działalność rolniczą w zakresie możliwości zastosowania wodooszczędnych technik nawadniania gruntów ornych oraz sposobów retencjonowania i zagospodarowania wód opadowych w rolnictwie wraz z przekazaniem informacji o możliwych programach pozyskiwania środków na realizację działań w dowiązaniu do specyfiki produkcji rolnej;
- 2) przemysł (ograniczenie wody w przemyśle) poprzez przeprowadzenie szkoleń dla prowadzących działalność rolniczą w zakresie możliwości zastosowania wodooszczędnych technik nawadniania gruntów ornych oraz sposobów retencjonowania i zagospodarowania wód opadowych w rolnictwie wraz z przekazaniem informacji o możliwych programach pozyskiwania środków na realizację działań w dowiązaniu do specyfiki produkcji rolnej;

- 3) gospodarka komunalna (grupa działań: pozostałe) poprzez sporządzenie (na podstawie decyzji właściwego organu administracji geologicznej określającej potrzebę i termin przedłożenia dodatku do dokumentacji geologicznej) dodatku do dokumentacji hydrogeologicznej ustalającej zasoby eksploatacyjne ujęcia wód podziemnych;
- 4) gospodarka komunalna (grupa działań: administracja), weryfikacja zasobów eksploatacyjnych ujęć wód podziemnych ustalonych na podstawie dokumentacji hydrogeologicznych wykonanych przed 2004 r., opis działania wykonanie analizy obejmującej identyfikację ujęć wód podziemnych o zasobach eksploatacyjnych znacznie przekraczających średni rzeczywisty pobór w poprzednim cyklu planistycznym, złożenie wniosków o weryfikację zasobów eksploatacyjnych ujęć wód podziemnych w trybie wykonania dodatku do dokumentacji hydrogeologicznej, do właściwych organów administracji geologicznej;
- 5) inne (grupa działań administracyjna), dodatkowy przegląd udzielonych pozwoleń wodnoprawnych związanych z poborem wód podziemnych, dodatkowy przegląd pozwoleń wodnoprawnych, uwzględniający faktyczne zapotrzebowanie na wodę oraz dostępne zasoby wód podziemnych, a nie możliwości techniczne poboru wody z ujęcia;
- 6) gospodarka komunalna (grupa działań: pozostałe), weryfikacja zasobów dyspozycyjnych wód podziemnych, opracowanie dokumentacji hydrogeologicznej ustalającej zasoby dyspozycyjne wód podziemnych dla rejonu eksploatacji (RE) Kielce.

Termin osiągnięcia celów środowiskowych w perspektywie do końca 2027 r.?

Powiązanie JCWPd z JCWP: RW200003216299; RW200003216449; RW200003216459; RW20000321648295; RW200006- 21639; RW200006216433; RW2000062164389; RW20000621644339; RW2000062164469; RW2000062164529; RW20000621648249; RW20000621648269; RW20000621648289; RW20- 000621648294; RW20000621649.

Prognozuje się, że realizacja projektu planu nie wpłynie na pogorszenie stanu/potencjału ekologicznego i nie będzie stanowić zagrożenia dla osiągnięcia celu środowiskowego określonego w powyższym planie gospodarowania wodami, ponieważ zgodnie z zapisami projektu planu docelowo cała zabudowa podłączona zostanie do sieci kanalizacji sanitarnej. Do czasu budowy sieci kanalizacji sanitarnej ścieki gromadzone będą w bezodpływowych zbiornikach na nieczystości ciekłe lub oczyszczane będą w indywidualnych oczyszczalniach ścieków. Taki sposób gospodarki ściekami zgodne jest z przepisami w zakresie gospodarki ściekami.

Teren objęty projektem planu położony jest poza Głównymi Zbiornikami Wód Podziemnych oraz strefami ochrony pośredniej od ujęć wód.

1.7. Zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków.

Na terenie objętym ustaleniami projektu planu nie ma ujęć wód podziemnych. Przewiduje się, że cały obszar zostanie zaopatrzonej w wodę z istniejącej sieci wodociągowej pracującej w oparciu o ujęcie wody w Smykowie, poprzez jej rozbudowę. Znacząca część zabudowy wyposażona jest w sieć wodociągową. Na terenach gdzie ta sieć nie występuje dopuszcza się budowę i użytkowanie studni dla zaopatrzenia mieszkańców w wodę.

Aktualnie w obszarze objętym projektem planu nie występuje sieć kanalizacji sanitarnej. Docelowo przewiduje się, że taka sieć powstanie, a ścieki odprowadzone zostaną do gminnej oczyszczalni ścieków zlokalizowanej na terenie miasta Daleszyce. Do czasu budowy sieci kanalizacji sanitarnej dopuszcza się budowę i użytkowanie bezodpływowych zbiorników na nieczystości ciekłe lub przydomowe oczyszczalnie ścieków, których lokalizacja wymagać będzie zgodności z przepisami ogólnie budowlanymi, w tym w szczególności z rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1225),

weryfikowanych przez organ administracji architektoniczno-budowlanej, tj. Starostę Kieleckiego na etapie uzyskiwanego pozwolenia na budowę lub zgłoszenia robót budowlanych.

1.8. Zagrożenie powodziowe.

Teren objęty projektem planu położony jest poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią, o których mowa w ustawie Prawo Wodne.

W granicach terenów przewidzianych do zabudowy nie występują obszary podmokłe i bagienne.

1.9. Charakterystyka warunków glebowych.

Według rejonizacji glebowo-rolniczej (JUNG - Puławy 1980 r.) gmina Daleszyce, jak również teren objęty projektem planu położony jest w regionie Suchedniowskim, charakteryzującym się przewagą gleb kompleksów żytnych. W regionie tym występują gleby piaskowe, które wytworzyły się głównie z utworów akumulacji lodowcowej i rzecznej. Obok tych gleb spotykamy często gleby wytworzone ze zwietrzelin czerwonych piaskowców dolnego triasu.

Na terenie objętym projektem planu występują gleby słabe. Pod względem typologicznym są to gleby bielcowe właściwe i pseudobielcowe (A). Wytworzone z różnych piasków gliniastych najczęściej niecałkowitych, zalegających na piaskach luźnych lub glinach. Tylko niewielkie ich powierzchnie wytworzyły się z glin lekkich pylastych, glin średnich całkowitych i niecałkowitych zalegających na piaskach luźnych, słabogliniastych, glinach średnich i ciężkich. Zgodnie z ewidencją gruntów prowadzoną przez Starostę Kieleckiego obszar objęty projektem planu nie wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze i nieleśne, ponieważ zgodnie z klasyfikacją występują tu grunty rolne wytworzone z gleb IV, V i VI klasy bonitacyjnej.

1.10. Szata roślinna.

Według podziału geobotanicznego Polski (W. Szafer, 1977) obszar gminy Daleszyce, należy do Krainy Świętokrzyskiej Okręgu Łysogórskiego.

Na terenie objętym projektem planu, przewidzianym do zmiany zagospodarowania występują częściowo zadrzewienia o charakterze śródpolnym oraz zieleń ruderalna i synantropijna. Zadrzewienia to głównie sosny i brzozy stanowiące sukcesję wtórną. Na podstawie przeprowadzonej wizji terenu stwierdza się, brak występowania w granicach terenów przewidzianych do zmiany zagospodarowania, gatunków roślin będących przedmiotem ochrony na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409) oraz nie stwierdzono występowania chronionych gatunków grzybów, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408). Obszar otoczony jest dużymi kompleksami lasów będących w zarządzie Nadleśnictwa Daleszyce. W samym obszarze kompleksy leśne są bardzo małe i stanowią głównie sukcesję wtórną.

Szata roślinna obszaru objętego projektem planu, przewidzianego do zmiany zagospodarowania jest wybitnie synantropijna z siedliskami ruderalnymi, częściowo w fazie inicjalnej, o niskiej wartości przyrodniczej. Roślinność kształtująca się na terenach porolnych lub na nieużytkowanym urobku poeksploatacyjnym, liczne gatunki obce i inwazyjne. Na analizowanym terenie stwierdzono m.in.: komosę białą, bniec biały, pszeniec różowy, krwawnik pospolity, ostrożeń polny, bylica pospolita, ostrożeń lancetowaty, cykoria podróżnik, wyka ptasia, dziurawiec zwyczajny, mak polny, chaber bławatek, mniszek lekarski, powój polny, tasznik pospolity, pokrzywa zwyczajna, wrotycz pospolity, oset kędzierzawy, gorczyca polna, fiołek polny, kurzyśląd polny, rumianek pospolity, nawłóć zwyczajna, jeżyna popielica, dzika róża, dereń świdwa czy głóg jednoszyjkowy. W różnych lokalizacjach w niskich klasach wiekowych lub podrost: klon zwyczajny, robinia akacja, sosna zwyczajna, orzech włoski, klon jesionolistny, topola osika, jarząb pospolity, dęby, lipa drobnolistna oraz drzewa owocowe - jabłonie, śliwy, wiśnie.

Na badanym obszarze, przewidzianym do zmiany zagospodarowania nie stwierdzono gatunków roślin objętych ochroną gatunkową chronionych prawem krajowym, wymienionych w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie ochrony gatunkowej roślin z dn. 9 października 2014 r. Dz. U. z 2014 r., poz. 1409. Nie stwierdzono roślin z Polskiej Czerwonej Księgi Roślin ani z Polskiej Czerwonej Listy gatunków zagrożonych. Nie stwierdzono także grzybów (i ich siedlisk) chronionych zgodnie z prawem krajowym (Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014r., poz. 1408).

Na terenie objętym projektem planu występują również zadrzewienia i zakrzewienia śródpolne, przydrożne i nadwodne, które pełnią ważne funkcje ekologiczne (glebochronne, wiatrochronne i biocentryczne), największe skupiska występowania tych zadrzewień zostały wyłączone z zabudowy i pozostawione w dotychczasowym użytkowaniu (tereny rolnicze). Stanowią je głównie drzewa i krzewy położone wśród pól uprawnych lub nieużytków rolniczych na tak zwanych miedzach, w granicach pasów drogowych dróg publicznych oraz porastające doliny rzek i cieków wodnych. Są to pojedyncze drzewa i krzewy lub ich skupiska nie stanowiące zbiorowisk leśnych, tj. nie będące lasem w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2023 r., poz. 1356 ze zm.). Skład gatunkowy zadrzewień stanowią głównie następujące gatunki: sosna zwyczajna, oraz brzoza brodawkowata, blisko wód występują: osika, topola czarna i olcha, oraz krzewy: głóg, śliwa, tarnina, dzikie róże, bez czarny, jarząb pospolity oraz jeżyny.

Na przeważającej części obszaru objętego projektem planu, a przewidywanego do zmiany zagospodarowania dominują użytki rolnicze oraz towarzyszące im zbiorowiska antropogeniczne, głównie segetalne, związane z terenami upraw rolnych, roślin okopowych i zbożowych. Występuje także roślinność ruderalna towarzysząca terenom zabudowy oraz terenom komunikacyjnym.

W wyniku obserwacji terenowych wyróżniono następujące grupy naturalnych, półnaturalnych i synantropijnych zespołów i zbiorowisk roślinnych zgrupowanych w poszczególne klasy:

- zbiorowiska roślin wieloletnich na terenach ruderalnych. Reprezentowane jest przez takie gatunki jak: bylica pospolita, bylica piołun, ostrożeń polny, pokrzywa zwyczajna, wrotycz pospolity, glistnik jaskółcze ziele. Zbiorowiska te nie podlegają ochronie;
- nitrofilne zbiorowiska zrębów, terenów wydeptywanych i ruderalnych. Reprezentowana jest przez związek - nitrofilne zbiorowisko krzewiasto zaroślowe jako roślinność z takimi gatunkami jak: wierzba, brzoza brodawkowata, topola, osika. Znajduje się też poziomka pospolita, malina właściwa. Powyższe zbiorowiska roślinne nie podlegają ochronie;
- pierwotne i wtórne trawiaste zbiorowiska łąk i muraw na podłożu mineralnym. Wskazują dużą zmienność i zaawansowanie rozwoju. Reprezentowane są przez takie gatunki jak: tymonka łąkowa, babka lancetowata, szczaw zwyczajny, ostrożeń polny, pięciornik gęsi, krwawnik pospolity, marchew zwyczajna, mniszek pospolity, koniczyna łąkowa, wyka ptasia, jaskier ostry. Zbiorowisko roślinne nie podlega ochronie.
- zbiorowiska leśne. Tą klasę reprezentuje bór świeży z przewagą sosny i brzozy. Opisane zbiorowiska roślinne nie podlegają ochronie.

W okresie od lutego 2023 r. do listopada 2023 r. przeprowadzone zostały przez autora niniejszej dokumentacji przeprowadzone wizje terenowe, na skutek których zinwentaryzowane zostały gatunki roślin występujących na terenach przewidzianych do zabudowy i w bezpośrednim ich sąsiedztwie, charakterystycznych dla zbiorowisk segetalnych:

- bylica pospolita,
- bylica piołun,
- ostrożeń polny,
- pokrzywa zwyczajna,

- wrotycz pospolity,
- glistnik jaskólcze ziele,
- babka zwyczajna *Plantago major*,
- czyściec prosty *Stachys recta*,
- dziurawiec zwyczajny *Hypericum perforatum*,
- fiołek polny *Viola arvensis*,
- gorczyca polna *Sinapis arvensis*,
- jastrzębiec kosmaczek *Hieracium pilosella*,
- kurzyśląd polny *Anagalis arvensis*,
- lepnica rozdęta *Silene vulgaris*,
- mak polny *Papaver rhoeas*,
- ostrożeń polny *Cirsium arvense*,
- ostróżka polna *Consolida regalis*,
- powój polny *Convolvulus arvensis*,
- poziewnik szorstki *Galeopsis tetrahit*
- prosienniczek szorstki *Hypochoeris radicata*,
- przetacznik bluszczkowy *Veronica hederifolia*,
- przetacznik ożankowy *Veronica chamaedrys*,
- przetacznik polny *Veronica arvensis*,
- rdest plamisty *Polygonum persicaria*,
- rdest ptasi *Polygonum aviculare*,
- rdest szczawiolistny *Polygonum laphathifolium*,
- rdestówka powojowata *Fallopia convolvulus*,
- skrzyp polny *Equisetum arvense*,
- sporek polny *Spergula arvensis*,
- stulicha psia *Descurainia sophia*,
- stulisz lekarski *Sisymbrium officinale*,
- stulisz lekarski *Sisymbrium officinale*,
- turzyca owłosiona *Carex hirta*.
- wiechlina roczna *Poa annua*,
- wyka czteronasienna *Vicia tetrasperma*,
- żółtlica drobnokwiatowa *Galinsoga parviflora*,
- żółtlica orzęsiona *Galinsoga ciliata*,
- życica trwała *Lolium perenne*.

Ponadto, na części obszaru oznaczonego symbolem MN7, MN8 i MN9 przeznaczonego do zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej zachodzi proces sukcesji wtórnej widoczny poprzez pojawienie się nalotu drzew z gatunku: brzoza brodawkowata *Betula pendula* oraz sosna zwyczajna *Pinus sylvestris*. Natomiast obszary o największych skupiskach zadrzewień w sąsiedztwie terenów MN7, MN8 i MN9 pozostały w dotychczasowym rolniczym użytkowaniu lub zostały przeznaczone do zalesienia. Ponadto ograniczono powierzchnię zabudowy w obszarze położonym na północ od drogi powiatowej oznaczonej symbolem KD-L1 w celu ograniczenia zabudowy na terenie siedliska przyrodniczego o kodzie 6510 poza obszarem Natura 2000.

Ustalenia projektu planu w zakresie planowanej infrastruktury i komunikacji a także zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz usługowej nie ingerują w chronione siedliska roślin oraz grzybów chronionych i rzadkich objętych ochroną, ponieważ tereny przewidziane do zabudowy zostały wyznaczone na terenach rolniczych lub w części leśnych wymagających uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia oraz poza dolinami cieków wodnych.

Na podstawie przeprowadzonej wizji terenowych stwierdza się, brak występowania w granicach obszarów przewidzianych do zmiany zagospodarowania gatunków roślin będące przedmiotem ochrony na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409) oraz nie stwierdzono występowania chronionych gatunków grzybów, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408). Jest to spowodowane tym, że tereny te są użytkowane rolniczo lub w niedawnym czasie były użytkowane rolniczo, w związku z tym nie wykształciły się tu jeszcze naturalne siedliska przyrodnicze. W związku z powyższym nie zajdzie kolizja planowanego przeznaczenia terenu z zakazami, o których mowa w art. 51 i 52 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Powyższe nie zwalnia przed rozpoczęciem inwestycji z przeprowadzenia każdorazowych, dodatkowych wizji terenowych na etapie realizacji inwestycji, gdyż z biegiem czasu takie gatunki mogą się pojawić. W sytuacji, gdy chronione gatunki pojawiają się na etapie inwestycji należy zgodnie z art. 56 ustawy o ochronie przyrody wystąpić do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska o zgodę na odstępstwo od zakazów.

1.11. Świat zwierząt.

Zwierzęta występujące na obszarze gminy można podzielić generalnie na: gatunki leśne, gatunki przestrzeni otwartych oraz gatunki związane z ekosystemami wodnymi.

Bogatsze zbiorowiska roślinne i zwierzęce występują w obrębie dolin rzecznych, które stanowią ekosystemy bardziej różnorodne pod względem gatunkowym, zwłaszcza ornitofauny.

Fauna (szczególnie bezkręgowce) wykazuje silne związki z szatą roślinną i warunkami mikroklimatycznymi. Zwierzęta tego obszaru można podzielić generalnie na: gatunki leśne, gatunki przestrzeni otwartych oraz gatunki związane z ekosystemami wodnymi. Charakterystyczną cechą fauny gminy jest także obecność gatunków górskich. Są one zwykle składnikami najwartościowszych biocenoz. Wyjątkowo licznie występują one wśród mięczaków i owadów.

Spośród leśnych gatunków występuje tutaj: sarna, dzik, lis, kuna, borsuk i in. Dużą liczebnością na obszarach leśnych odznaczają się ptaki śpiewające: kowalik, wilga, pełzacz, kilka gatunków sikor, pokrzewka, zaganiacz i in. Część gatunków wybiera za miejsca lęgowe biotopy pośrednie pomiędzy lasami i terenami otwartymi. Żyją tutaj: krogulec, pustułka, turkawka, kukułka, puszczyk i kilka gatunków dzięciołów.

W terenach otwartych (pola uprawne, łąki, pastwiska, nieużytki) występują drobne gryzonie, ssaki owadożerne (ryjówki, jeże, krety, myszy leśne i polne), drobna zwierzyna łowna (zające, bażanty, kuropatwy) oraz ptaki preferujące przestrzeń otwartą (sikorka bogatka, sikora modraszka, sikora uboga, kos, sroka, sójka, wrona siwa, skowronki, pokrzewki, pliszki, świergotki i in.). Nasłonecznione stoki są zasiedlane przez ciepłolubne gady: żmiję zygzakowatą, jaszczurkę zwinkę i żyworodną oraz żabę trawną i ropuchę szarą. Bogata jest również fauna bezkręgowców, głównie owadów, towarzysząca takim siedliskom.

Wiele gatunków zwierząt związało się z siedliskami antropogenicznymi. W pobliżu ludzkich zabudowań często występują: bocian biały, dudek, kopciuszek, pliszki, jaskółki, sowy, muchołówki, kuna domowa, nietoperze i inne.

Na obszarze objętym projektem planu w obszarach przeznaczonych do zabudowy zaobserwowano jak wskazano powyżej kreta i mysz leśną. Wśród gromady ssaków, objętych ochroną częściową zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2022 r., poz. 2380) zinventaryzowano między innymi kreta. Wymieniony gatunek jest powszechnie występujący w naszym kraju i nie jest zagrożony wyginięciem. Zakłada się, że gatunek ten, przed przystąpieniem do prac ziemnych, obrębie terenów przewidzianych do zabudowy zostanie

odstraszone metodami naturalnymi, przez co przeniesie się w inne miejsce. Okresowo pojawiają się sarny. W związku z tym realizacja ustaleń projektu planu nie zagraża jego wyginięciu, ponieważ gatunek ten będzie płoszony z terenów inwestycyjnych przed przystąpieniem do realizacji inwestycji. Zgodnie z powyższym rozporządzeniem gatunki ptaków tj.: sikorka bogatka, sikora modraszka, sikora uboga, kos, sroka, sówka, wrona siwa oraz bażant są objęte ochroną ścisłą. Wymienione gatunki są dość rozpowszechnione lokalnie i w kraju, więc nie są zagrożone wyginięciem, a planowane zagospodarowanie w projekcie planu nie stanowi dla nich zagrożenia.

Na terenach otwartych (pola uprawne, łąki, pastwiska, nieużytki) silnie zaznacza się oddziaływanie człowieka na środowisko, co niesie ze sobą dynamiczne zmiany warunków siedliskowych. Gospodarka rolna i rozdrobnienie gospodarstw rolnych powoduje, że wciąż utrzymują się dogodne warunki dla występowania zwierząt charakterystycznych dla terenów półotwartych i otwartych. Występują tutaj: drobne gryzonie, ssaki owadożerne (ryjówki, jeże, krety), drobna zwierzyna łowna (zające, bażanty, kuropatwy) oraz ptaki preferujące przestrzeń otwartą (skowronki, pokrzewki, pliszki, świergotki i in.). Bogata jest również fauna bezkręgowców, głównie owadów.

Realizacja zapisów projektu planu nie spowoduje ograniczenia migracji zwierząt, ponieważ zachowane zostały warunki dla migracji zwierząt.

W związku z tym nie zajdzie kolizja planowanego przeznaczenia terenu z zakazami, o których mowa w art. 51 i 52 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Powyższe nie zwalnia jednak z przeprowadzenia każdorazowych, dodatkowych wizji terenowych na etapie realizacji inwestycji, gdyż takie gatunki z biegiem czasu mogą się pojawić. W sytuacji, gdy chronione gatunki pojawią się na etapie inwestycji należy zgodnie z art. 56 ustawy o ochronie przyrody wystąpić do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska o zgodę na odstępstwo od zakazów.

Realizacja zapisów projektu planu nie będzie ingerować w naturalne siedliska chronionych zwierząt. Natomiast dotychczasowe, sprzyjające warunki do swobodnego przemieszczania się zwierząt, których środowiskiem życia jest gleba, zostaną nieznacznie ograniczone na skutek wprowadzenia nowej zabudowy, infrastruktury technicznej, zmniejszenia powierzchni biologicznie czynnych. Działania takie będą miały charakter lokalny, nie wpływający negatywnie na migrację zwierząt w skali ponadlokalnej (w granicach obszarów chronionego krajobrazu) i globalne. Realizacja planowanej zabudowy, zarówno na etapie jej wykonawstwa jak i użytkowania uwzględni będzie rozwiązania umożliwiające przemieszczanie się drobnych zwierząt, np. ażurowe ogrodzenia czy też przerwy pomiędzy ogrodzeniem a powierzchnią ziemi, co uwzględniają odpowiednie zapisy projektu planu.

Ustalenia projektu planu zachowują drożność szlaków migracyjnych zwierząt poprzez zachowanie wolnych przestrzeni pomiędzy terenami przeznaczonymi do zabudowy, szczególnie wzdłuż cieków wodnych oraz terenów leśnych.

Powierzchnia terenu przeznaczona do zmiany zagospodarowania nie przyczyni się jednak do ograniczenia środowiska życia występujących tam organizmów oraz zmniejszenia obszaru bazy pokarmowej dla zwierząt, niemniej jednak nie będzie to mieć wpływu na populację występujących tu zwierząt, zwłaszcza, że wiele gatunków zwierząt żyje w terenach zabudowanych i w symbiozie z człowiekiem, ponieważ pozostawione tereny niezabudowane w granicach obszaru projektu planu oraz poza nim. Na skutek realizacji ustaleń projektu planu nie pogorszą się warunki przyrodnicze do bytowania i rozrodu zwierząt w całym obszarze chronionym, ponieważ zachowane zostały warunki dla przemieszczania się zwierząt oraz zachowane zostały wolne od zabudowy. Ponadto teren obszaru projektu planu graniczy z bardzo dużymi kompleksami leśnymi stanowiącymi naturalne siedlisko dla bytowania zwierząt. W granicach obszaru projektu planu utrzymane zostały w dotychczasowym użytkowaniu tereny o najwyższym skupieniu zadrzewień śródpolnych pełniących bardzo znaczącą funkcję przyrodniczą i ekologiczną (tereny rolnicze). Dla umożliwienia przemieszczania się małych zwierząt zastosowane zostaną ogrodzenia ażurowe oraz zachowane zostaną wolne przestrzenie pomiędzy ogrodzeniem

a powierzchnią gruntu, które umożliwią ich przemieszczanie się. Ponadto dla umożliwienia przemieszczania się zwierząt dużych zrezygnowano z przeznaczenia działek na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej na działkach graniczących bezpośrednio z kompleksem lasów będących w zarządzie Nadleśnictwa Daleszyce, natomiast na w obrębie terenów oznaczonych symbolami MN7, MN8 i MN9 położonych w obrębie korytarza ekologicznego "Góry Świętokrzyskie i Dolina Wisły" ustalony został zakaz grodzenia działek budowlanych. Taki sposób zagospodarowania korzystnie wpłynie na bytowanie i przemieszczanie się występujących zwierząt na analizowanym terenie i umożliwi ich migrację.

Reasumując, w ramach planowanego zagospodarowania utrzymane zostały lokalne ciągi migracji zwierząt pomiędzy otaczającymi obszar projektu planu kompleksami leśnymi. Ciągi te stanowią doliny rzek i cieków wodnych, które pozostawione zostały jako wolne od zabudowy. Barrierami ekologicznymi w tych ciągach są drogi, niemniej jednak w ramach ich budowy lub przebudowy stosowane będą przepusty o odpowiednich przekrojach, które umożliwią swobodną migrację zwierząt, zwłaszcza płazów i gadów.

1.12. Jakość powietrza atmosferycznego.

Na obszarze objętym projektem planu brak jest źródeł stanowiących emisję zanieczyszczenia atmosfery. Lokalnie, tj. poza granicami obszaru objętego projektem planu, na jakość powietrza mogą oddziaływać jednostki posiadające indywidualne kotłownie (głównie zabudowa mieszkaniowa oraz usługowa). Większość lokalnych kotłowni jest opalana węglem, koksem, drewnem, trocinami w niewielki stopniu wykorzystywany jest olej opałowy i gaz propan-butan. W związku z powszechnym zastosowaniem paliw stałych, jako głównych nośników energii, na stan aerosanitarny gminy bardzo duży wpływ ma również tzw. „niska emisja” z indywidualnych gospodarstw domowych. Sytuację pogarsza, obserwowane dość powszechnie, spalanie w gospodarstwach domowych różnego rodzaju odpadów palnych, np. plastikowych opakowań. Może to mieć wpływ na podwyższanie stopnia zanieczyszczenia powietrza, szczególnie niebezpiecznymi substancjami powstającymi podczas spalania złożonych związków organicznych (węglowodory policykliczne, chlorowcopochodne). Ustalenia projektu planu nie przewidują lokalizacji obiektów budowlanych powodujących ponadnormatywne zanieczyszczenia atmosfery.

Ustalenia projektu planu w zakresie zaopatrzenia w ciepło przyjmują rozwiązania oparte o indywidualne źródła ciepła wykorzystujące paliwa niskoemisyjne lub bezemisyjne z wykluczeniem siłowni wiatrowych. Taki sposób korzystnie wpłynie nie jakością powietrza w skali mikro oraz przyczyni się do obniżenia zanieczyszczenia powietrza w skali makro.

Do najważniejszych niekorzystnych zjawisk wymuszających działania w zakresie ochrony powietrza przed zanieczyszczeniem zalicza się:

- emisja zorganizowana, pochodząca ze źródeł punktowych (przemysł, usługi, lokalne kotłownie, z ogrzewania budynków mieszkalnych tzw. niska emisja),
- emisja ze źródeł liniowych i powierzchniowych (drogi).

Dlatego, też ograniczenia powyższych, ustalenia projektu planu w zakresie zaopatrzenia w ciepło przyjmują rozwiązania oparte o indywidualne źródła ciepła wykorzystujące paliwa niskoemisyjne lub bezemisyjne z wykluczeniem siłowni wiatrowych. Taki sposób korzystnie wpłynie nie jakością powietrza w skali mikro oraz przyczyni się do obniżenia zanieczyszczenia powietrza w skali makro, dzięki czemu wypełnione zostaną warunki wynikające z uchwały Nr XXII/292/20 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego 29 czerwca 2020 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz. Urz. Woj. Święt. z 2020 r. poz. 2616).

1.13. Zagrożenie hałasem.

Hałas jest definiowany jako każdy dźwięk, który w danych warunkach jest określany jako szkodliwy, uciążliwy lub przeszkadzający, niezależnie od jego parametrów fizycznych. Wpływ na niego ma szeroko rozumiana działalność człowieka. Działania związane z ochroną przed hałasem wynikają z art. 112 ustawy

Prawo Ochrony Środowiska z dnia 27 kwietnia 2001 r. Stwierdzono w nim, że ochrona przed hałasem polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu akustycznego środowiska, w szczególności poprzez: utrzymanie poziomu hałasu poniżej dopuszczalnego lub co najmniej na tym poziomie, zmniejszanie poziomu hałasu co najmniej do dopuszczalnego, gdy nie jest on dotrzymany.

Ze uwagi na fakt, że hałas jest traktowany jako jedno ze źródeł zanieczyszczeń środowiska, zostały określone dopuszczalne normy hałasu dla obszarów o różnym przeznaczeniu. Zostały one zawarte w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

Źródłem uciążliwości akustycznych jest głównie ruch samochodowy. Jednak ze względu na brak pomiarów poziomu hałasu na tym terenie nie da się określić jego wielkości. Prognozuje się, że hałas komunikacyjny wzdłuż dróg nie przekracza dopuszczalnych przepisami norm hałasu, z uwagi na niewielki lokalny ruch samochodowy na tych drogach.

Czynnikami wpływającymi na poziom hałasu komunikacyjnego są: natężenie i płynność ruchu, procentowy udział pojazdów ciężarowych w strumieniu pojazdów, prędkość strumienia pojazdów, położenie drogi oraz rodzaj nawierzchni, ukształtowanie terenu, rodzaj obudowy trasy i rodzaj zabudowy przyulicznej.

Wskazuje się ruch emitowany przez pojazdy samochodowe związane z planowanymi terenami zabudowy nie spowoduje przekroczeń norm, o których mowa w przepisach odrębnych.

W projekcie planu uwzględnione zostały tereny chronione akustycznie, są to: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zabudowa mieszkaniowo-usługowa, usługi sportu i rekreacji oraz teren usług oświaty. W § 8 ust. 3 projektu planu ustalone zostały poziomy hałasu zgodnie z przepisami art. 113 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r., poz. 54) w związku z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. W związku z tym wszelka działalność w obrębie obszarów chronionych akustycznie oraz w ich sąsiedztwie nie może powodować przekroczeń dopuszczalnych norm hałasu. Jeżeli przekroczenia takie nastąpią, prowadzący działalność musi tak ją zmodernizować aby przekroczenia takie nie występowały.

Źródłem uciążliwości akustycznych jest głównie ruch samochodowy. Jednak ze względu na brak pomiarów poziomu hałasu na tym terenie nie da się określić jego wielkości. Prognozuje się, że hałas komunikacyjny wzdłuż dróg nie przekracza dopuszczalnych przepisami norm hałasu, z uwagi na niewielki lokalny ruch samochodowy na tych drogach. Czynniki wpływające na poziom hałasu komunikacyjnego są: natężenie i płynność ruchu, procentowy udział pojazdów ciężarowych w strumieniu pojazdów, prędkość strumienia pojazdów, położenie drogi oraz rodzaj nawierzchni, ukształtowanie terenu, rodzaj obudowy trasy i rodzaj zabudowy przyulicznej.

W odniesieniu do dróg powiatowych generowany hałas nie przekracza dopuszczalnych norm, ponieważ droga ta prowadzi jedynie ruch lokalny o umiarkowanym natężeniu ruchu. W ostatnich latach drogi te zostały zmodernizowane. Zastosowana została tzw. cicha nawierzchnia dzięki czemu hałas generowany przez ruch samochodowy nie przekracza dopuszczalnych norm. Ponadto, z uwagi na przebieg drogi przez teren zabudowany ograniczona została prędkość poruszających się samochodów do 50 km/h. Przy takiej prędkości hałas generowany przez samochody jest bardzo niski i nie przekracza dopuszczalnych norm. Ponadto ciągły rozwój (postęp) technologiczny nad produkcją opon samochodowych powoduje, że produkowane są opony coraz cichsze. Wskazać należy w tym miejscu, że po drogach porusza się coraz większa ilość samochodów elektrycznych oraz hybrydowych, które w trakcie poruszania się nie generują hałasu.

Ustalenia projektu planu nie przewidują lokalizacji obiektów budowlanych powodujących zwiększenie hałasu. Jedynym źródłem hałasu będzie zwiększony ruch samochodów związany z nowymi terenami budowlanymi. Zakłada się, że nie będzie przekraczał dopuszczalnych przepisami norm.

1.14. Gospodarka odpadami.

Gospodarkę odpadami w gminie Daleszyce należy prowadzić zgodnie z regulaminem utrzymania czystości i porządku w gminie. Natomiast usuwanie azbestu i wyrobów zawierających azbest prowadzone jest zgodnie z Programem usuwania azbestu i wyrobów zawierających azbest dla gminy Daleszyce przyjętym przez Radę Miejską w Daleszycach. Podczas bieżących rozbiórek i remontów, odpady zawierające azbest będą przekazywane do jednostek posiadających stosowne pozwolenie w zakresie gospodarki odpadami zawierającymi azbest znajdujących się poza terenem gminy. Zaleca się prowadzenie działań zmierzających do ograniczenia ilości odpadów i ich negatywnego oddziaływania na środowisko, a także prowadzenia działań zmierzających do redukcji ilości odpadów komunalnych ulegających biodegradacji, kierowanych na składowiska odpadów poprzez selektywną zbiórkę odpadów. Ważnym zagadnieniem jest podnoszenie świadomości mieszkańców gminy w ramach edukacji ekologicznej w szczególności w zakresie minimalizacji wytwarzania odpadów, ich odzysku oraz ich selektywnej zbiórki.

Zgodnie z zapisami Programu Gospodarki Odpadami dla Województwa Świętokrzyskiego każda gmina musi posiadać Gminny Punkt Odpadów Niebezpiecznych (GPON) - na terenie miasta i gminy Daleszyce Punkt Selektywnego Zbierania Odpadów Komunalnych (PSZOK), znajdujący się w na terenie Zakładu Usług Komunalnych w Daleszycach. Odpady niebezpieczne tj. zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, zużyte akumulatory, baterie, przeterminowane leki i chemikalia, itp. z terenu projektu studium będą składowane w w/w Punkcie.

Na terenie gminy Daleszyce brak jest składowiska odpadów komunalnych. Odpady takie wytworzone na terenie projektu studium wywożone są poza teren gminy, na składowisko w Promniku, gmina Strawczyn zgodnie z Planem gospodarki odpadami województwa świętokrzyskiego. Ponadto prowadzenie selektywnej gospodarki odpadami już u źródła ich powstawania oraz ponowne ich wykorzystanie spowoduje, że na składowisko odpadów trafi znacznie mniejsza ich ilość jak dotychczas. Obszar objęty ustaleniami projektu studium położony jest zgodnie z zapisami obowiązującego "Planu gospodarki odpadami dla województwa świętokrzyskiego zatwierdzonego uchwałą Nr XXV/356/16 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 lipca 2016 r. w sprawie uchwalenia aktualizacji "Planu gospodarki odpadami dla województwa świętokrzyskiego" w obszarze, dla którego regionalną instalacją do składowania odpadów powstających w procesie mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych oraz pozostałości z sortowania odpadów komunalnych o pojemności pozwalającej na przyjmowanie przez okres nie krótszy niż 15 lat odpadów w ilości nie mniejszej niż powstająca w instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych jest funkcjonująca regionalna instalacja do przetwarzania odpadów komunalnych w miejscowości Promnik gm. Strawczyn, a zastępczą w miejscowości Grzybów, gm. Straszów oraz w miejscowości Końskie.

Wobec powyższego zakresie gospodarki odpadami ustalenia projektu studium odpowiadają przepisów odrębnych obowiązujących w tym zakresie.

1.15. Prawna ochrona przyrody.

Teren objęty projektem planu położony jest w obrębie Cisowsko - Orłowińskiego Parku Krajobrazowego (C-OPK), który wchodzi w skład Zespołu Parków Krajobrazowych Gór Świętokrzyskich ustanowionych w 1988 roku uchwałą nr XXVIII/279/88 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Kielcach z dnia 10 czerwca 1988 r. w sprawie ustanowienia Zespołu Parków Krajobrazowych Gór Świętokrzyskich. Park ten utworzono w celu ochrony cennych zasobów przyrodniczych i krajobrazowych oraz czystości wód. Najcenniejsze zespoły roślinności występują w rezerwach leśnych „Zamczysko” i „Cisów” oraz w rezerwach leśno - torfowiskowych „Białe Ługi” i „Słopiec”. Teren parku krajobrazowego obejmuje w gminie w całości sołectwa: Cisów, Sieraków, Smyków, Trzemosna, Widelki oraz częściowo sołectwa: Daleszyce, Niwy, Szczecno. Łączna powierzchnia tego obszaru wynosi 11063 ha, tj. 49,8% ogólnej powierzchni gminy. Zasady ochrony niniejszego parku krajobrazowego reguluje uchwałą nr XLIX/870/14

Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 13 listopada 2014 r. w sprawie utworzenia Cisowsko-Orłowińskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Święt. z 2014 r. poz. 3146 ze zm.). Uchwała ta wprowadziła następujące cele ochrony Parku:

- 1) zachowanie cennych biocenoz z chronionymi i rzadkimi gatunkami flory, fauny i grzybów,
- 2) zachowanie różnorodności geologicznej, w tym obszarów występowania rzeźby lessowej,
- 3) racjonalne wykorzystanie zasobów złóż kopalin,
- 4) zachowanie naturalnych fragmentów ekosystemów wodnych (rozlewisk i starorzeczy),
- 5) zachowanie populacji roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową,
- 6) zachowanie siedlisk zagrożonych wyginięciem, rzadkich i chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów, w tym w szczególności torfowisk,
- 7) zachowanie układów i obiektów zabytkowych, a także licznych miejsc pamięci narodowej,
- 8) preferowanie zabudowy nawiązującej do regionalnej tradycji i otaczającego krajobrazu,
- 9) zachowanie wartości historycznych, kulturowych i etnograficznych,
- 10) zachowanie istniejących punktów i ciągów widokowych,
- 11) ograniczanie negatywnego wpływu działalności gospodarczej na krajobraz,

oraz zakazy:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- 2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej,
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych,
- 4) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej,
- 5) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno – błotnych,
- 6) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych,
- 7) prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową.

Ww. zakazy nie dotyczą:

- 1) terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego;
- 2) terenów objętych ustaleniami projektów planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona strategiczna ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego;
- 3) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których procedura dotycząca oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego.

Dla parku opracowany został plan ochrony, który zatwierdzony został uchwałą Nr LVIII/712/23 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 marca 2023 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Cisowsko-Orłowińskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Święt. z 2023 r., poz. 1533). Cele ochrony przyrody Cisowsko-Orłowińskiego Parku Krajobrazowego:

- 1) cele ochrony zasobów abiotycznych i gleb:
 - a) zachowanie i ochrona różnorodności geomorfologicznej i geologicznej, w tym cennych odsłoneń geologicznych,
 - b) ograniczanie antropogenicznych przekształceń powierzchni ziemi,
 - c) ochrona naturalnych wypływów wód podziemnych,
 - d) poprawa stanu czystości wód i przeciwdziałanie wzrostowi twardości wód powierzchniowych,
 - e) przeciwdziałanie zanieczyszczeniu zasobów wód podziemnych,
 - f) zachowanie naturalnego systemu hydrologicznego i hydrogeologicznego,
 - g) zachowanie struktury przestrzennej gleb, ze szczególnym uwzględnieniem gleb organicznych;
- 2) cele ochrony zbiorowisk roślinnych (w tym chronionych siedlisk przyrodniczych):
 - a) zachowanie wszystkich typów ekosystemów i zbiorowisk roślinnych (naturalnych, półnaturalnych i antropogenicznych) właściwych dla regionu, w tym szczególnie siedlisk przyrodniczych rzadkich i zagrożonych, w szczególności:
 - 2330 Wydmy śródlądowe z murawami napiaskowymi (*Corynephorus*, *Agrostis*) 1 ,
 - 3270 Zalewane muliste brzegi rzek z roślinnością *Chenopodium rubri* p.p. i *Bidention* p.p.,
 - 5130 Formacje z jałowcem pospolitym (*Juniperus communis*) na wrzosowiskach lub na wapiennych murawach,
 - *6230 Górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (Nardion – płaty bogate florystycznie),
 - 6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (Molinion),
 - 6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*),
 - *7110 Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe),
 - 7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością *Scheuchzeria-Caricetea*),
 - 7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk,
 - 9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagetum*),
 - 9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae Fagenion*, *Galio odorati-Fagenion*),
 - 9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*),
 - 9190 Kwaśne dąbrowy (*Quercion robori-petraeae*),
 - *91D0 Bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi Pinetum*, *Pino mugo-Sphagnetum*, *Sphagno girgensohnii-Piceetum*) i brzoźowo-sosnowe bagienne lasy borealne,
 - *91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe,
 - 91P0 Wyżynny jodłowy bór mieszany (*Abietetum polonicum*),
 - 91T0 Sosnowy bór chrobotkowy (*Cladonio-Pinetum* i chrobotkowa postać *Peucedano-Pinetum*),
 - 3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion*,
 - 91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (*Ficario-Ulmeum*);
 - b) zachowanie i podtrzymanie możliwości trwałego funkcjonowania zbiorowisk roślinnych (w tym chronionych siedlisk przyrodniczych) poprzez zachowanie właściwego stanu ich ochrony,
 - c) zachowanie osobliwości przyrodniczych,
 - d) zachowanie miedz i okrajków oraz innych stref ekotonowych na obszarach użytkowanych rolniczo,
 - e) zachowanie starych drzew, ich grup oraz alei;
- 3) cele ochrony gatunków roślin i grzybów oraz ich siedlisk:
 - a) zachowanie rodzimego bogactwa gatunkowego roślin i grzybów właściwego dla regionu i wszystkich występujących w nim siedlisk, w tym szczególnie gatunków podlegających ochronie prawnej,

- b) zapewnienie warunków do wzrostu liczebności populacji rzadkich, ginących i cennych gatunków występujących na terenie Parku, m.in.:
- roślin naczyniowych: rosiczka okrągłolistna *Drosera rotundifolia*, rosiczka długolistna *Drosera anglica*, goździk pyszny *Dianthus superbus*, mącznica lekarska *Arctostaphylos uva-ursi*, arnika górską *Arnica montana*, dzwonek syberyjski *Campanula sibirica*, turzyca *Davalla Carex davalliana*, buławnik mieczolistny *Cephalanthera longifolia*, tojad dzióbaty *Aconitum variegatum*, czosnek niedźwiedzi *Allium ursinum*, modrzewnica zwyczajna *Andromeda polifolia*, zawilec wielkokwiatowy (zawilec leśny) *Anemone sylvestris*, orlik pospolity *Aquilegia vulgaris*, parzydło leśne *Aruncus sylvestris*, pokrzyk wilcza jagoda *Atropa bella-donna*, podrzeń żebrowiec *Blechnum spicant*, centuria pospolita (centuria zwyczajna) *Centaurium erythraea*, wiśnia karłowata *Cerasus fruticosa*, pomocnik baldaszkowy *Chimaphila umbellata*, kukułka (storczyk) krwista *Dactylorhiza incarnata*, kukułka (storczyk) szerokolistna *Dactylorhiza majalis*, kukułka (storczyk) plamista *Dactylorhiza maculata*, wawrzynek wilczyko *Daphne mezereum*, goździk piaskowy *Dianthus arenarius*, naparstnica zwyczajna *Digitalis grandiflora*, widlicz (widłak) spłaszczony *Diphysastrum complanatum*, czosnek siatkowaty *Allium victorialis*,
 - mszaków: biczyca trójwębna *Bazzania trilobata*, skosatka zanokcicowata *Plagiochila asplenoides*, tujowiec tamaryszkowaty *Thuidium tamariscinum*, bagniczka pływająca *Cladopodiella fluitans*, czarostka jamkowa *Fossombronia foveolata*, skorpionowiec brunatny *Scorpidium scorpioides*, torfowiec ostrolistny *Sphagnum capillifolium*, torfowiec szorstki *Sphagnum compactum*, torfowiec kończysty *Sphagnum fallax*, torfowiec frędzlowany *Sphagnum fimbriatum*, torfowiec magellański *Sphagnum magellanicum*,
 - grzybów: smardz stożkowaty *Morchella conica*, maślak błotny (żółtawy) *Suillus flavidus*, borowiczak dęty *Boletinus cavipes*, ozorek dębowy *Fistulina hepatica*, sopłówka bukowa *Hericium coralloides*, błyskoporek podkorowy (włóknouszek ukośny) *Inonotus obliquus*, siedzuń sosnowy *Sparassis crispa*, lysak ciemnotrzonowy *Gymnopilus picreus*.
- c) ograniczenie rozprzestrzeniania się populacji gatunków obcego geograficznie pochodzenia, w tym szczególnie zagrażających gatunkom rodzimym;
- 4) cele ochrony gatunków zwierząt i ich siedlisk:
- a) zachowanie lub poprawa bogactwa gatunkowego zwierząt w naturalnych siedliskach ich bytowania, w tym szczególnie gatunków rzadkich, zagrożonych i chronionych, np.:
 - owady: trzepla zielona *Ophiogomphus cecilia*, zalotka większa *Leucorrhinia pectoralis*, przeplatka aurinia *Euphydryas (Eurodryas, Hypodryas) aurinia*, czerwonończyk nieparek *Lycaena dispar*, modraszek telejus *Phengaris teleius (Maculinea teleius)*, czerwonończyk fioletek *Lycaena helle*, pachnica dębowa *Osmoderma eremita*, trzmiel parkowy *Bombus hypnorum*, trzmiel gajowy *Bombus lucorum*, trzmiel leśny *Bombus pratorum*,
 - minogi i ryby: minóg strumieniowy *Lampetra planeri*, minogi czarnomorskie *Eudontomyzon spp.*, ślíz pospolity *Barbatula barbatula*, różanka *Rhodeus amarus (Rhodeus sericeus)*,
 - płazy: traszka grzebieniasta *Triturus cristatus*, kumak nizinny *Bombina bombina*, ropucha zielona *Pseudepidalea viridis*, żaba wodna *Pelophylax esculentus*,
 - gady: padalec zwyczajny *Anguis fragilis*, zaskroniec zwyczajny *Natrix natrix*, żmija zygzakowata *Vipera berus*,
 - ptaki: łabędź niemy *Cygnus olor*, nurogęs *Mergus merganser*, przepiórka *Coturnix coturnix*, czapla biała *Ardea alba*, bąk *Botaurus stellaris*, orlik krzykliwy *Clanga pomarina*, żuraw *Grus grus*, puszczyk *Strix aluco*,

- ssaki: bóbr europejski *Castor fiber*, ryjówka aksamitna *Sorex araneus*, rzęsorek rzeczek *Neomys fodiens*, nocek rudy *Myotis daubentonii*, gacek brunatny *Plecotus auritus*, nocek duży *Myotis myotis*, popielica *Glis glis*, wilk *Canis lupus*, wydra europejska *Lutra lutra*,
 - b) utrzymanie powierzchni dotychczas występującej mozaikowości środowiskowej z dużym udziałem ekotonów, warunkującej bogactwo i różnorodność fauny,
 - c) utrzymanie lub odtwarzanie korytarzy ekologicznych umożliwiających migrację zwierząt,
 - d) tworzenie stref ochrony dla miejsc rozrodu i regularnego przebywania gatunków tego wymagających, e) ochrona ostoi fauny poprzez ograniczanie aktywności turystycznej i innych form użytkowania na obszarach szczególnie cennych pod względem przyrodniczym,
 - e) zwiększenie stanu wiedzy o faunie Parku oraz jej wykorzystanie w kształtowaniu świadomości ekologicznej lokalnej społeczności;
- 5) cele ochrony walorów krajobrazowych:
- a) zachowanie i kształtowanie regionalnych cech fizjonomii krajobrazu parku związanych z tradycyjnymi sposobami gospodarowania oraz budownictwa,
 - b) zachowanie punktów, ciągów i przedpoli widokowych charakterystycznych dla Parku,
 - c) zapewnienie właściwej ekspozycji zabytków,
 - d) zachowanie historycznych cech zabudowy regionalnej, charakterystycznych historycznych układów urbanistycznych i ruralistycznych,
 - e) zachowanie i odtwarzanie charakterystycznych układów zadrzewień, w tym zwłaszcza alei przydrożnych;
- 6) cele ochrony walorów kulturowych:
- a) zachowanie, wyeksponowanie i właściwe wykorzystanie elementów dziedzictwa kulturowego w sposób zapewniający trwałe zachowanie tych wartości,
 - b) rewitalizacja i rewaloryzacja przekształconych lub częściowo zniszczonych elementów dziedzictwa kulturowego,
 - c) ochrona, utrwalanie, eksponowanie i promowanie tożsamości kulturowej obszaru Parku, w szczególności:
 - historycznych struktur osadniczych oraz swoistego charakteru zabudowy wiejskiej,
 - obiektów sakralnych, historycznych cmentarzy wraz z obiektami sepulkralnymi oraz miejsc pamięci narodowej,
 - obiektów archeologicznych posiadających własną formę terenową,
 - ludowej kultury niematerialnej regionu, w tym folkloru muzycznego, tanecznego, zwyczajów, obrzędów i uroczystości ludowych, legend oraz gwary,
 - d) poprawa dostępności do obiektów dziedzictwa kulturowego.
- Obszar projektu planu położony jest poza obszarami NATURA 2000. Najbliższym takim obszarem są Lasy Cisowsko-Orłowińskie PLH260040 częściowo graniczące z obszarem projektu planu.

1.16. Ochrona dziedzictwa kulturowego.

Na terenie objętym projektem planu nie występują obiekty wpisane do rejestru zabytków i ujętych w wojewódzkiej czy gminnej ewidencji zabytków, stanowiska archeologiczne oraz dobra kultury współczesnej.

1.17. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu.

Głównymi problemami i zagrożeniami stanu środowiska istotnymi z punktu widzenia projektowanego dokumentu są:

- 1) niekorzystne zmiany krajobrazu;
- 2) presja urbanizacyjna na środowisko powodowana ekspansją zabudowy na nowych obszarach, której skutkiem są zmiany ukształtowania powierzchni ziemi oraz krajobrazu, a także wiąże się z utratą dotychczasowych funkcji przyrodniczych pełnionych przez dany teren;
- 3) zmiany w sposobie użytkowania i gospodarowania terenów rolniczych, w tym odchodzenie od tradycyjnej, ekstensywnej gospodarki łąkarskiej;
- 4) wzrost ruchu drogowego powodowany wzrostem liczby mieszkańców skutkujący pogorszeniem jakości klimatu akustycznego i zwiększeniem zanieczyszczenia powietrza oraz pogorszeniem warunków życia ludzi;
- 5) zanieczyszczenie powietrza mające pochodzenie antropogeniczne, którego źródłem jest głównie transport samochodowy, gospodarstwa domowe, działalność gospodarcza oraz gromadzenie i utylizacja odpadów i ścieków, oddziałujące niekorzystnie na klimat, florę i faunę oraz pogarszający warunki życia mieszkańców;
- 6) powstawanie odpadów komunalnych związany z realizacją funkcji mieszkaniowych i usługowych, którego wpływ na stan środowiska i na warunki życia ludzi uzależniony jest od gospodarki odpadami;
- 7) promieniowanie niejonizujące, którego źródłem są znajdujące się na terenie opracowania, stacje transformatorowe i linie elektroenergetyczne najwyższego napięcia.

1.18. Ocen potencjalnych zmian stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu.

W przypadku zaniechania realizacji ustaleń projektu planu, środowisko omawianego terenu, w zakresie wielu geokomponentów pozostanie niezmienione w stosunku do stanu istniejącego – w zakresie szaty roślinnej oraz fauny oraz wód powierzchniowych. Przekształceniom nie uległyby takie komponenty jak krajobraz, gleby, szata roślinna.

Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dają konkretne wskazania szczegółowych ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zabudowy w warunkach udziału społeczeństwa. Oznacza to, że zarówno organy nadzorujące jak i osoby fizyczne mogą zapoznać się z jego treścią i wnieść uwagi. Również procedura strategicznej oceny oddziaływania na środowisko pozwala wypracować optymalne zagospodarowanie. Z tego punktu widzenia, teren o szczególnej presji inwestycyjnej powinien zostać poddany szczegółowej analizie warunków zagospodarowania.

W przypadku pozostawienia dotychczasowego użytkowania i zaniechania aktualizacji projektu planu, będą obowiązywać ustalenia obecnego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, które nie uwzględniają aktualnego stanu wiedzy o środowisku oraz nieuwzględniają aktualnej polityki przestrzennej gminy Daleszyce. W przypadku zaniechania realizacji ustaleń projektu planu, środowisko omawianego terenu, w zakresie wielu geokomponentów pozostanie niezmienione w stosunku do stanu istniejącego.

1.19. Warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji obiektów budowlanych z zakresu budownictwa kubaturowego, infrastruktury technicznej oraz komunikacji:

- zaplecze budowy należy zorganizować w sposób zapewniający oszczędne korzystanie z terenu i minimalne przekształcanie jego powierzchni, a po zakończeniu prac teren należy przywrócić do poprzedniego stanu. Organizować roboty w taki sposób aby minimalizować ilość powstających odpadów,
- odpady należy segregować i składować w wydzielanych miejscach, zapewniając ich regularny odbiór przez uprawnione podmioty. Odpady niebezpieczne, jakie mogą zostać wytworzone

- w trakcie robót budowlanych należy segregować i oddzielać od odpadów obojętnych celem wywozu do specjalistycznych przedsiębiorstw zajmujących się unieszkodliwianiem,
- utrzymywać w sprawności urządzenia odwadniające z uwagi na potrzebę ochrony wód przed zanieczyszczeniem,
 - ścieki socjalno-bytowe z zaplecza budowy należy odprowadzać do szczelnych zbiorników bezodpływowych i wywozić je do najbliższej oczyszczalni,
 - prace budowlane w sąsiedztwie terenów objętych ochroną przed hałasem należy prowadzić w porze dziennej (w godz. 6⁰⁰-22⁰⁰),
 - warstwę gleby zdjętą z pasa robót należy odpowiednio zdeponować i po zakończeniu prac ponownie wykorzystać do rekultywacji terenu,
 - nie należy powodować ograniczenia wielkości przepływów w ciekach powierzchniowych i wodach podziemnych oraz nie powodować zmiany kierunków i prędkości przepływów wód,
 - prace niwelacyjne należy prowadzić w taki sposób, aby uniknąć odwodnienia pobliskich terenów,
 - ograniczyć możliwość pylenia podczas przewozu materiałów budowlanych,
 - ograniczyć jałową pracę silników pojazdów i maszyn budowlanych w trakcie realizacji inwestycji,
 - prace budowlane prowadzone w pobliżu obiektów zabytkowych należy prowadzić ze szczególną ostrożnością.

1.20. Wpływ ustaleń zapisu planu na elementy środowiska przyrodniczego

Analiza zapisów projektu planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Sieraków na terenie gminy Daleszyce (wprowadzenie nowej formy zagospodarowania przestrzennego) pozwala na oszacowanie następujących zmian w środowisku przyrodniczym:

Projektowane zmiany w zagospodarowaniu terenu	Dotychczasowe zagospodarowanie terenu	Wpływ na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego gminy
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	Tereny niezabudowane i zabudowane	<p>Wprowadzenie powyższego sposobu zagospodarowania na wymienione tereny nie spowoduje znacznych zaburzeń w środowisku przyrodniczym. Nieznaczne zmiany dotyczyć będą:</p> <ul style="list-style-type: none"> - kształtowania terenu, poprzez nieznaczną niwelację terenu, - budowa geologiczna nie ulegnie zmianie. Teren obejmują grunty nośne, w podłożu utwory skaliste, przykryte warstwą utworów czwartorzędowych, - warunki wodne nie ulegną pogorszeniu. Planowane zagospodarowanie terenu nie będzie mieć negatywnego wpływu na wody podziemne, gdyż poziom wodonośny odizolowany jest przed zanieczyszczeniami pochodzącymi z powierzchni ziemi warstwą izolacyjną. Poza tym na terenie projektu planu nie planowane są inwestycje, które mogłyby negatywnie wpłynąć na stan wód podziemnych zarówno ilościowo jak i jakościowo, - ustalenia projektu planu negatywnie wpłyną na strukturę gleb, która ulegnie degradacji. Zniszczona zostanie naturalna warstwa humusowa i zastąpiona nową, przez co degradacja gleby będzie miała charakter krótkotrwały – na czas budowy, walorów krajobrazowych, poprzez pojawienie się nowych elementów krajobrazu – zabudowę mieszkaniową. Wprowadzenie ujednoliconych wymogów architektonicznych dla projektowanej zabudowy nie spowoduje, że znacznych dysonansów i zaburzeń w otaczającym terenie, - zwiększenia zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego, poprzez wzrost emisji gazów i pyłów pochodzących ze spalania paliw stałych do czasu stosowania ekologicznych paliw energetycznych oraz wzrost zanieczyszczeń i hałasu komunikacyjnego, - lokalnego klimatu gminy, poprzez wzrost temperatury, spowodowany większą ilością ciepła wydzielanego ze spalania paliw energetycznych oraz lokalnemu osłabieniu siły i prędkości wiatrów, - szaty roślinnej, ponieważ w obrębie terenów przeznaczonych do zabudowy wprowadzona zostanie zieleń urządzona, z ogrodami, które stanowiąc będą źródło pokarmu dla owadów, głównie zapylaczy.
Tereny zabudowy usługowej	Tereny zabudowy usługowej	Bez zmian
Tereny dróg	Tereny dróg	Bez zmian
Tereny rolnicze	Tereny rolnicze	Bez zmian.
Tereny zalesień	Tereny zalesień	Bez zmian
Tereny lasów	Tereny lasów	Bez zmian
Tereny wód powierzchniowych śródlądowych płynących	Tereny wód powierzchniowych śródlądowych płynących	Bez zmian

2. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.

Znaczące oddziaływanie nie występuje, gdyż obszar projektu planu położony jest poza obszarami NATURA 2000. Obszar projektu planu graniczy częściowo z obszarem Natura 2000 Lasy Cisowsko-Orłowińskie.

Ostoja obejmuje fragment Pasma Cisowskiego, Pasma Orłowińskiego i Pasma Ociesęckiego. Prawie 80% powierzchni ostoi zajmują lasy, które są pozostałością Puszczy Świętokrzyskiej. Dominują tu lasy iglaste i mieszane. Głównie są to drzewostany jodłowe, sosnowo-jodłowe i bukowo-jodłowe z udziałem jaworu, klonu i cisa. Niektóre fragmenty lasów mają charakter pierwotny, np. las bukowy chroniony w rezerwacie "Zamczysko" oraz las mieszany w rezerwacie "Cisów". Rzeźba terenu na terenie ostoi jest bardzo urozmaicona poprzecinana licznymi dolinami rzecznyymi o charakterze przełomów. Rzeki takie jak Czarna Staszowska, czy potok Trupień, płyną tutaj naturalnymi korytami tworząc liczne zakola i meandry. W ich otoczeniu znajdują się duże kompleksy wilgotnych łąk. Na terenie ostoi występuje również cenny zespół torfowisk (Stopiec i Białe Ługi), które są jednymi z największych siedlisk tego typu w tej części kraju. W sumie stwierdzono tu 5 rodzajów siedlisk cennych dla zachowania przyrody europejskiej, w tym priorytetowe lasy łąkowe i nadrzeczne zarośla wierzbowe zajmujące 7% powierzchni ostoi. Największą powierzchnię z nich mają żyzne buczyny (15%). Teren ostoi charakteryzuje się bogatą florą i fauną. Występuje tu wiele gatunków chronionych, rzadkich, zagrożonych i reliktowych. Na terenie tym stwierdzono 26 gatunków zwierząt ważnych dla UE, wśród których dominują gatunki ptaków np. bocian czarny, bielik, derkacz, cietrzew i puszczyk uralski. Siedliska: żyzne buczyny (*Dentario glandulosae*-Fagenion, *Galio odorati*-Fagenion), wyżynny jodłowy bór mieszany (*Abietetum polonicum*), sosnowy bór chrobotkowy (*Cladonio-Pinetum* i chrobotkowa postać *Peucedano-Pinetum*), kwaśne buczyny (*Luzulo*-Fagenion), łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródłkowe)*, bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi*-*Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi*-*Pinetum*, Pino mugo-Sphagnetum, *Sphagno girgensohnii*-*Piceetum* i brzozowo-sosnowe bagienne lasy borealne)*, grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*), pomorski kwaśny las brzozowo-dębowy (*Betulo-Quercetum*), torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzerio-Caricetea*), torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe)*, torfowiska wysokie zdegradowane, lecz zdolne do naturalnej i stymulowanej regeneracji, zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*), zarośla jałowca pospolitego na wrzosowiskach lub murawach nawapiennych, górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (*Nardion* - płaty bogate florystycznie), suche wrzosowiska (*Calluno-Genistion*, *Pohlio-Callunion*, *Calluno Arctostaphylon*), zalewane muliste brzegi rzek, wydmy śródlądowe z murawami napiaskowymi. Dla obszaru ustanowiono plan zadań ochronnych zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Cisowsko-Orłowińskie PLH260040 (Dz. Urz. Woj. Święt. z 2014 r. poz. 1141 ze zm.). Dla obszaru ustanowiono plan zadań ochronnych zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Cisowsko-Orłowińskie PLH260040 (Dz. Urz. Woj. Święt. z 2014 r. poz. 1141 ze zm.).

Ustalenia projektu planu wpływają na zachowanie integralność i spójność sieci Natura 2000, ponieważ wyznaczone do zabudowy tereny nie graniczą z obszarem Natura 2000 Lasy Cisowsko-Orłowińskie PLH260040 w związku z tym nie oddziałują na jego przedmioty ochrony. Integralność obszaru Natura 2000 to stan, w którym zachowany zostanie:

1) korzystny status ochrony siedliska;

2) korzystny status ochrony gatunku;

3) kluczowe struktury, procesy i funkcje oraz relacje pozostają zachowane na danym obszarze Natura 2000 – niezakłócone w stosunku do stanu, jaki istniał w chwili wyznaczenia obszaru Natura 2000.

Integralność obszaru to stan gwarantujący zrównoważone trwanie populacji tych gatunków i siedlisk przyrodniczych, dla ochrony których zaprojektowano lub wyznaczono obszar Natura 2000. Cechę tę należy rozpatrywać jako właściwość bycia całym (nietkniętym, pełnowartościowym, kompletnym). Obszar Natura 2000 pozostanie integralny, kiedy będzie realizował właściwy sobie potencjał, zgodny z celami ochrony obszaru, zachowa zdolność regeneracji i odnawiania w dynamicznych warunkach, a także będzie wymagał jedynie minimalnego wsparcia z zewnątrz.

Natomiast głównym celem i podstawowym warunkiem zachowania spójności sieci Natura 2000 zgodnie z art. 3 ust. 1 *Dyrektywy Siedliskowej* spójność sieci Natura 2000 jest zachowanie siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków w *korzystnym stanie ochrony*, w ich naturalnym zasięgu lub, w stosownych przypadkach, ich odtworzenie.

Dla zachowania spójności sieci Natura 2000 ważne są przede wszystkim dwa kryteria, tj. liczba i jakość gatunków i siedlisk, a także gwarancja prawidłowego ich rozmieszczenia geograficznego w stosunku do zasięgu występowania, w tym łączność między poszczególnymi obszarami w ramach sieci. Szczególnie ważne, z tak określonego punktu widzenia, są takie elementy sieci Natura 2000 jak rzeki, jeziora, stawy, niewielkie lasy i podobne elementy o liniowej lub ciągłej strukturze, które albo są korytarzami ekologicznymi, albo są istotne dla funkcjonowania korytarzy ekologicznych lub ogólnie – dla migracji, rozprzestrzeniania się i wymiany genetycznej dzikich gatunków w ramach sieci Natura 2000.

Analiza projektu planu wykazała, że zachowana została integralność obszarów oraz spójność sieci Natura 2000, ponieważ na skutek wyznaczenia nowych terenów przewidzianych do zabudowy zachowane zostały siedliska przyrodnicze i gatunki, dla ochrony których wyznaczone zostały obszary Natura 2000 występujące na terenie gminy i miasta Daleszyce. Na skutek realizacji dokumentu nie zmniejszy się powierzchnia siedlisk przyrodniczych oraz liczba i rozmieszczenie chronionych gatunków dla ochrony, których wyznaczone zostały obszary Natura 2000. Ponadto, stwierdza się, że w ramach wyznaczonej sieci obszarów Natura 2000 zachowana została łączność pomiędzy nimi, ponieważ zachowany został układ dolin rzek i cieków wodnych poprzez ich zachowanie w naturalnym stanie. Tworzą one lokalne ciągi ekologiczne stanowiące łączność pomiędzy obszarami Natura 2000 i innymi obszarami cennymi przyrodniczo. W ramach tych ciągów ekologicznych lokalnie występują bariery ekologiczne w postaci dróg. Niemniej jednak nie mają one wpływu na przemieszczanie się gatunków, ponieważ występujące mosty i przepusty drogowe zapewniają swobodne przemieszczanie się gatunków.

Mając na uwadze powyższe, ustalenia projektu planu nie spowodują działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszarów Natura 2000, w tym w szczególności:

- * pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar NATURA 2000,
- * wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar NATURA 2000,
- * pogorszyć integralność obszaru NATURA 2000 lub jego powiązań z innymi obszarami,

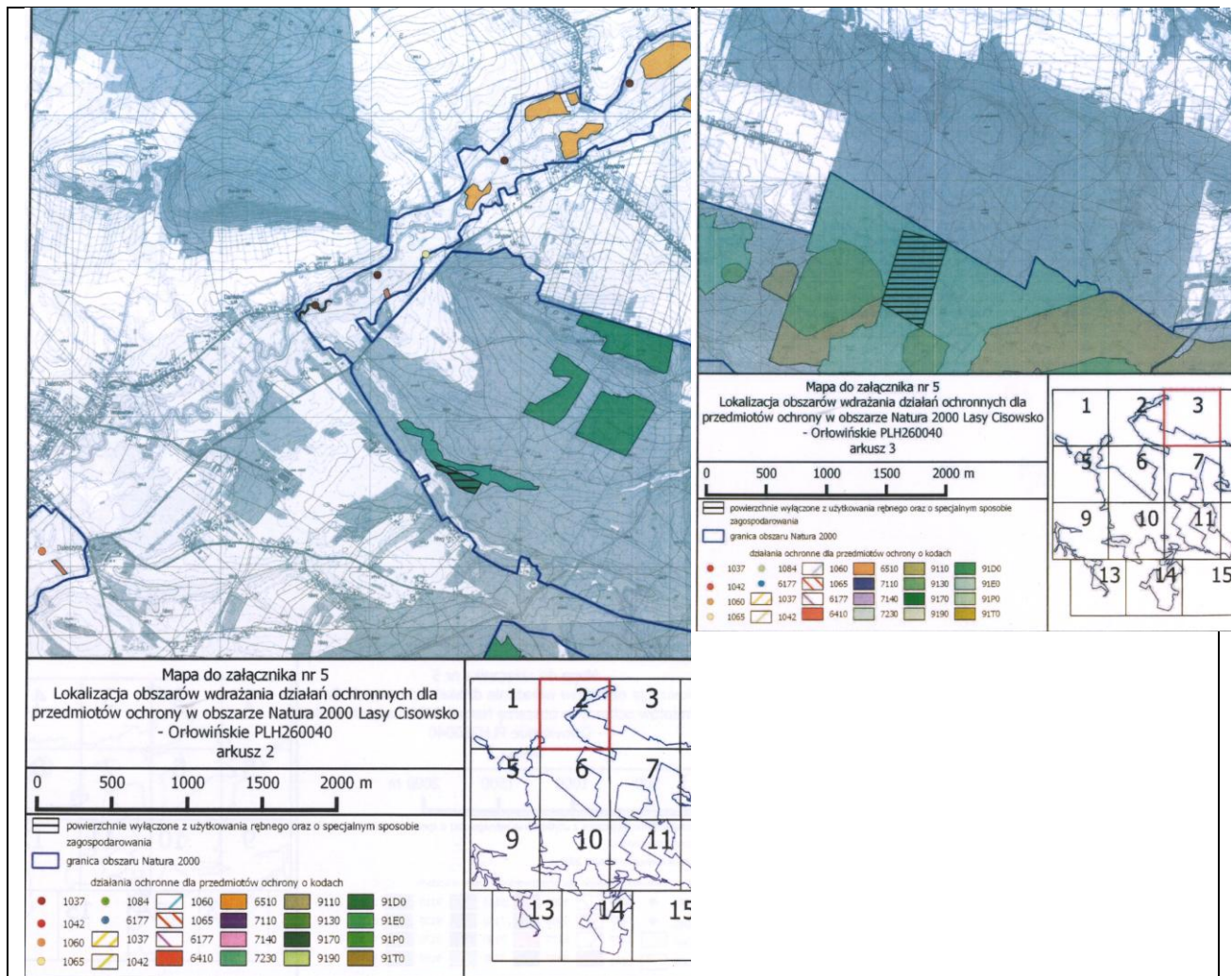
w związku z tym nie przewiduje się, że planowane zagospodarowanie spowoduje znacząco negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000. Poza tym utrzymane zostały szlaki migracyjne zwierząt w granicach obszaru projektu planu oraz poza nim.

Resumując, ustalenia projektu planu nie powodują znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar chroniony.

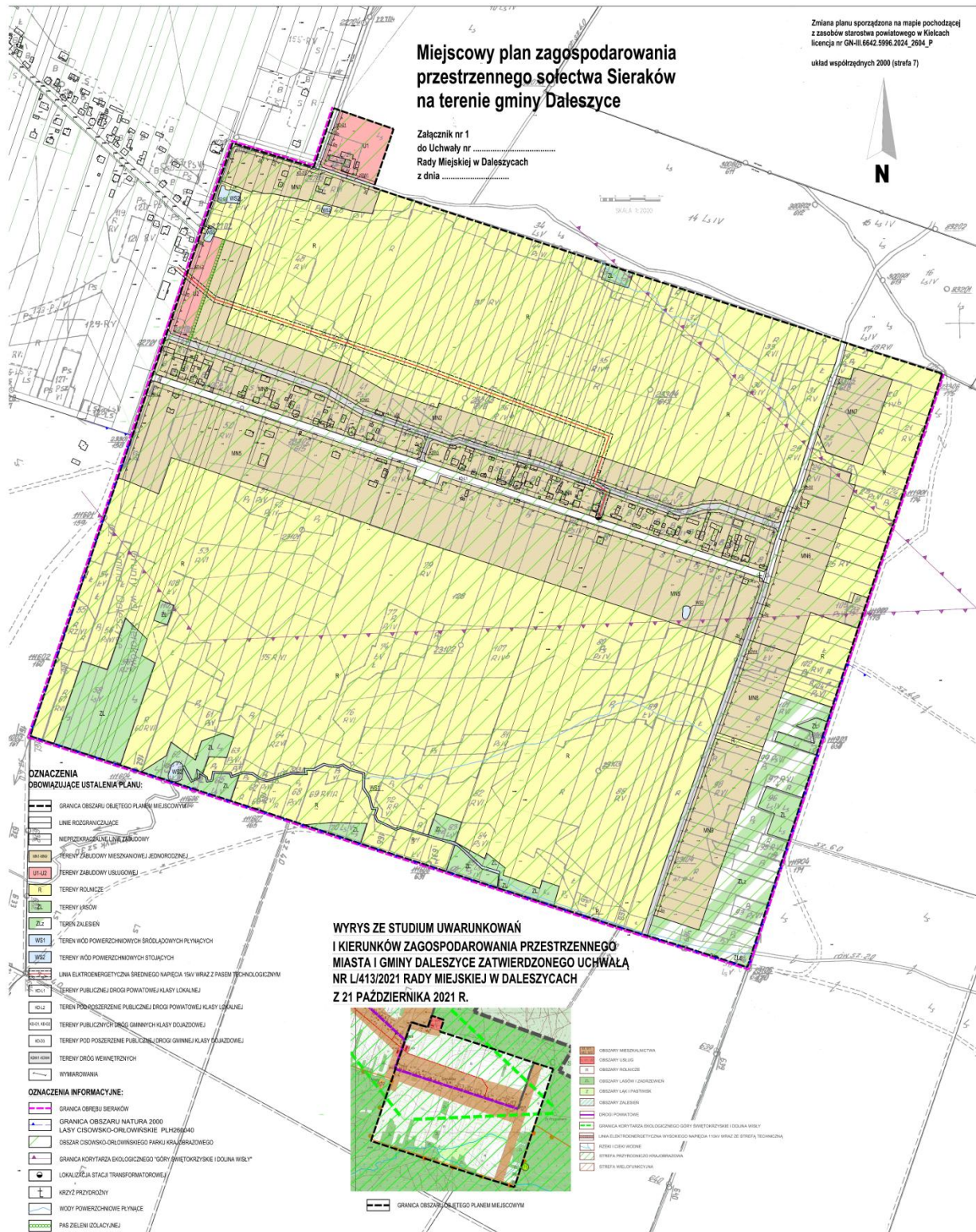
Wskazuje się, że ww. analiza została dokonana przy wykorzystaniu danych przestrzennych uwzględniających rozmieszczenie chronionych gatunków roślin i zwierząt w obszarze Natura 2000, które udostępnione zostały Burmistrzowi Miasta i Gminy Daleszyce przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach pismem z dnia 16.05.2024 r., znal: WPN-II.402.1.24.2024.AW. W piśmie tym Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Kielcach zawarł informację: *"Nadmieniam, iż dane dot. rozmieszczenia gatunków chronionych są danymi wrażliwymi, których ujawnienie może spowodować*

zagrożenie dla zachowania nielicznych lub nawet jedynych stanowisk rzadkich w skali europejskiej gatunków roślin i zwierząt. Tym samym zobowiązuje się do odpowiedniego zabezpieczenia udostępnionych opracowań i danych przed dostępem osób nieupoważnionych, w tym, do niepublikowania lokalizacji w sposób umożliwiający ich identyfikację w terenie lub nieupoważnioną zmianą zawartości. Informuję, że w przypadku wykorzystania przekazanych danych należy podać ich źródło."

Mając na uwadze powyższą informację w niniejszej dokumentacji przeprowadzono analizę wpływu planowanego zagospodarowania na chronione gatunki roślin i zwierząt, publikując jedynie ogólnie dostępne dane wynikające z planu zadań ochronnych obszaru Natura 2000 Lasy Cisowsko-Orłowińskie PLH260040.

Źródło: plan zadań ochronnych obszaru Natura 2000 Lasy Cisowsko-Orłowińskie PLH260040.

Powyżej projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Sieraków na terenie gminy Daleszyce.

Z porównania powyższych rycin wynika, że planowane zagospodarowanie położone jest poza występującymi w obszarze Natura 2000 chronionymi siedliskami przyrodniczymi i gatunkami dla ochrony, których wyznaczony został obszar Natura 2000.

Ponadto, analizując dane przestrzenne przekazane Burmistrzowi Miasta i Gminy Daleszyce przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach przy piśmie z dnia 16.05.2024 r., znal: WPN-II.402.1.24.2024.AW w sąsiedztwie terenów przeznaczonych do zabudowy nie występują inne chronione gatunki i siedliska przyrodnicze.

Analiza zapisów projektu planu (wprowadzenie nowej formy zagospodarowania przestrzennego) pozwala na oszacowanie następujących zmian w środowisku przyrodniczym określonych w poniższej tabeli:

Symbole terenów funkcjonalnych	Oddziaływanie ogólne	Powietrze atmosferyczne	Klimat akustyczny	Wody powierzchniowe	Wody podziemne	Gleby	Rzeźba terenu	Flora	Siedliska chronione	Fauna	Gatunki chronione	Krajobraz	Zabytki
MN1-MN9	1	1	1	0	0	2	1	1	0	1	0	2	0
U1, U2	1	1	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0
KD-L1, KD-L2, KD-D1, KD-D2, KD-D3, KDW1- KDW4	1	2	2	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0
ZL, ZLz, R, WS	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Przedstawione w ww. tabeli rodzaje oddziaływań dotyczą ustaleń projektu planu, względem zagospodarowania poszczególnych przeznaczeń terenów, przy uwzględnieniu obowiązującego planu miejscowego. Oddziaływania te nie dotyczą etapu budowy, ponieważ wówczas oddziaływanie to oceniane będzie poprzez decyzje środowiskowe jeżeli będzie ona wymagana.

Wielkość oddziaływania zawiera się w skali czterostopniowej:

0 - brak oddziaływania - nie przewiduje się presji projektowanego zagospodarowania na żaden element środowiska, zachowana zostanie dominująca funkcja przyrodnicza tego terenu;

1 - słabe oddziaływanie - projektowana forma zagospodarowania w niewielkim stopniu zaburzy stan i funkcjonowanie środowiska, bądź ze względu na niewielką intensywność projektowanego zagospodarowania, bądź ze względu na istniejące przekształcenie środowiska przyrodniczego;

2 - umiarkowane oddziaływanie, projektowana forma zagospodarowania w stopniu umiarkowanym zaburzy stan i funkcjonowanie środowiska, ale nie wykluczy całkowicie możliwości zachodzenia w środowisku procesów przyrodniczych;

3 - silne oddziaływanie - projektowana forma zagospodarowania w stopniu silnym zaburzy stan i funkcjonowanie środowiska, może wykluczyć możliwości zachodzenia w środowisku procesów przyrodniczych;

4 - bardzo silne oddziaływania - projektowana forma zagospodarowania w bardzo silnym stopniu zaburzy stan i funkcjonowanie środowiska, prawdopodobnie wykluczy możliwości zachodzenia w środowisku procesów przyrodniczych.

Na podstawie analizy powyższej tabeli należy stwierdzić, że wprowadzenie funkcji terenu określonych w projekcie planu spowoduje słabe oddziaływanie na środowisko w zakresie

planowanej zabudowy oraz umiarkowane oddziaływanie w zakresie planowanego układu drogowego.

Zagospodarowanie terenu, o którym mowa w projekcie planu i jego realizacja, została tak zaplanowana:

- by nie pogorszyć stanu siedlisk gatunków zwierząt i siedlisk przyrodniczych,
- by nie wpływać na siedliska gatunków tzn. nie będzie niepokojenia tych gatunków w szczególności podczas okresu rozrodu, wychowania młodocianych, snu zimowego i migracji oraz nie będzie pogarszania stanu i niszczenia terenów rozrodu i odpoczynku,
- by nie wpływać negatywnie na różnorodność biologiczną - zwierzęta będą miały możliwość przemieszczania się,
- planowana zabudowa usytuowana jest z dala od siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków,
- by nie pogorszyć w znaczny sposób stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków oraz nie zakłócić życia gatunków, dla których został te obszary utworzone,
- by nie przerwać procesu osiągnięcia celów ochrony obszarów Natura 2000,
- by nie zaburzyć równowagi, rozmieszczania i zagęszczenia kluczowych gatunków obszarów,
- by nie zaburzać działań czynników sprzyjających utrzymaniu właściwego stanu ochrony obszarów,
- by nie spowodować zmian w funkcjonowaniu obszaru,
- by nie zmienić dynamiki stosunków pomiędzy glebą a wodą oraz pomiędzy roślinami a zwierzętami,
- by nie zakłócić naturalnych zmian w obrębie obszaru, tj. dynamika wód czy skład chemiczny,
- by nie zredukować obszaru występowania kluczowych siedlisk,
- by nie zredukować liczebności populacji kluczowych gatunków,
- by nie naruszyć równowagi pomiędzy kluczowymi gatunkami,
- by nie zmniejszyć różnorodności obszaru,
- by nie spowodować zaburzenia, które mogłoby wpłynąć na wielkość populacji, zagęszczenie czy równowagę pomiędzy kluczowymi gatunkami,
- by nie spowodować poważnych zagrożeń zachowania właściwego stanu siedlisk gatunków,
- by nie spowodować fragmentacji obszaru, tzn. planowane zagospodarowanie usytuowane jest poza siedliskami gatunków, będące przedmiotem ochrony obszaru Natura 2000. Siedliska przyrodnicze i siedliska gatunków nie będą naruszone.

Uwzględniając nowe tereny do zainwestowania i istniejące przedsięwzięcia nie wskazuje się kumulacji oddziaływań.

3. Istniejące problemy ochrony środowiska z punktu widzenia realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Obszar projektu planu położony jest w Cisowsko - Orłowińskim Parku Krajobrazowym (C-OPK), stanowiącym formę ochrony przyrody, o której mowa w art. 6 pkt 3 ustawy o ochronie przyrody. Zasady ochrony w parku krajobrazowym reguluje uchwała nr XLIX/870/14 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 13 listopada 2014 r. w sprawie utworzenia Cisowsko-Orłowińskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Świąt. z 2014 r. poz. 3146 ze zm.). Ustalenia projektu nie kolidują z celami ochrony parku gdyż:

- 1) w projekcie planu zachowane zostały cenne biocenozy z chronionymi i rzadkimi gatunkami flory, fauny, które związane są z doliną rzeki Czarna Nida i wyłączone zostały z zabudowy, natomiast na obszarze tym nie zostały zinwentaryzowane chronione gatunki grzybów;
- 2) w jego granicach nie występuje różnorodność geologiczna - teren jest jednolity pod względem geologicznym oraz brak jest wychodni geologicznych, w tym nie występują obszary charakterystyczne dla rzeźby lessowej;

- 3) w jego granicach nie występują udokumentowane złoża surowców mineralnych;
- 4) w jego granicach zachowane zostały naturalne fragmenty ekosystemów wodnych poprzez wyznaczenie liniami rozgraniczającymi cieku wodnego (w południowej części obszaru);
- 5) w jego granicach nie zinwentaryzowano chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów;
- 6) w jego granicach nie występują siedliska zagrożone wyginięciem, rzadkie i chronione gatunki roślin, zwierząt i grzybów, w tym w szczególności torfowisk;
- 7) w jego granicach nie występują układy i obiekty zabytkowe, a także miejsca pamięci narodowej;
- 8) zabudowa nawiązuje do regionalnej tradycji i otaczającego krajobrazu;
- 9) obszar projektu planu nie charakteryzuje się wartościami historycznymi, kulturowymi i etnograficznymi;
- 10) w jego granicach nie występują punkty i ciągi widokowe, obszar jest jednolity pod względem krajobrazowym, w granicach którego nie występują dominanty przestrzenne;
- 11) ograniczanie negatywnego wpływu działalności gospodarczej na krajobraz poprzez zapisane wymogi architektoniczne zabudowy, w taki sposób aby nowa zabudowa nie stanowiła dominant przestrzennych.

W odniesieniu do zakazów obowiązujących w parku krajobrazowym:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko - planowana zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna nie będzie kolidować z niniejszym zakazem, ponieważ projekt planu w § 8 ust. 1 pkt 1 wprowadza zakaz lokalizacji takich przedsięwzięć, dlatego też na terenie tym nie powstanie zabudowa, o której mowa w § 3 ust. 1 pkt 55 rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 ze zm.). Wyznaczone tereny zabudowy usługowej to istniejąca szkoła (U1) oraz istniejący obiekt wypoczynkowo-gastronomiczny (U2). Stanowią one przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, ponieważ ich powierzchnia przekracza 0,5 ha. Teren oznaczony symbolem U1 zajmuje powierzchnię ok. 0,9553 ha, a teren oznaczony symbolem U2 zajmuje powierzchnię ok. 0,7105 ha. Są to tereny zabudowane i zagospodarowane. W przypadku terenu oznaczonego symbolem U2 przeznaczenie terenu dostosowuje się do faktycznego zagospodarowania. W terenie oznaczonym symbolem U2 w celu ograniczenia oddziaływania na sąsiednie tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wprowadzony został pas zieleni izolacyjnej. Zaleca się aby składał się z gatunków zimozielonych, których dobór winien być ustalony przez botanika. Zabudowa ta koliduje z ww. zakazem, niemniej jednak nie powoduje negatywnego wpływu na przyrodę parku, ponieważ obejmuje już tereny zagospodarowane i przekształcone. Wszystkie te działania oraz nie naruszanie celów ochrony parku, o czym mowa powyżej powodują, że planowana zabudowa nie będzie powodować znaczącego negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego;
- 2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej - planowana zabudowa nie będzie kolidować z zakazem. Zabudowa wyznaczona w projekcie planu nie będzie kolidować z zakazem, ponieważ w ramach prowadzonych prac budowlanych (szczególnie ziemnych) nie dojdzie do umyślnego zabijania zwierząt, niszczenia ich nor (...). Może dojść jedynie do przypadkowej ingerencji w środowisko ich życia, niemniej jednak przy zastosowaniu rozwiązań minimalizujących, ingerencja w świat zwierząt będzie minimalna i nie mająca wpływu na ich populację. Działanie związane z ewentualnym nieumyślnym zabijaniem dziko występujących zwierząt, których środowiskiem życia jest gleba (drobne zwierzęta kręgowce i bezkręgowce)

w związane będzie z prowadzonymi pracami ziemnymi związanymi z budową obiektów budowlanych. Ponadto, dotychczasowe sprzyjające warunki do swobodnego przemieszczania się dla tej grupy zwierząt zostaną ograniczone na skutek wprowadzenia projektowanych zmian w zagospodarowaniu przestrzennym oraz zmniejszeniu powierzchni biologicznie czynnej. Powierzchnia terenu przeznaczona do zmiany zagospodarowania nie przyczyni się jednak do ograniczenia środowiska życia występujących tam organizmów oraz zmniejszenia obszaru bazy pokarmowej dla zwierząt, niemniej jednak nie będzie to mieć wpływu na populację występujących tu zwierząt, zwłaszcza, że wiele gatunków zwierząt żyje w terenach zabudowanych i w symbiozie z człowiekiem. Ponadto w granicach obszaru projektu planu utrzymane zostały w dotychczasowym użytkowaniu lub przeznaczone do zalesień tereny o najwyższym skupieniu zadrzewień śródpolnych pełniących znaczącą funkcję przyrodniczą i ekologiczną. Dla utrzymania przemieszczania się małych zwierząt zastosowane zostaną między innymi ogrodzenia ażurowe, które umożliwią ich przemieszczanie się. Ponadto zachowane zostały tereny wolne od zabudowy wzdłuż cieków wodnych co umożliwi przemieszczanie się zwierząt pomiędzy kompleksami leśnymi i dolinami rzecznyymi. Taki sposób zagospodarowania korzystnie wpłynie na bytowanie występujących zwierząt na analizowanym terenie i umożliwi ich migrację;

- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych - częściowa kolizja z zakazem. W części terenów przewidzianych do zabudowy występują zadrzewienia śródpolne, niemniej jednak ustalenia projektu planu nakazują ich zachowanie w ilości 45% ich powierzchni występujących na działkach przewidzianych do zabudowy. Ustalenie takiego wskaźnika wynika z istniejącego zagospodarowania, tj. zachowania terenów rolniczych oraz leśnych w stosunku do powierzchni terenów leśnych głównie będących własnością Skarbu Państwa oraz studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Daleszyce zatwierdzonego uchwałą nr L/413/2021 Rady Miejskiej w Daleszycach z dnia 21 października 2021 r. Ponadto tereny o występowaniu największych skupisk zadrzewień poza terenami przeznaczonymi do zabudowy zostały pozostawione w dotychczasowym użytkowaniu lub przeznaczone zostały do zalesienia w celu wzmocnienia funkcji przyrodniczych. Wycięcie takiej ilości drzew nie spowoduje utraty wartości ekologicznych obszaru projektu planu, ponieważ pozostawione zadrzewienia w dalszym ciągu pełnić będą funkcje przyrodnicze jako środowisko życia głównie ptaków i w dalszym ciągu pełnić będą funkcje ekologiczne oraz krajobrazowe, ponieważ wybudowane budynki w tych zadrzewieniach nie będą pełnić dominant krajobrazowych. Występujące w części projektu planu, zadrzewienia śródpolne pojawiły się w wyniku sukcesji leśnej na skutek zaprzestania gospodarki rolniczej. Z przeprowadzonej wizji terenowej wynika, że na terenie objętym projektem planu zadrzewienia te, w części charakteryzują się stosunkowo małym zwarciem, przez co występuje tam szereg polan, w które będzie można wkomponować budynki ograniczając przez to nieuzasadnioną ich wycinkę. Działania takie pozwolą na zachowanie w maksymalnym stopniu naturalnych warunków przyrodniczych i biotycznych terenu objętego projektem planu, a występujące tu zadrzewienia w dalszym ciągu pełnić będą funkcje biocenotyczne i stanowić będą środowisko życia i bytowania występujących tu organizmów, w szczególności ptaków. Taki sposób zagospodarowania, tj. utrzymanie minimalnej powierzchni zadrzewień określonej w projekcie planu wychodzi naprzeciw art. 78 ustawy o ochronie przyrody, który stanowi, że rada gminy ma obowiązek utrzymywać w należyтым stanie tereny zieleni i zadrzewień. Narzędziem do zachowania na działkach budowlanych minimalnej powierzchni zadrzewień ustalonych projektem planu jest art. 83 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody zgodnie, z którym usunięcie drzewa lub krzewu z terenu nieruchomości lub jej części może nastąpić po

uzyskaniu stosownego zezwolenia wydanego przez Burmistrza Miasta i Gminy Daleszyce. Burmistrz wydając decyzję na wycinkę drzew lub krzewów z terenu objętego projektem planu będzie zobowiązany wydać ją w zgodzie z przepisem ustawy o ochronie przyrody przy uwzględnieniu przepisu prawa miejscowego jakim jest plan zagospodarowania przestrzennego zatwierdzony przez Radę Miejską w Daleszycach. Tak, więc wycinka drzew i krzewów przy uwzględnieniu wskazanych zasad będzie w pełni kontrolowana. Kompleksową ochronę terenów zieleni i zadrzewień regulują przepisy rozdziału 4 ustawy o ochronie przyrody. W związku z tym nie widzi się wątpliwości czy pozostawione zadrzewienia na przekształconej i ogrodzonej działce budowlanej pełnić będą w dalszym ciągu funkcje biocenotryczne i stanowiące środowisko życia i bytowania organizmów. Z obserwacji wynika, że wiele zwierząt, głównie ptaków butuje i gniazduje w sąsiedztwie życia człowieka. Tak, więc utrzymanie stosownej powierzchni zadrzewień na działkach budowlanych korzystnie wpłynie na zdrowie i życie człowieka, który również jest częścią środowiska i potrzebuje stosownych warunków do życia. Na części terenów przeznaczonych do zabudowy zadrzewienia nie występują, w związku z tym kolizji z zakazem nie będzie. W wyniku realizacji ustaleń projektu planu również, częściowo przekształcona zostanie szata roślinna położona poza terenami zadrzewień, którą obecnie stanowi roślinność ruderalna, synantropijna oraz postępująca dzika roślinność i drzewa samosiewne. W jej miejsce zostanie zaprojektowana zieleń urządzona towarzysząca przyszłej zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej. Występujące w sąsiedztwie cieków wodnych zadrzewienia nadwodne nie zostaną zlikwidowane na skutek realizacji ustaleń projektu planu, ponieważ występują one w terenach funkcjonalnych oznaczonych symbolami R, które pozostawia się w dotychczasowym użytkowaniu. Na terenie objętym projektem planu zadrzewienia przydrożne nie występują w granicach przewidzianych do zmiany sposobu zagospodarowania - występują w pasach drogowych dróg publicznych. Mając na uwadze powyższe, stwierdza się częściowa kolizja terenów zabudowy z występującymi tu zadrzewieniami śródpolnymi, które na skutek realizacji projektu planu staną się zadrzewieniami towarzyszącymi zabudowie. Naruszenie zakazu będzie miało jedynie charakter miejscowy (lokalny) i nie wpłynie na ochronę przyrody obszaru chronionego, ponieważ odsetek likwidacji tych zadrzewień, będzie na tyle mały, że nie wpłynie na wartości przyrodnicze parku krajobrazowego. W związku z tym skala likwidacji zadrzewień śródpolnych nie będzie znacząca dla zachowania warunków ochrony obszaru chronionego krajobrazu, gdyż w dalszym ciągu obszar ten będzie pełnić funkcje przyrodnicze i miejsce bytowania zwierząt oraz krajobrazowe oraz zachowana zostanie możliwość bytowania i przemieszczania się zwierząt. Zadrzewienia nadwodne nie będą niszczone, ponieważ w sąsiedztwie cieków wodnych nie planuje się żadnej zabudowy, która wymagałaby wycinki tych zadrzewień. Zadrzewienia przydrożne rosnące w pasach drogowych nie będą wymagać wycinki, chyba, że stanowiąc będą zagrożenie bezpieczeństwa publicznego. Ich wycinka prowadzona będzie na podstawie przepisów ustawy o ochronie przyrody po uzyskaniu stosownych zgód właściwych organów administracyjnych. Reasumując ewentualna punktowa likwidacja zadrzewień nie będzie miała znaczącego oraz negatywnego oddziaływania na obszar objęty planem jak i gminy Daleszyce, w związku z czym można zastosować odstępstwo od zakazu o czym mowa w dalszej części dokumentacji;

- 4) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej - brak kolizji z zakazem; W wyznaczonych terenach zabudowy nie będą dokonywane zmiany stosunków wodnych, ponieważ tereny przeznaczone do zmiany zagospodarowania położone są poza dolinami cieków wodnych. Tereny te charakteryzują się niskim stanem wód gruntowych w związku z tym teren nie wymaga osuszenia i odwodnienia. Zabudowa ta nie będzie również negatywnie wpływać na stan wód gruntowych i podziemnych, ponieważ fundamentowanie budynków odbywać się będzie do

głębokości ok. 1,5 m, a więc powyżej poziomu wód gruntowych i podziemnych. Fundamentowanie odbywać się będzie w utworach czwartorzędowych, które nie są strukturami wodonośnymi. Ustalenia projektu planu zachowują istniejący układ dolin cieków wodnych oraz tereny podmokłe i bagienne poprzez pozostawienie ich w naturalnym stanie. Planowana zabudowa nie spowoduje zanieczyszczeń wód podziemnych, ponieważ wyznaczona została poza wychodniami skał zbiorników wód podziemnych. Natomiast analiza map geologicznych wykazała, że warstwy wodonośne odizolowane są od powierzchni ziemi utworami nieprzepuszczalnymi, głównie iłami i glinami;

- 5) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno – błotnych - planowana zabudowa nie koliduje z zakazem, ponieważ w granicach terenów przewidzianych do zabudowy nie występują zbiorniki wodne, starorzecza oraz obszary wodno-błotne,
- 6) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych - w ramach prowadzonego zagospodarowania nie przewiduje się wylewania gnojowicy, ponieważ w granicach obszaru objętego projektem planu nie występują obiekty hodowlane wytwarzające gnojowice - w związku z tym ustalenia projektu nie kolidują z zakazem,
- 7) prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową - w ramach prowadzonego zagospodarowania nie przewiduje się prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową - w związku z tym ustalenia projektu nie kolidują z zakazem.

Planowana zmiana zagospodarowania w wyznaczonych terenach inwestycyjnych (przewidzianych do zabudowy) kolidują częściowo z zakazami jakie obowiązują na terenie parku krajobrazowego. Kolizje te mają charakter miejscowy (lokalny) i nie wykraczające poza granice projektu planu, przez co nie przewiduje się negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego oraz nie kolidują z obszarami, na których występują chronione siedliska przyrodnicze i chronione gatunki roślin, grzybów i zwierząt. Tereny te pomimo kolizji z zakazami obowiązującymi na terenie parku krajobrazowego, biorąc pod uwagę zasady ochrony ustalone w projekcie planu (między innymi powierzchnię biologicznie czynną oraz zachowanie istniejących zadrzewień) w dalszym ciągu będą pełnić funkcje przyrodnicze i ekologiczne oraz stanowić będą miejsce życia i bytowania występujących tu organizmów zwłaszcza ptaków i drobnych kręgowców. Otoczenie terenów zabudowy dużymi kompleksami leśnymi i terenami rolniczymi (w przeważającej mierze odłogowanymi) dodatkowo sprawia, że występujące tu zwierzęta znajdą w nich schronienie i środowisko życia w terenach leśnych i nieprzewidzianych do zabudowy). Zabudowa wyznaczona w projekcie planu wynika z obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego uchwałą nr XXII/72/2012 Rady Miejskiej w Daleszycach z dnia 26 października 2012 r. (Dz. Urz. Woj. Świąt. z 2012 r. poz. 3352) oraz uchwałą Nr XXVIII/28/2013 Rady Miejskiej w Daleszycach z dnia 27 marca 2013 r. (Dz. Urz. Woj. Świąt. z 2013 r. poz. 2038), a także studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Daleszyce zatwierdzonego uchwałą nr L/413/2021 Rady Miejskiej w Daleszycach z dnia 21 października 2021 r. (biorąc pod uwagę załącznik kierunków zagospodarowania jak również tekst ustaleń studium). Przeprowadzona strategiczna ocena na etapie ww. dokumentów wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę parku krajobrazowego. Mając na uwadze powyższe, stwierdza się, że planowana zabudowa w dalszym ciągu nie będzie znacząco negatywnie wpływać na ochronę przyrody parku krajobrazowego. W związku z tym, biorąc pod uwagę § 6 ust. 2 pkt 2 uchwały w sprawie Cisowsko-Orłowińskiego Parku Krajobrazowego stwierdza się, że zakazy z niej wynikające nie dotyczą terenu objętego projektem planu.

Ponadto stwierdza się, że w granicach Cisowsko-Orłowińskiego Parku Krajobrazowego lokalizowane będą inwestycje celu publicznego w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym związane z budową lub rozbudową sieci wodociągowej, sieci kanalizacji sanitarnej, energetycznej oraz gazowej ponieważ część terenów przewidzianych do

zabudowy nie jest w tą sieć wyposażona. Zakazy obowiązujące w parku krajobrazowym nie dotyczą tych inwestycji, co wynika bezpośrednio z art. 17 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody.

Dla parku opracowany został plan ochrony, który zatwierdzony został uchwałą Nr LVIII/712/23 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 marca 2023 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Cisowsko-Orłowińskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Święt. z 2023 r., poz. 1533). Cele ochrony przyrody Cisowsko-Orłowińskiego Parku Krajobrazowego:

1) cele ochrony zasobów abiotycznych i gleb:

- a) zachowanie i ochrona różnorodności geomorfologicznej i geologicznej, w tym cennych odsłoneń geologicznych,
- b) ograniczanie antropogenicznych przekształceń powierzchni ziemi,
- c) ochrona naturalnych wypływów wód podziemnych,
- d) poprawa stanu czystości wód i przeciwdziałanie wzrostowi twardości wód powierzchniowych,
- e) przeciwdziałanie zanieczyszczeniu zasobów wód podziemnych,
- f) zachowanie naturalnego systemu hydrologicznego i hydrogeologicznego,
- g) zachowanie struktury przestrzennej gleb, ze szczególnym uwzględnieniem gleb organicznych;

2) cele ochrony zbiorowisk roślinnych (w tym chronionych siedlisk przyrodniczych):

- a) zachowanie wszystkich typów ekosystemów i zbiorowisk roślinnych (naturalnych, półnaturalnych i antropogenicznych) właściwych dla regionu, w tym szczególnie siedlisk przyrodniczych rzadkich i zagrożonych, w szczególności:
 - 2330 Wydmy śródlądowe z murawami napiaskowymi (*Corynephorus*, *Agrostis*) 1 ,
 - 3270 Zalewane muliste brzegi rzek z roślinnością *Chenopodium rubri* p.p. i *Bidention* p.p.,
 - 5130 Formacje z jałowcem pospolitym (*Juniperus communis*) na wrzosowiskach lub na wapiennych murawach,
 - *6230 Górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (Nardion – płaty bogate florystycznie),
 - 6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (Molinion),
 - 6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*),
 - *7110 Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe),
 - 7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością *Scheuchzeria-Caricetea*),
 - 7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk,
 - 9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagetum*),
 - 9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae* Fagenion, *Galio odorati*-Fagenion),
 - 9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*),
 - 9190 Kwaśne dąbrowy (*Quercion robori-petraeae*),
 - *91D0 Bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi* *Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi* *Pinetum*, *Pino mugo-Sphagnetum*, *Sphagno girgensohnii-Piceetum*) i brzoźowo-sosnowe bagienne lasy borealne,
 - *91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe,
 - 91P0 Wyżynny jodłowy bór mieszany (*Abietetum polonicum*),
 - 91T0 Sosnowy bór chrobotkowy (*Cladonio-Pinetum* i chrobotkowa postać *Peucedano-Pinetum*),
 - 3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion*,
 - 91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (*Ficario-Ulmeum*);
- b) zachowanie i podtrzymanie możliwości trwałego funkcjonowania zbiorowisk roślinnych (w tym chronionych siedlisk przyrodniczych) poprzez zachowanie właściwego stanu ich ochrony,
- c) zachowanie osobliwości przyrodniczych,

- d) zachowanie miedz i okrajków oraz innych stref ekotonowych na obszarach użytkowanych rolniczo,
 - e) zachowanie starych drzew, ich grup oraz alei;
- 3) cele ochrony gatunków roślin i grzybów oraz ich siedlisk:
- a) zachowanie rodzimego bogactwa gatunkowego roślin i grzybów właściwego dla regionu i wszystkich występujących w nim siedlisk, w tym szczególnie gatunków podlegających ochronie prawnej,
 - b) zapewnienie warunków do wzrostu liczebności populacji rzadkich, ginących i cennych gatunków występujących na terenie Parku, m.in.:
 - roślin naczyniowych: rosiczka okrągłolistna *Drosera rotundifolia*, rosiczka długolistna *Drosera anglica*, goździk pyszny *Dianthus superbus*, mącznica lekarska *Arctostaphylos uva-ursi*, arnika górską *Arnica montana*, dzwonek syberyjski *Campanula sibirica*, turzyca *Davalla* *Carex davalliana*, buławnik mieczolistny *Cephalanthera longifolia*, tojad dzióbaty *Aconitum variegatum*, czosnek niedźwiedzi *Allium ursinum*, modrzewnica zwyczajna *Andromeda polifolia*, zawilec wielkokwiatowy (zawilec leśny) *Anemone sylvestris*, orlik pospolity *Aquilegia vulgaris*, parzydło leśne *Aruncus sylvestris*, pokrzyk wilcza jagoda *Atropa bella-donna*, podrzeń żebrowiec *Blechnum spicant*, centuria pospolita (centuria zwyczajna) *Centaurium erythraea*, wiśnia karłowata *Cerasus fruticosa*, pomocnik baldaszkowy *Chimaphila umbellata*, kukulka (storczyk) krwista *Dactylorhiza incarnata*, kukulka (storczyk) szerokolistna *Dactylorhiza majalis*, kukulka (storczyk) plamista *Dactylorhiza maculata*, wawrzynek wilczyko *Daphne mezereum*, goździk piaskowy *Dianthus arenarius*, naparstnica zwyczajna *Digitalis grandiflora*, widlicz (widłak) spłaszczony *Diphasiastrum complanatum*, czosnek siatkowaty *Allium victorialis*,
 - mszaków: biczyca trójwrębna *Bazzania trilobata*, skosatka zanokcicowata *Plagiochila asplenoides*, tujowiec tamaryszkowaty *Thuidium tamariscinum*, bagniczka pływająca *Cladopodiella fluitans*, czarostka jamkowata *Fossombronia foveolata*, skorpionowiec brunatny *Scorpidium scorpioides*, torfowiec ostroliśny *Sphagnum capillifolium*, torfowiec szorstki *Sphagnum compactum*, torfowiec kończysty *Sphagnum fallax*, torfowiec frędzlowany *Sphagnum fimbriatum*, torfowiec magellański *Sphagnum magellanicum*,
 - grzybów: smardz stożkowaty *Morchella conica*, maślak błotny (żółtawy) *Suillus flavidus*, borowiczak dęty *Boletinus cavipes*, ozorek dębowy *Fistulina hepatica*, sopłówka bukowa *Hericium coralloides*, błyskoporek podkorowy (włóknouszek ukośny) *Inonotus obliquus*, siedzuń sosnowy *Sparassis crispa*, lysak ciemnotrzonowy *Gymnopilus picreus*.
 - c) ograniczenie rozprzestrzeniania się populacji gatunków obcego geograficznie pochodzenia, w tym szczególnie zagrażających gatunkom rodzimym;
- 4) cele ochrony gatunków zwierząt i ich siedlisk:
- a) zachowanie lub poprawa bogactwa gatunkowego zwierząt w naturalnych siedliskach ich bytowania, w tym szczególnie gatunków rzadkich, zagrożonych i chronionych, np.:
 - owady: trzepla zielona *Ophiogomphus cecilia*, zalotka większa *Leucorrhinia pectoralis*, przeplatka aurinia *Euphydryas* (*Eurodryas*, *Hypodryas*) *aurinia*, czerwonończyk nieparek *Lycaena dispar*, modraszek telejus *Phengaris teleius* (*Maculinea teleius*), czerwonończyk fioletek *Lycaena helle*, pachnica dębową *Osmoderma eremita*, trzmiel parkowy *Bombus hypnorum*, trzmiel gajowy *Bombus lucorum*, trzmiel leśny *Bombus pratorum*,
 - minogi i ryby: minóg strumieniowy *Lampetra planeri*, minogi czarnomorskie *Eudontomyzon* spp., śliz pospolity *Barbatula barbatula*, różanka *Rhodeus amarus* (*Rhodeus sericeus*),
 - płazy: traszka grzebieniasta *Triturus cristatus*, kumak nizinny *Bombina bombina*, ropucha zielona *Pseudepidalea viridis*, żaba wodna *Pelophylax esculentus*,

- gady: padalec zwyczajny *Anguis fragilis*, zaskroniec zwyczajny *Natrix natrix*, żmija zygzakowata *Vipera berus*,
 - ptaki: łabędź niemy *Cygnus olor*, nurogęś *Mergus merganser*, przepiórka *Coturnix coturnix*, czapla biała *Ardea alba*, bąk *Botaurus stellaris*, orlik krzykliwy *Clanga pomarina*, żuraw *Grus grus*, puszczyk *Strix aluco*,
 - ssaki: bóbr europejski *Castor fiber*, ryjówka aksamitna *Sorex araneus*, rzęsorek rzeczek *Neomys fodiens*, nocek rudy *Myotis daubentonii*, gacek brunatny *Plecotus auritus*, nocek duży *Myotis myotis*, popielica *Glis glis*, wilk *Canis lupus*, wydra europejska *Lutra lutra*,
 - b) utrzymanie powierzchni dotychczas występującej mozaikowości środowiskowej z dużym udziałem ekotonów, warunkującej bogactwo i różnorodność fauny,
 - c) utrzymanie lub odtwarzanie korytarzy ekologicznych umożliwiających migrację zwierząt,
 - d) tworzenie stref ochrony dla miejsc rozrodu i regularnego przebywania gatunków tego wymagających, e) ochrona ostoi fauny poprzez ograniczanie aktywności turystycznej i innych form użytkowania na obszarach szczególnie cennych pod względem przyrodniczym,
 - e) zwiększenie stanu wiedzy o faunie Parku oraz jej wykorzystanie w kształtowaniu świadomości ekologicznej lokalnej społeczności;
- 5) cele ochrony walorów krajobrazowych:
- a) zachowanie i kształtowanie regionalnych cech fizjonomii krajobrazu parku związanych z tradycyjnymi sposobami gospodarowania oraz budownictwa,
 - b) zachowanie punktów, ciągów i przedpoli widokowych charakterystycznych dla Parku,
 - c) zapewnienie właściwej ekspozycji zabytków,
 - d) zachowanie historycznych cech zabudowy regionalnej, charakterystycznych historycznych układów urbanistycznych i ruralistycznych,
 - e) zachowanie i odtwarzanie charakterystycznych układów zadrzewień, w tym zwłaszcza alei przydrożnych;
- 6) cele ochrony walorów kulturowych:
- a) zachowanie, wyeksponowanie i właściwe wykorzystanie elementów dziedzictwa kulturowego w sposób zapewniający trwałe zachowanie tych wartości,
 - b) rewitalizacja i rewaloryzacja przekształconych lub częściowo zniszczonych elementów dziedzictwa kulturowego,
 - c) ochrona, utrwalanie, eksponowanie i promowanie tożsamości kulturowej obszaru Parku, w szczególności:
 - historycznych struktur osadniczych oraz swoistego charakteru zabudowy wiejskiej,
 - obiektów sakralnych, historycznych cmentarzy wraz z obiektami sepulkralnymi oraz miejsc pamięci narodowej,
 - obiektów archeologicznych posiadających własną formę terenową,
 - ludowej kultury niematerialnej regionu, w tym folkloru muzycznego, tanecznego, zwyczajów, obrzędów i uroczystości ludowych, legend oraz gwary,
 - d) poprawa dostępności do obiektów dziedzictwa kulturowego.
- Plan ochrony Cisowsko-Orłowińskiego Parku Krajobrazowego:
1. Określa następujące zasady do uwzględnienia w nowych studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego dla gmin: Bieliny, Daleszyce, Łagów, Pierzchnica, Raków, w zakresie zasobów abiotycznych i gleb dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń:
- 1) zaleca się stosowanie „ekologicznych” sposobów produkcji rolniczej, uwzględniających zapisy kodeksu dobrej praktyki rolniczej (ograniczenie degradacji fizycznej i chemicznej gleb, eutrofizacji

i zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych) na obszarach użytkowanych rolniczo - zalecenie to nie może stanowić rangi prawa miejscowego, ponieważ nie dotyczy przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu. Niezgodne z zasadami określonymi w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "zasad techniki prawodawczej" (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 283);

- 2) zaleca się rozbudowę infrastruktury wodociągowej i kanalizacyjnej wraz z rozwojem zabudowy mieszkaniowej, usługowej i przemysłowej - ustalenia projektu planu uwzględniają budowę sieci kanalizacji sanitarnej i wodociągowej w celu objęcia całego obszaru takimi sieciami, w obszarze projektu planu zabudowa przemysłowa nie występuje;
 - 3) zaleca się stosowanie w gospodarce leśnej wszelkich zabiegów „wodochronnych” i „glebochronnych” - zalecenie to nie może stanowić rangi prawa miejscowego, ponieważ nie dotyczy przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu. Niezgodne z zasadami określonymi w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "zasad techniki prawodawczej" (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 283);
 - 4) zaleca się stosowanie do ogrzewania budynków nowoczesnych, energo- i materiałooszczędnych systemów grzewczych z wykorzystaniem paliw niskoemisyjnych - zalecenie uwzględnione w zapisach projektu planu § 30 ust. ust. 8;
 - 5) zaleca się dążenie do sukcesywnej modernizacji istniejących kotłowni i oparcia systemu ogrzewania o paliwa niskoemisyjne (np. gaz ziemny, biomasa) lub/i energię elektryczną - zalecenie to nie może stanowić rangi prawa miejscowego, ponieważ nie dotyczy przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu. Niezgodne z zasadami określonymi w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "zasad techniki prawodawczej" (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 283);
 - 6) zaleca się wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii, niepowodujących degradacji środowiska przyrodniczego i krajobrazu (np. kolektory słoneczne, panele fotowoltaiczne, pompy ciepła itp.) - zalecenie uwzględnione w zapisach projektu planu § 30 ust. ust. 8;
 - 7) zaleca się zmniejszanie energochłonności budynków służących realizacji celów publicznych poprzez ich termomodernizację - zalecenie to nie może stanowić rangi prawa miejscowego, ponieważ nie dotyczy przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu. Niezgodne z zasadami określonymi w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "zasad techniki prawodawczej" (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 283);
 - 8) zaleca się likwidację nielegalnych wysypisk śmieci i przeciwdziałanie ich powstawaniu - zalecenie to nie może stanowić rangi prawa miejscowego, ponieważ nie dotyczy przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu. Niezgodne z zasadami określonymi w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "zasad techniki prawodawczej" (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 283);
 - 9) zaleca się gromadzenie, odprowadzanie i unieszkodliwianie odpadów stałych zgodnie z obowiązującymi przepisami, w sposób określony w planach gospodarki odpadami - zalecenie uwzględnione w zapisach projektu planu § 8 ust. 1 pkt 5;
 - 10) zaleca się ograniczenie lokalizacji nowych składowisk odpadów - składowiska odpadów nie występują na obszarze projektu planów oraz obszarów pod składowiska odpadów się nie wyznacza;
 - 11) zaleca się dążenie do zachowania istniejących pasów zieleni lub wprowadzania nowych zadrzewień i zakrzewień, które stanowić będą naturalną barierę dla hałasu i zanieczyszczeń - ustalenia projektu planu zachowują istniejące pasy zieleni wzdłuż dróg publicznych.
2. Określa następujące zasady do uwzględnienia w nowych studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego dla gmin:

Bieliny, Daleszyce, Łągów, Pierzchnica, Raków, w zakresie ochrony szaty roślinnej i grzybów dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń:

- 1) zaleca się stosowanie w gospodarce leśnej wszelkich zabiegów „wodochronnych” i „glebochronnych” - zalecenie to nie może stanowić rangi prawa miejscowego, ponieważ nie dotyczy przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu. Niezgodne z zasadami określonymi w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "zasad techniki prawodawczej" (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 283);
- 2) zaleca się utrzymanie i powiększanie terenów lasów wg zasad gospodarki leśnej i ustalenia projektu planu zwiększają tereny leśne, poprzez wyznaczenie terenów pod zalesienia;
- 3) zaleca się przeznaczanie gruntów leśnych na cele nieleśne zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami - projekt planu przewiduje zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne w granicach terenu oznaczonego symbolem MN4 na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. O zgodę na zmianę przeznaczenia Burmistrz Miasta i Gminy Daleszyce wystąpi ze stosownym wnioskiem do Marszałka Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach, ponieważ zgoda dotyczyć będzie gruntów nie stanowiących własności Skarbu Państwa;
- 4) zaleca się utrzymanie dotychczasowej funkcji rolnej (grunty rolne, łąki i pastwiska) - ustalenia projektu planu zachowują dotychczasową funkcję rolną na większości obszarów rolniczych występujących na obszarze miejscowości Sieraków. Część terenów, które utraciły funkcje rolnicze np. poprzez obniżenie poziomu wód przeznaczona została na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub została już zabudowana;
- 5) zaleca się utrzymanie istniejących trwałych użytków zielonych (bez zmiany na grunty orne) - zalecenie to nie może stanowić rangi prawa miejscowego, ponieważ nie dotyczy przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu. Niezgodne z zasadami określonymi w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "zasad techniki prawodawczej" (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 283);
- 6) zaleca się nieintensyfikowanie produkcji rolnej - zalecenie to nie może stanowić rangi prawa miejscowego, ponieważ nie dotyczy przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu. Niezgodne z zasadami określonymi w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "zasad techniki prawodawczej" (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 283);
- 7) zaleca się stosowanie „ekologicznych” sposobów produkcji rolniczej, uwzględniającej zapisy kodeksu dobrej praktyki rolniczej (ograniczenie degradacji fizycznej i chemicznej gleb, eutrofizacji i zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych) na obszarach użytkowanych rolniczo - zalecenie to nie może stanowić rangi prawa miejscowego, ponieważ nie dotyczy przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu. Niezgodne z zasadami określonymi w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "zasad techniki prawodawczej" (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 283);
- 8) zaleca się ograniczenie stosowania nawozów sztucznych i pestycydów oraz stosowanie w maksymalnym stopniu metody nawożenia naturalnego, a także płodozmianu - zalecenie to nie może stanowić rangi prawa miejscowego, ponieważ nie dotyczy przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu. Niezgodne z zasadami określonymi w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "zasad techniki prawodawczej" (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 283);
- 9) zaleca się ograniczenie do niezbędnego minimum grodzienia działek pozostających w użytkowaniu rolniczym - zalecenie to nie może stanowić rangi prawa miejscowego, ponieważ nie dotyczy przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu. Niezgodne z zasadami określonymi w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "zasad techniki prawodawczej" (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 283);

- 10) zaleca się dążenie do zachowania istniejących pasów zieleni lub wprowadzania nowych zadrzewień i zakrzewień, które stanowiąc będą naturalną barierę dla hałasu i zanieczyszczeń - ustalenia projektu planu zachowują istniejące pasy zieleni wzdłuż dróg publicznych;
- 11) przy wyznaczaniu terenów przeznaczonych do zalesień zaleca się:
 - a) dążenie do tworzenia zwartych kompleksów leśnych o racjonalnej granicy polno-leśnej, a także tworzenia zwartego systemu przyrodniczego, łącznie z innymi obszarami o funkcjach ekologicznych - zalecenie uwzględnione,
 - b) przyjęcie za obszary dopuszczalnych zalesień terenów łączących istniejące kompleksy leśne, które spełniają lub potencjalnie mogą spełniać funkcję tras migracji zwierząt - zalecenie uwzględnione,
 - c) ograniczenie zalesiania na siedliskach występowania chronionych gatunków roślin, grzybów i zwierząt - wyznaczone zalesienia nie są położone na siedliskach występowania chronionych gatunków roślin, grzybów i zwierząt.

3. Określa się następujące zasady do uwzględnienia w nowych studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego gmin: Bieliny, Daleszyce, Łagów, Pierzchnica, Raków w zakresie ochrony zwierząt dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń:

- 1) zaleca się stosowanie „ekologicznych” sposobów produkcji rolniczej, uwzględniającej zapisy kodeksu dobrej praktyki rolniczej (ograniczenie degradacji fizycznej i chemicznej gleb, eutrofizacji i zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych) na obszarach użytkowanych rolniczo - zalecenie to nie może stanowić rangi prawa miejscowego, ponieważ nie dotyczy przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu. Niezgodne z zasadami określonymi w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "zasad techniki prawodawczej" (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 283);
- 2) zaleca się ograniczenie do niezbędnego minimum grodzenia działek pozostających w użytkowaniu rolniczym - zalecenie to nie może stanowić rangi prawa miejscowego, ponieważ nie dotyczy przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu. Niezgodne z zasadami określonymi w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "zasad techniki prawodawczej" (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 283);
- 3) zaleca się zachowanie korytarzy ekologicznych umożliwiających swobodną migrację zwierząt - zalecenie uwzględnione, jako tereny o dotychczasowym przeznaczeniu zachowane zostały tereny dużych kompleksów leśnych, tereny dolin rzecznych oraz obudowy biologicznej cieków wodnych, które stanowią szlaki migracji zwierząt;
- 4) zaleca się w stosunku do korytarzy ekologicznych biegnących dolinami rzek, a także je przecinających – pozostawienie nieregulowanych odcinków rzek i cieków wraz z ich naturalną obudową biologiczną - zalecenie uwzględnione;
- 5) zaleca się rezygnację z wyznaczania nowych terenów pod zabudowę, które powodowałyby przerwanie drożności korytarzy ekologicznych - zalecenie uwzględnione, wyznaczona zabudowa zachowuje drożność lokalnych korytarzy (ciągów) ekologicznych, poprzez pozostawienie terenów wolnych od zabudowy w sąsiedztwie cieków wodnych;
- 6) w celu ochrony płazów odbywających masowe wędrówki w poszukiwaniu zbiorników wodnych oraz ochrony innych zwierząt – w miejscach krzyżowania korytarzy ekologicznych z drogami, zaleca się stosowanie przepustów pod drogami w przypadku budowy nowych lub modernizacji istniejących dróg oraz budowę zapór ograniczających wejście zwierząt na drogę - zalecenie uwzględnione w § 8 ust. 1 pkt 11 projektu planu.

4. Określa się następujące zasady do uwzględnienia w nowych studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego gmin:

Bieliny, Daleszyce, Łagów, Pierzchnica, Raków w zakresie ochrony walorów krajobrazowych i kulturowych dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń:

- 1) zaleca się ochronę obiektów zabytkowych oraz ich przedpola widokowego - obiekty zabytkowe oraz przedpola widokowe na obszarze projektu planu nie występują;
- 2) zaleca się prowadzenie prac renowacyjnych przy obiektach zabytkowych - obiekty zabytkowe na obszarze projektu planu nie występują;
- 3) zaleca się ochronę punktów, ciągów i przedpola widokowych, przed zabudową w celu zachowania walorów ekspozycji - nie występują na obszarze projektu planu;
- 4) zaleca się tworzenie nowych szlaków turystycznych i rozbudowę infrastruktury turystycznej - zalecenie uwzględnione w § 3 ust. 7;
- 5) zaleca się prowadzenie sieci infrastruktury technicznej w sposób jak najmniej ingerujący w środowisko przyrodnicze i krajobraz - zalecenie to nie może stanowić rangi prawa miejscowego, ponieważ nie dotyczy przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu. Niezgodne z zasadami określonymi w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "zasad techniki prawodawczej" (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 283);
- 6) zaleca się wznoszenie masztów przekaźnikowych tylko w sytuacji, gdy jest to konieczne; proponuje się grupowanie przekaźników różnych operatorów na jednym maszcie - zalecenie to nie może stanowić rangi prawa miejscowego, ponieważ nie dotyczy przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu. Niezgodne z zasadami określonymi w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "zasad techniki prawodawczej" (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 283);
- 7) zaleca się stosowanie w elementach infrastruktury turystycznej i rekreacyjnej tradycyjnych, regionalnych form architektonicznych - zalecenie uwzględnione, wymogi architektoniczne planowanych budynków nawiązują do regionalnych form;
- 8) zaleca się przeciwdziałanie rozpraszaniu zabudowy na terenach eksponowanych krajobrazowo - tereny eksponowane krajobrazowo nie występują w obszarze projektu planu;
- 9) zaleca się wznoszenie zabudowy nawiązującej do tradycyjnych form architektury w granicach Parku, harmonizującej z krajobrazem - zalecenie uwzględnione, wymogi architektoniczne planowanych budynków nawiązują do regionalnych form;
- 10) zaleca się otaczanie zabudowy zielenią z zastosowaniem gatunków rodzimych, zgodnych z siedliskiem - zalecenie to nie może stanowić rangi prawa miejscowego, ponieważ nie dotyczy przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu. Niezgodne z zasadami określonymi w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "zasad techniki prawodawczej" (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 283).

5. Określa się następujące zasady do uwzględnienia w nowych studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego gmin: Bieliny, Daleszyce, Łagów, Pierzchnica, Raków w zakresie funkcji turystycznych, rekreacyjnych i edukacyjnych dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń:

- 1) zaleca się ochronę punktów, ciągów, przedpola widokowych, przed zabudową w celu zachowania walorów ekspozycji - nie występują w obszarze projektu planu;
- 2) zaleca się przeciwdziałanie rozpraszaniu zabudowy na terenach eksponowanych krajobrazowo - tereny eksponowane krajobrazowo nie występują w obszarze projektu planu;
- 3) zaleca się prowadzenie prac renowacyjnych przy obiektach zabytkowych, cennych i wartościowych z uwagi na walory historyczno-kulturowe - obiekty takie nie występują w obszarze projektu planu;
- 4) zaleca się tworzenie nowych szlaków turystycznych i ścieżek edukacyjnych - zalecenie uwzględnione w § 3 ust. 7;
- 5) zaleca się tworzenie przystanków turystycznych w miejscach strategicznych na szlakach turystycznych i ścieżkach edukacyjnych, wyposażonych w odpowiednią infrastrukturę o formie

wpisującej się w otaczający krajobraz - zalecenie niezależne od ustaleń projektu planu, właściwe jest dla organizacji turystycznych zajmujących się wyznaczaniem szlaków turystycznych oraz ścieżek edukacyjnych. Projekt planu umożliwi ich wyznaczenie;

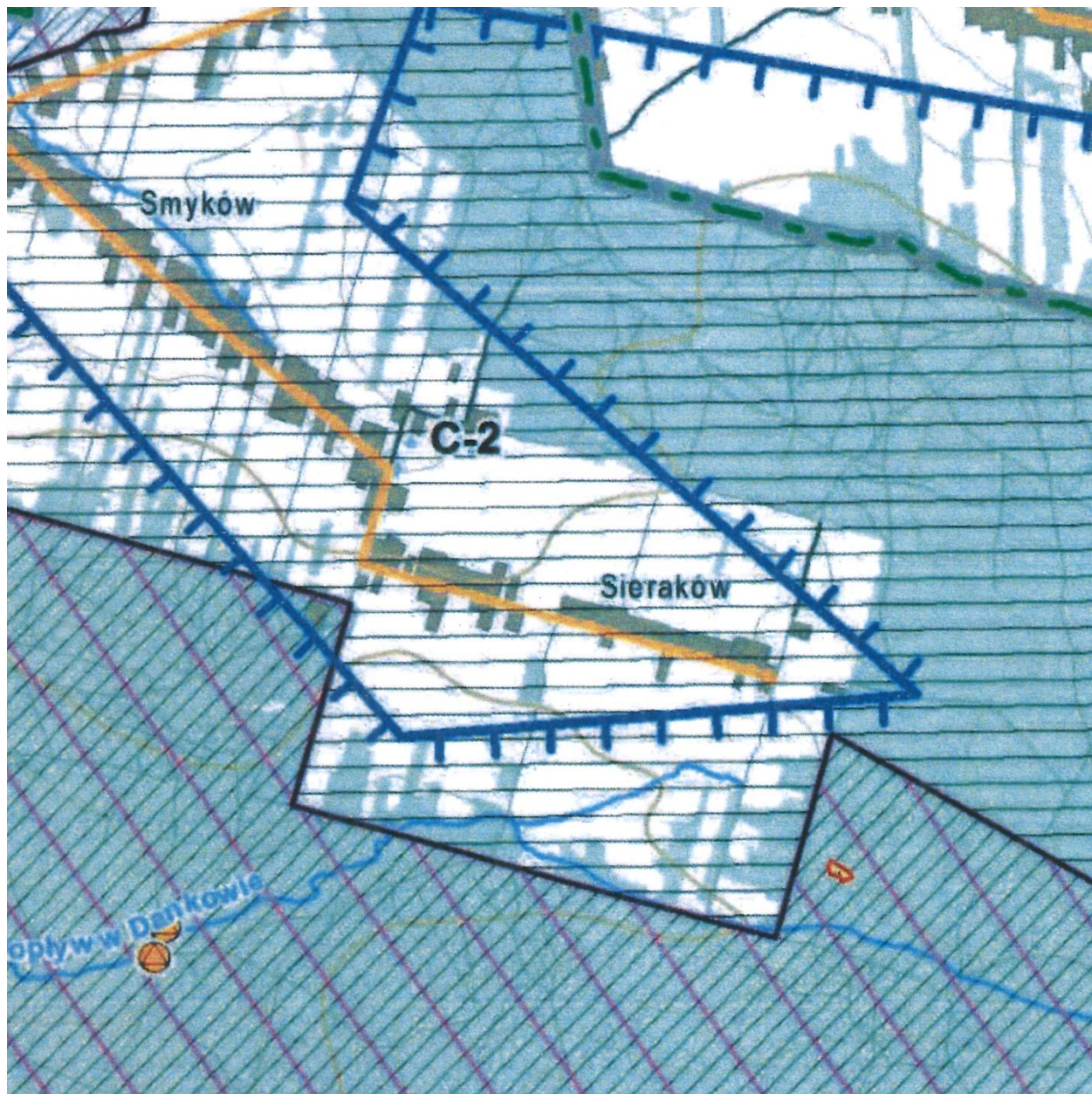
- 6) zaleca się tworzenie obiektów użyteczności publicznej, m.in. świetlic, ośrodków, domów twórczości itp. o formie wpisującej się w otaczający krajobraz sprzyjających rozwojowi funkcji edukacyjnych - w obszarze projektu planu występuje świetlica wiejska, a nowych się nie przewiduje, ponieważ spełnia ona swoje funkcje.

6. Określa się następujące zasady do uwzględnienia w nowych studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego gmin Bieliny, Daleszyce, Łagów, Pierzchnica, Raków w zakresie zagospodarowania przestrzennego dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń:

- 1) zaleca się tworzenie nowych obszarów i obiektów prawnie chronionych na podstawie ustawy o ochronie przyrody - na obszarze projektu planu nie występują obiekty cechujące się wybitnymi wartościami przyrodniczymi w celu objęcia ochroną;
- 2) zaleca się opracowanie inwentaryzacji przyrodniczych dla obszarów szczególnie cennych, wskazanych w planie ochrony Parku - zalecenie to nie może stanowić rangi prawa miejscowego, ponieważ nie dotyczy przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu. Niezgodne z zasadami określonymi w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "zasad techniki prawodawczej" (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 283);
- 3) zaleca się opracowanie inwentaryzacji architektonicznych obiektów o wysokich walorach kulturowych - zalecenie to nie może stanowić rangi prawa miejscowego, ponieważ nie dotyczy przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu. Niezgodne z zasadami określonymi w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "zasad techniki prawodawczej" (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 283);
- 4) zaleca się dostosowanie wysokości nowo powstających budynków i obiektów do otaczającego krajobrazu oraz ściśle określanie ich lokalizacji, gabarytu, kształtu dachów i kolorystyki elewacji, w nawiązaniu do walorów kulturowych regionu - ustalenia w zakresie wymogów architektonicznych uwzględnione w projekcie planu i są wypadkową istniejącej zabudowy istniejącej;
- 5) zaleca się zwiększanie ilości zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i roślinności nadwodnej - zalecenie to nie może stanowić rangi prawa miejscowego, ponieważ nie dotyczy przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu. Niezgodne z zasadami określonymi w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "zasad techniki prawodawczej" (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 283);
- 6) zaleca się opracowywanie studiów i analiz widokowych dla terenów o wysokich walorach ekspozycyjnych w celu ochrony terenów otwartych przed intensyfikacją zabudowy - zalecenie to nie może stanowić rangi prawa miejscowego, ponieważ nie dotyczy przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu. Niezgodne z zasadami określonymi w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "zasad techniki prawodawczej" (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 283);
- 7) zaleca się zachowywanie w obrębie terenów rolnych elementów różnicujących krajobraz, m.in.: zadrzewień, oczek wodnych, skarp, bezodpływowych zagłębień i torfowisk itp. - oczka wodne na terenie obszaru projektu planu nie występują, natomiast zadrzewienia w terenach rolniczych pozostaną o czym świadczy zapis § 15, oraz § 8 ust. 1 pkt 7;
- 8) zaleca się dbanie o funkcjonalność i estetykę terenów publicznych oraz zapobieganie chaosowi związanemu z umieszczaniem reklam - zalecenie to nie może stanowić rangi prawa miejscowego, ponieważ nie dotyczy przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu. Niezgodne z zasadami określonymi w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie

"zasad techniki prawodawczej" (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 283). Zgodnie z obowiązującymi przepisami, plan miejscowy nie jest narzędziem dotyczącym rozmieszczenia reklam, a tzw. "uchwałą krajobrazowa";

- 9) zaleca się rekomendowanie składu gatunkowego zadrzewień i zakrzewień dla nowo powstających inwestycji publicznych i prywatnych, z ograniczeniem stosowania obcych gatunków inwazyjnych - zalecenie to nie może stanowić rangi prawa miejscowego, ponieważ nie dotyczy przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu. Niezgodne z zasadami określonymi w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "zasad techniki prawodawczej" (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 283). Zgodnie z obowiązującymi przepisami, plan miejscowy nie jest narzędziem dotyczącym rozmieszczenia reklam, a tzw. "uchwałą krajobrazowa";
- 10) zaleca się zachowanie istniejących wartości środowiska przyrodniczego poprzez tworzenie systemów powiązań obszarów cennych przyrodniczo, np.: w postaci lokalnych korytarzy ekologicznych - zalecenie uwzględnione, uzasadnienie j.w.;
- 11) zaleca się tworzenie nowej zabudowy w możliwie zwartych układach, ograniczające nadmierne rozprzestrzenianie się zabudowy poza historyczne centra miejscowości i skupiska osadnicze - wyznaczone tereny zabudowy wyznaczone zostały w oparciu o istniejącą zabudowę jako jej kontynuacja;
- 12) zaleca się rozwijanie na terenie Parku funkcji leśnej w nawiązaniu do dominującej formy pokrycia terenu i będącej kontynuacją historycznej i obecnej funkcji obszaru - wyznaczone zostały tereny przeznaczone pod zalesienie;
- 13) zaleca się dbałość o ciągłą poprawę infrastruktury komunikacyjnej – nawierzchni dróg, poboczy, chodników, ścieżek rowerowych, przystanków autobusowych - zalecenie to nie może stanowić rangi prawa miejscowego, ponieważ nie dotyczy przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu. Niezgodne z zasadami określonymi w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "zasad techniki prawodawczej" (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 283).
Zgodnie z planem ochrony Cisowsko-Orłowińskiego Parku Krajobrazowego teren projektu planu położony jest w C2 o umiarkowanym rygorze ochronności, co wynika z poniższej ryciny:

Strefy ochrony krajobrazu

strefa A (A-1, A-2, A-3, A-4, A-5)
najwyższy rygor ochrony

strefa B (B-1, B-2, B-3, B-4, B-5, B-6, B-7, B-8)
wysoki rygor ochrony

strefa C (C-1, C-2, C-3, C-4, C-5, C-6, C-7, C-8, C-9)
umiarkowany rygor ochrony

Źródło: plan ochrony Cisowsko-Orłowińskiego Parku Krajobrazowego.

Reasumując, stwierdza się, że przy zastosowaniu zabiegów łagodzących oraz minimalizujących, o których mowa w niniejszej dokumentacji oraz istniejący stan zagospodarowania, wprowadzone zmiany przeznaczenia terenów nie wpłyną negatywnie na ochronę przyrody i zasoby przyrodnicze Cisowsko-Orłowińskiego Parku Krajobrazowego. Zmiany te będą jedynie o charakterze lokalnym nie wykraczającym poza obszar projektu planu.

Znaczące oddziaływanie nie występuje, gdyż obszar projektu planu położony jest poza obszarami NATURA 2000. Obszar graniczy częściowo z obszarem Natura 2000 Lasy Cisowsko-Orłowińskie. Niemniej jednak tereny dla których dokonywana jest zmiana zagospodarowania (przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną) nie graniczą z terenami siedlisk dla ochrony, których utworzony został chroniony. Ponadto zabudowa ta sąsiaduje z terenami leśnymi. Obszar Natura 2000 obejmujący grunty leśne grunty leśne będą chronione poprzez zapisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2022 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t.j. z 2022 r. poz. 1225), zgodnie z którym budynki mogą być lokalizowane w odległości nie mniejszej niż 12 m od granicy gruntu leśnego. W związku z tym w odległości do 12 m od gruntu leśnego powstanie bufor ochronny pomiędzy ewentualnymi budynkami a gruntem leśnym oraz obszarem Natura 2000 dzięki czemu planowana zabudowa nie będzie negatywnie oddziaływać na grunty leśne i obszar Natura 2000. Nie zachodzi zatem niebezpieczeństwo, że planowane nowe zagospodarowanie terenu będzie negatywnie oddziaływać na ich cele i przedmioty ochrony oraz integralność i powiązania z obszarami Natura 2000.

Poza tym na terenie obszaru objętego projektem planu występuje korytarz ekologiczny o znaczeniu ponadlokalnym "Góry Świętokrzyskie i Dolina Wisły" (KPdC-3B), który wskazany został na rysunku projektu planu. Zapewnia on łączność z innymi obszarami przyrodniczo cennymi Polski. Korytarze ekologiczne są elementem przyrodniczym niezbędnym dla prawidłowego funkcjonowania środowiska przyrodniczego i potrzebne do poprawnego i efektywnego gospodarowania zasobami przestrzeni. Korytarze ekologiczne są istotne jako przestrzeń życia i migracji gatunków roślin, zwierząt, grzybów, stanowią podstawę zachowania różnorodności biologicznej i element bezpieczeństwa w organizacji warunków ruchu drogowego, podnoszą atrakcyjność wizualną przestrzeni. Warunkiem istnienia korytarza ekologicznego jest jego nieprzerwanie trwałą, nieprzekraczalną barierą infrastrukturalną, a do takich należą tylko bariery antropogeniczne. Zatem korytarze ekologiczne są również elementem organizującym przestrzeń życia człowieka. Wyznaczona zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna oznaczona symbolem MN6 położona w części korytarza ekologicznego może stanowić barierę ekologiczną niemniej jednak nie spowoduje ona ograniczenia

w migracji zwierząt, ponieważ obszar objęty projektem planu otoczony jest dużym kompleksem leśnym będącym dogodnym obszarem do migracji zwierząt. Ponadto zastosowane zostały przerwy w zabudowie, które umożliwią migrację zwierząt. Ustalenia projektu planu zapewniają migrację małych zwierząt poprzez stosowanie w granicach terenów przewidzianych do zabudowy realizacji ogrodzeń umożliwiających swobodną migrację małych zwierząt. Ogrodzenia te będą ażurowe oraz posiadać będą dystans pomiędzy powierzchnią ziemi a ogrodzeniem, przez co zwierzęta będą mogły migrować. W granicach korytarzy ekologicznych formę barier ekologicznych pełnią drogi publiczne oraz zabudowa. W związku z tym w celu zachowania drożności korytarzy ekologicznych zachowane zostaną przepusty pod drogami umożliwiające swobodne przejścia dla zwierząt. Natomiast w zabudowie mieszkaniowej formę drożności pełnić będą ogrodzenia, o których mowa była powyżej oraz przerwy w zabudowie. Taki sposób zagospodarowania spowoduje, że wyznaczona zabudowa oraz układ komunikacyjny nie będzie stanowić barier ekologicznych. Ponadto w granicach korytarza ekologicznego zachowane zostały wolne od zabudowy sąsiedztwo cieków wodnych oraz kompleksy leśne umożliwiające łączność przyrodniczą.

Zakazy wobec chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów obowiązują przez cały rok, dlatego też właściciel terenu przed przystąpieniem do prac związanych z usuwaniem drzew i krzewów – niezależnie od terminu ich wykonywania - powinien ustalić, czy znajdują się tam gatunki objęte ochroną. W przypadku wątpliwości można skorzystać z pomocy np. botanika czy zoologa lub innej osoby, która potrafi zweryfikować stan faktyczny. W stosunku do zwierząt chronionych obowiązują zakazy m.in.:

- niszczenia siedlisk i ostoi, które są ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania,
- niszczenia, usuwania lub uszkodzenia gniazd oraz innych schronień,
- umyślnego płoszenia lub niepokojenia (w przypadku większości ssaków, rzadkich gatunków ptaków i innych wybranych gatunków),
- umyślnego płoszenia lub niepokojenia w miejscach noclegu, w okresie lęgowym w miejscach rozrodu lub wychowu młodych, lub w miejscach żerowania zgrupowań ptaków migrujących lub zimujących (w przypadku większości ptaków).

Wykaz gatunków chronionych jak również zakazy z zakresu ochrony gatunkowej, określają rozporządzenia Ministra Środowiska z:

- 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin,
- 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów,
- 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt.

Okres lęgowy ptaków

Termin między 1 marca a 15 października funkcjonuje w przestrzeni publicznej jako okres lęgowy ptaków i rzeczywiście dla większości gatunków okres lęgowy się w nim zawiera, jednak dla poszczególnych gatunków ptaków przypada on w różnych okresach.

Ponadto, w poszczególnych latach okresy lęgowe dla konkretnych gatunków ulegają nieznacznym przesunięciom, w zależności od panujących warunków pogodowych.

Ogólne odstępstwo od zakazu usuwania gniazd

Od zakazu usuwania gniazd ptasich rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt wprowadza od 16 października do końca lutego odstępstwo jedynie w przypadku usuwania gniazd z budynków lub terenów zieleni i tylko wtedy, gdy wymagają tego względy bezpieczeństwa lub sanitarne. Tereny zieleni to obszary urządzone wraz z infrastrukturą techniczną i budynkami funkcjonalnie z nimi związanymi, pokryte roślinnością, pełniące funkcje publiczne. Są to w szczególności parki, zieleńce, promenady, bulwary, ogrody botaniczne, zoologiczne, jordanowskie i zabytkowe, cmentarze, zieleń towarzysząca drogom na terenie zabudowy, placom, zabytkowym fortyfikacjom, budynkom, składowiskom, lotniskom, dworcom kolejowym oraz obiektom przemysłowym.

Sposób postępowania w przypadku stwierdzenia gatunków chronionych

Jeżeli usunięcie drzewa lub krzewu nie spowoduje naruszenia zakazów wobec gatunków chronionych, mogą one być usunięte także w okresie lęgowym większości gatunków ptaków, tj. od 1 marca do 15 października. Natomiast jeżeli wykonanie prac związanych z wycinką drzew lub krzewów może naruszyć te zakazy, należy:

- jeśli to możliwe odstąpić od tych prac i zachować poszczególne zadrzewienia będące siedliskiem gatunku, lub
- zrezygnować z wycinki w okresie, którego dotyczy zakaz (np. w przypadku zakazu płoszenia ptaków w miejscach rozrodu lub wychowu młodych - w ich okresie lęgowym, w przypadku usuwania gniazd z terenów zieleni gdy wymagają tego względy bezpieczeństwa lub sanitarne - w okresie od 16 października do końca lutego) – uwaga: zdecydowana większość zakazów, w tym zakaz niszczenia siedlisk i ostoi, które są obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, a także niszczenia gniazd (o ile nie ma zastosowania ww. wyjątek) są ważne cały rok, lub
- uzyskać stosowne zezwolenie na odstępstwo od zakazów.

Jednocześnie należy pamiętać, że usuwanie znacznej ilości drzew i krzewów w okresie wiosenno-letnim najprawdopodobniej będzie się wiązać z naruszeniem zakazów w stosunku do gatunków ptaków: zakazu niszczenia schronień oraz zakazu umyślnego płoszenia lub niepokojenia w okresie lęgowym w miejscach rozrodu lub wychowu młodych. Wynika to z powszechnej obecności ptaków w koronach drzew i w krzewach. Należy mieć także na uwadze, że w przypadku drzewa w pełnym ulistnieniu, stwierdzenie na nim gniazd ptasich może być utrudnione. Z powyższych względów zaleca się przeprowadzanie wycinki drzew i krzewów w okresie jesienno-zimowym. W celu uzyskania zezwolenia na odstępstwo od zakazów obowiązujących w stosunku do danego gatunku, należy zwrócić się odpowiednio do regionalnego dyrektora ochrony środowiska lub Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (w zależności od reżimu ochronnego gatunku i rodzaju planowanych czynności).

Podział kompetencji pomiędzy tymi instytucjami określa art. 56 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie przyrody. Kompetencje w obszarach parków narodowych należą do Ministra Środowiska.

Konsekwencje karne

Naruszenie zakazów w stosunku do gatunków chronionych jest wykroczeniem (art. 131 pkt 14 ustawy o ochronie przyrody) i podlega karze aresztu albo grzywny. Dodatkowo, jeśli zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym będzie znacznych rozmiarów lub też szkoda w gatunkach chronionych będzie istotna, zastosowanie mogą mieć przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (art. 181). W przypadku podejrzenia naruszenia przepisów z zakresu ochrony gatunkowej incydent taki należy zgłosić do organów ścigania – na Policję, gdyż orzekanie w takich sprawach następuje z reguły na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, gdzie do prowadzenia czynności wyjaśniających uprawniona jest przede wszystkim Policja.

W zakresie minimalizacji emisji zanieczyszczeń na etapie budowy wymienia się szczególnie prawidłową organizację robót – drogi techniczne należy regularnie czyścić i zabezpieczyć przed pyleniem, zapewnić transport materiałów budowlanych z użyciem środków zabezpieczających przed pyleniem (przykrycia skrzyń samochodów), zapewnić użycie właściwej technologii, polegającej na stosowaniu w maksymalnym stopniu gotowych mieszanek, wytwarzanych poza placem budowy. W czasie realizacji wystąpią też uciążliwości w zakresie hałasu. Prace budowlane należy w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej prowadzić wyłącznie w porze dziennej. Na tych terenach unikać jednoczesnej pracy urządzeń emitujących hałas o dużym natężeniu. Ograniczyć jałową pracę silników pojazdów i maszyn budowlanych w trakcie realizacji inwestycji. W zakresie wibracji należy w pobliżu obiektów wrażliwych na drgania (budynków) ograniczyć do niezbędnego minimum pracę sprzętu wibracyjnego oraz innego sprzętu ciężkiego (np. walce wibracyjne, ubijaki, młoty pneumatyczne, kafary i in.). W celu zabezpieczenia terenów podlegających ochronie akustycznej należy zaprojektować posadowienie ekranów akustycznych, dzięki

czemu zostaną dotrzymane standardy jakości środowiska w zakresie oddziaływania hałasu. Do najważniejszych sposobów ochrony przed hałasem zaliczany jest jego monitoring. W kwestii zwiększenia zapylenia i zanieczyszczenia powietrza należy ograniczać nadmierne pylenie poprzez zraszanie dróg w trakcie prowadzenia prac oraz w miarę możliwości ograniczanie robót ziemnych w czasie silnych wiatrów. Należy przestrzegać też zasad uszczelniania terenu, zabezpieczających przed przenikaniem produktów naftowych do gruntu, wód powierzchniowych i gruntowych. Niezależnie od ustaleń projektu zmiany planu, na obszarze opracowania obowiązują przepisy odrębne, regulujące normy związane z zainwestowaniem terenu i zachowaniem właściwych standardów jakości poszczególnych elementów środowiska. Należy założyć również, że działalność związana z planowanymi inwestycjami będzie prowadzona przy użyciu najlepszych dostępnych technologii i z zastosowaniem metod eliminujących przedostawanie się szkodliwych substancji do środowiska. Realizacja ustaleń zmiany planu wymaga uwzględnienia warunków ochrony środowiska poprzez zastosowanie rozwiązań zapobiegających i minimalizujących negatywne oddziaływanie. Ustanowienie tych rozwiązań ma na celu ograniczenie antropopresji na elementy środowiska przyrodniczego na obszarze opracowania, a także podnieść jakość standardu warunków życia mieszkańców.

Standardy realizacji inwestycji nakazują, by na kolejnych etapach również użyć wszelkich możliwych środków prawnych i technicznych, zapewniających maksymalną ochronę środowiska. Ze względu na brak znacząco negatywnego wpływu na środowisko (co było przedmiotem analizy i oceny w poprzednich rozdziałach), nie wskazuje się rozwiązań alternatywnych. W zakresie kształtowania zieleni wskazuje się na konieczność przestrzegania przepisów z zakresu ochrony przyrody oraz stosowania dobrych praktyk:

- z uwagi na awifaunę – wycinkę drzew i krzewów przeprowadza się w okresie jesiennym i zimowym (od 16 października do końca lutego);
- pozostawianie drzew dziuplastych w młodszych drzewostanach;
- teren grodzonych przedsiębiorstw należałoby grodzić w sposób umożliwiający przemieszczanie się drobnych zwierząt tj. z niewielki otworem – „świetłem” pod siatką, – ze względu na możliwość występowania dziko występujących zwierząt gatunków objętych ochroną gatunkową stosuje się zapis art. 52 i art. 56 ustawy o ochronie przyrody.

Ustalenia projektowanego dokumentu godzą interesy wszystkich zainteresowanych stron, są optymalnymi rozwiązaniami zgodnymi z zasadami ekorozwoju i z uwzględnieniem ochrony środowiska.

W odniesieniu do pozostałych komponentów środowiska realizacja projektu planu może nieść za sobą problemy dotyczące:

1) na etapie realizacji inwestycji:

- ingerencja w krajobraz (zajęcie przestrzeni otwartych planowaną zabudową);
- przekształcenie powierzchni ziemi tj. rzeźby terenu, powierzchniowych utworów geologicznych;
- wzrost emisji hałasu i wibracji w trakcie prac;
- wzrost emisji zanieczyszczeń do atmosfery z pracującego sprzętu i środków transportu;
- wystąpi możliwość zanieczyszczenia materiałami ropopochodnymi wód i gleby, poprzez emisje zanieczyszczeń;

2) na etapie funkcjonowania inwestycji:

- wzrost emisji hałasu od środków transportu;
- wzrost emisji zanieczyszczeń do atmosfery;
- zmiana wizualna krajobrazu.

Powyższe problemy będą mieć charakter jedynie lokalny, nie mające wpływu w skali gminy Daleszyce czy województwa świętokrzyskiego.

Ustalenia projektu planu dopuszczają zaopatrzenie w energię elektryczną ze źródeł pozyskujących energię słoneczną. Energia to pozyskiwana będzie na własne cele, nie będą to typowe farmy fotowoltaiczne

produkujące i sprzedające energię elektryczną. Panele fotowoltaiczne będą montowane bezpośrednio na dachach budynków, przez co nie będą powodować zmian w środowisku przyrodniczym.

4. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowania mpzp.

Wdrożenie szeregu dyrektyw unijnych związanych z szeroką pojętą ochroną środowiska w krótkim czasie przyczyniło się do zmian w polityce środowiskowej Państwa polskiego, a także wprowadzenia wielu zmian w ustawodawstwie polskim jak również zmian wymagań i norm w ochronie środowiska.

Podstawowym zagrożeniem zrównoważonego rozwoju jest takie prowadzenie polityki i działań w poszczególnych sektorach gospodarki i życia społecznego, aby zachować zasoby i walory środowiska w stanie zapewniającym trwale, nie doznające uszczerbku, możliwości korzystania z nich zarówno przez obecne jak i przyszłe pokolenia, przy jednoczesnym zachowaniu trwałości funkcjonowania procesów przyrodniczych oraz naturalnej różnorodności biologicznej na poziomie krajobrazowym, ekosystemowym, gatunkowym i genowym. Istotą zrównoważonego rozwoju jest równorzędne traktowanie racji społecznych, ekonomicznych i ekologicznych w poszczególnych dziedzinach gospodarki.

Do najważniejszych dokumentów szczebla krajowego zaliczono:

- Politykę ekologiczną państwa 2030 - strategia rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej,
- Strategię Rozwoju Kraju,
- Program Operacyjny – Infrastruktura i Środowisko,
- Strategia „Bezpieczeństwo Energetyczne i Środowisko – perspektywa do 2020 r. (M.P. poz. 469 z 16.06.2014 r.).

W związku z akcesją do Unii Europejskiej Polska została zobowiązana do dostosowania prawodawstwa krajowego do wymogów wspólnotowych.

Priorytety Unii Europejskiej w zakresie ochrony środowiska mają na celu zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego i zdrowia ludzkiego oraz ogólną poprawę środowiska i jakości życia. Jest realizowany poprzez 7 strategii tematycznych w zakresie: zrównoważonego użytkowania zasobów naturalnych, zapobiegania powstawania odpadów i upowszechniania recyklingu, poprawy jakości środowiska, ograniczenia emisji zanieczyszczeń, ochrony gleby, zrównoważonego użytkowania pestycydów oraz zachowania środowiska morskiego.

Polska polityka ochrony przyrody determinowana jest szeregiem uwarunkowań zewnętrznych, międzynarodowych jak i wewnętrznych krajowych. Są wśród nich uwarunkowania prawne ekonomiczne, społeczne, a także przyrodnicze. W odniesieniu do zapisów krajowej strategii, do najważniejszych należą międzynarodowe uwarunkowania prawne oraz wdrożenie dyrektyw unijnych, których przepisy przenoszone są do prawodawstwa krajowego. Należą do nich m.in.:

- Dyrektywa 2000/60/WE (Ramowa Dyrektywa Wodna), której celem jest doprowadzenie do osiągnięcia przez wody powierzchniowe dobrego stanu wód, tak pod względem ekologicznym jak i jakościowym. Zmiany wprowadzone przepisami w/w dyrektywy mają przede wszystkim usprawnić działanie obecnie funkcjonujących systemów planowania i zarządzania w gospodarce wodnej. Zgodnie z przepisami Dyrektywy Wodnej planowanie gospodarowaniem wodami odbywa się w podziale na obszary dorzeczy. Na obszarze województwa świętokrzyskiego obowiązuje Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, który zatwierdzony został rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2016 r., poz. 1911). Jest to nadrzędny plan, który ma usprawnić proces osiągnięcia celów środowiskowych w zakresie utrzymania dobrego stanu wód,

a w szczególności ekosystemów wodnych. Cele środowiskowe dla części wód zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźniki chemiczne świadczące o stanie chemicznym wody, odpowiadające warunkom osiągnięcia przez wody dobrego stanu, z uwzględnieniem kategorii wód, wg rozporządzenia z dnia 20 sierpnia 2008r. w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych. Ustalenia projektu planu uwzględniają cele środowiskowe ustalone w Planie gospodarki wodami na obszarze dorzecza Wisły i nie stoją w sprzeczności z realizacją działań mogących wpłynąć na pogorszenie stanu wód.

- Dyrektywa Rady 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dyrektywa Siedliskowa). Obszar objęty projektem planu położony jest poza specjalnymi obszarami ochrony siedlisk.

Projekt planu nie narusza ustaleń Planu Zagospodarowania Województwa Świętokrzyskiego przyjętego uchwałą Nr XXVII/377/20 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 28 grudnia 2020 r. w sprawie uchwalenia zmiany Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego, dotyczącej opracowania "Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miejskiego Obszaru Funkcjonalnego Ośrodka Wojewódzkiego" (Dz. Urz. Województwa Świętokrzyskiego z 2021 r. poz. 277). Plan ten nie przewiduje na obszarze projektu planu realizacji celów publicznych o znaczeniu ponadlokalnym.

Obszar objęty ustaleniami projektu planu położony jest zgodnie z zapisami obowiązującego "Planu gospodarki odpadami dla województwa świętokrzyskiego zatwierdzonego uchwałą Nr XXV/356/16 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 lipca 2016 r. w sprawie uchwalenia aktualizacji "Planu gospodarki odpadami dla województwa świętokrzyskiego" w regionie 4 gospodarki odpadami komunalnymi, dla którego regionalną instalacją do składowania odpadów powstających w procesie mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych oraz pozostałości z sortowania odpadów komunalnych o pojemności pozwalającej na przyjmowanie przez okres nie krótszy niż 15 lat odpadów w ilości nie mniejszej niż powstająca w instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych jest funkcjonująca regionalna instalacja do przetwarzania odpadów komunalnych w miejscowości Promnik gm. Strawczyn, a zastępczą w miejscowości Grzybów, gm. Straszów oraz w miejscowości Końskie.

Zgodnie z uchwałą Nr XXII/192/20 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 29 czerwca 2020 r. w sprawie określenia "Programu ochrony powietrza dla województwa świętokrzyskiego wraz z planem działań krótkoterminowych" (Dz. Urz. Woj. Święt. z 2020 r. poz. 2615) teren miasta i gminy Daleszyce zakwalifikowany został do strefy jakości powietrza "strefa świętokrzyska o numerze PL2602", która podlega ocenie jakości powietrza ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ochronę roślin. Strefę świętokrzyską stanowi obszar województwa świętokrzyskiego w jego granicach administracyjnych z wyłączeniem miasta Kielce, które stanowi odrębną strefę "miasto Kielce o numerze PL2601". Celem programu ochrony powietrza jest wskazanie przyczyn wystąpienia przekroczeń poziomów dopuszczalnych i docelowych dla pyłu zawieszonego PM10, PM2,5 oraz benzo(a)pirenu, a następnie wskazanie działań naprawczych, które mogą poprawić jakość powietrza w województwie świętokrzyskim. W planie tym wskazano następujące działania mające na celu osiągnięcie standardów jakości powietrza:

- 1) ograniczenie emisji z sektora komunalno-bytowego;
- 2) ograniczenia emisji zanieczyszczeń z transportu drogowego;
- 3) ograniczenie emisji niezorganizowanej pochodzącej z zakładów wydobywania i przeróbki kruszyw;
- 4) kształtowanie polityki przestrzennej w sposób sprzyjający poprawie stanu jakości powietrza;
- 5) prowadzenie edukacji ekologicznej;
- 6) prowadzenie działań kontrolnych.

Ponadto plan ten zawiera listę działań długoterminowych nieobjętych Programem, planowanych lub przewidzianych do realizacji w perspektywie długoterminowej:

- 1) dywersyfikacja źródeł energii;
- 2) rozwój budownictwa energooszczędnego;
- 3) wprowadzenie energooszczędnego oświetlenia (w budynkach i na ulicach);
- 4) stosowanie barier i zadaszeń na taśmociągach w zakładach wydobywania i przeróbki surowców skalnych;
- 5) stosowanie przenośników zamkniętych oraz zraszanie wodą pryzmy materiałów sypkich czy pyłących w zakładach wydobywania i przeróbki surowców skalnych;
- 6) ograniczenie pylenia hałd poprzez wykorzystanie chemicznych środków wiążących materiał na ich powierzchni;
- 7) stosowanie mgły wodnej albo kurtyny wodnej przy załadunku materiałów pyłących;
- 8) podniesienie efektywności energetycznej transportu;
- 9) rozwój transportu publicznego, w tym kolejowego;
- 10) przeniesienie transportu towarowego z dróg na kolej;
- 11) wyznaczenie, ochrona i zachowanie korytarzy przewietrzania lub klinów przewietrzających miasta;
- 12) zwiększenie lesistości, zwiększenie terenów pod zalesienia.

W celu poprawy jakości środowiska naturalnego z jednoczesnym zwiększeniem komfortu życia mieszkańców, konieczna jest poprawa stanu jakości powietrza, a szczególnie dotrzymanie standardów dla pyłu zawieszanego PM10 i PM2,5 oraz benzo(a)pirenu. W Strategii Rozwoju Województwa Świętokrzyskiego przewidziano realizację działań obejmujących wykorzystanie odnawialnych źródeł energii (OZE), jako ważnego elementu dywersyfikacji źródeł energii. Zakłada się również rozwój budownictwa energooszczędnego.

Tak, więc projekt planu uwzględnia cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym, krajowym, a także regionalnym. W projekcie planu zachowana jest i realizowana jest zasada zrównoważonego rozwoju. Projektowane zagospodarowanie przestrzenne zapewnia m.in. racjonalne korzystanie z zasobów środowiska przyrodniczego z uwzględnieniem zasad jego ochrony.

5. Przewidywane znaczące oddziaływanie, w tym oddziaływanie bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na cele i przedmiot ochrony obszaru NATURA 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko.

Znaczące oddziaływanie ustaleń projektu planu na obszar NATURA 2000 mający znaczenie dla Wspólnoty Lasy Cisowsko-Orłowińskie PLH260040 nie będzie występowało, o czym jest mowa we wcześniejszych rozdziałach niniejszej dokumentacji.

Przewidywane znaczące oddziaływanie planowanych inwestycji na środowisko przyrodnicze przedstawia się następująco:

Charakterystyka typów oddziaływań

Typ oddziaływań	Etap budowy	Etap eksploatacji
-----------------	-------------	-------------------

rodzaj oddziaływania	bezpośrednie	<ul style="list-style-type: none"> – zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej – zwiększenie zanieczyszczenia powietrza spalinami, – wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi (zabudowa kubaturowa, drogi, infrastruktura techniczna, itp.), – zwiększenie z powierzchni odkrytych, miejsc składowania materiałów sypkich i obiektów zapylenia występujące podczas prowadzenia prac budowlanych 	<ul style="list-style-type: none"> – zmiana ukształtowania powierzchni, – zwiększenie natężenia hałasu komunikacyjnego, – rozszerzenie strefy oddziaływania hałasu „komunalno-bytowego”, – zwiększenie zanieczyszczenia powietrza, – wzrost ilości wytwarzanych ścieków, – wzrost ilości wytwarzanych odpadów, – zmiany w składzie gatunkowym flory i fauny
	pośrednie	<ul style="list-style-type: none"> – pogorszenie jakości wód powierzchniowych i podziemnych poprzez nieprawidłowe składowanie odpadów budowlanych 	<ul style="list-style-type: none"> – generowanie ruchu pojazdów na terenach nowo zainwestowanych, – poprawa jakości wód powierzchniowych i podziemnych po podłączeniu wszystkich inwestycji do systemu kanalizacji, – zwiększenie prawdopodobieństwa skażenia wód powierzchniowych i podziemnych w przypadku nieszczelnych zbiorników na ścieki,
	wtórne	<ul style="list-style-type: none"> – nie wystąpią lub brak znaczących oddziaływań 	<ul style="list-style-type: none"> – nie wystąpią lub brak znaczących oddziaływań
	skumulowane	<ul style="list-style-type: none"> – nie wystąpią lub brak znaczących oddziaływań 	<ul style="list-style-type: none"> – nie wystąpią lub brak znaczących oddziaływań
czasowe	krótkoterminowe	<ul style="list-style-type: none"> – pojawienie się hałasu wywołanego przez maszyny budowlane, – wzrost zanieczyszczenia powietrza (szczególnie zapylenia), – pojawienie się problemu składowania odpadów budowlanych, – pojawienie się problemu składowania ziemi z wykopów na fundamenty, 	<ul style="list-style-type: none"> – wzrost zanieczyszczeń w sezonie zimowym spowodowanym ogrzewaniem budynków, – wzrost zanieczyszczeń gleb usytuowanych przy drogach związanych z koniecznością odśnieżania,
	długoterminowe	<ul style="list-style-type: none"> – zmiana przeznaczenia gruntów, – zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, – zwiększenie powierzchni nieprzepuszczalnej, – wzrost zanieczyszczeń wywołanych zwiększeniem liczby pojazdów, – zmiany krajobrazowe 	<ul style="list-style-type: none"> – zmiana przeznaczenia gruntów, – zmiany odbioru przestrzeni, – zwiększenie powierzchni nieprzepuszczalnej w obszarach zabudowy, – zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, – zmiany fizykochemiczne gleb w obszarze inwestycji komunikacyjnych – zmniejszenie infiltracji zasilającej wody podziemne, – poprawa warunków retencyjnych w zlewni
rodzaj intensywności	stałe	<ul style="list-style-type: none"> – zmiany ukształtowania powierzchni terenu 	<ul style="list-style-type: none"> – zmiana warunków topoklimatycznych, – zmiany odbioru przestrzeni (krajobrazu), – wzrost powierzchni nieprzepuszczalnych w obszarach zabudowy, – zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej w obszarach zabudowy,
	chwilowe	<ul style="list-style-type: none"> – powstawanie odpadów „budowlanych” oraz gruntu z wykopów – wzrost zapylenia związanego z pracami budowlanymi, – pojawienie się hałasu wywołanego przez maszyny budowlane, 	<ul style="list-style-type: none"> – nie wystąpią lub brak znaczących oddziaływań
warotyzacja	pozytywne	<ul style="list-style-type: none"> – nie wystąpią lub brak znaczących oddziaływań 	<ul style="list-style-type: none"> – zwiększenie liczby mieszkań, – możliwość rozbudowy sieci infrastruktury technicznej, – poprawa warunków retencyjnych
	negatywne	<ul style="list-style-type: none"> – zwiększenie poziomu zanieczyszczenia powietrza, – zwiększenie poziomu hałasu, – zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej w obszarach zabudowy, 	<ul style="list-style-type: none"> – zmiany odbioru przestrzeni (krajobrazu), – zwiększenie poziomu zanieczyszczenia powietrza, – zwiększenie poziomu hałasu, – zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej w obszarach zabudowy, – zwiększenie powierzchni nieprzepuszczalnych w obszarach zabudowy, – zmiana warunków topoklimatycznych, – zmiany w składzie gatunkowym flory i fauny

Rozpatrując poszczególne elementy środowiska skala oddziaływania będzie następująca:

budowa geologiczna – na etapie budowy i eksploatacji może wystąpić oddziaływanie bezpośrednie, trwałe, lokalne i nieodwracalne w przypadku konieczności stawiania głębokich fundamentów,

rzeźba terenu i gleby – na etapie budowy oddziaływania będą znaczące, bezpośrednie, krótkotrwałe i nieodwracalne w obszarze zainwestowanym; na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe, znaczące (prawdopodobieństwo zwiększenia przedostawania się zanieczyszczeń do gleb);

powietrze – na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, odwracalne, znaczące, lecz ograniczone do terenów przeznaczonych pod zabudowę i bezpośrednio w jej otoczeniu; na etapie eksploatacji oddziaływania będą bezpośrednie, stałe, znaczące szczególnie poprzez pogorszenie warunków aerosanitarnych (wzrost poziomu zanieczyszczeń i poziomu hałasu) w obrębie terenów zainwestowanych;

wody – na etapie budowy oddziaływania będą pośrednie, krótkookresowe, odwracalne; na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe (zakłada się że zbiorniki na ścieki będą szczelne i bezodpływowe, a docelowo zakłada się podłączenie wszystkich wymaganych do tego zabudowań do sieci kanalizacji sanitarnej, co wpłynie na poprawę stanu wód powierzchniowych i podziemnych);

zwierzęta – na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe; na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe;

rośliny – na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, w większości nieodwracalne w obszarze zainwestowanym; na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe.

III. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

Wpływ działalności antropogenicznej na obszar projektu planu nie spowoduje znacznych uciążliwości dla środowiska. Nie oznacza to całkowitego braku wystąpienia pewnych zagrożeń, do których można zaliczyć np. wzrost zanieczyszczenia powietrza, związanego ze wzrostem obszarów zabudowanych. W celu zapobiegania i maksymalnego ograniczenia negatywnych oddziaływań na środowisko przedsięwzięć zapisanych w ustaleniach projektu planu należy podejmować następujące działania:

- w celu ograniczenia emisji zanieczyszczeń do atmosfery należy stosować paliwa uznawane za niskoemisyjne lub bezemisyjne,
- ścieki komunalne należy odprowadzać do bezodpływowych zbiorników na nieczystości ciekłe do czasu budowy sieci kanalizacji sanitarnej,
- odpady komunalne zbierać do pojemników na śmieci, segregować (u źródeł ich wytwarzania) i wywozić na wysypisko odpadów, odpady niebezpieczne jeżeli takowe powstaną należy z nimi postępować zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi oraz przekazywać je do wyspecjalizowanych jednostek celem ich utylizacji,
- zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych należy prowadzić zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi, uwzględniając ich podczyszczania w sytuacji, kiedy przepisy odrębne będą tego wymagać,
- stosować zgodnie z zaleceniami producentów środki ochrony roślin oraz nawozy w przypadku prowadzonej działalności rolniczej.

W celu zminimalizowania uciążliwości dla środowiska przyrodniczego, należy spełniać poniższe zalecenia:

- w przypadku prowadzenia działalności wydobywczej należy wykorzystywać nowoczesne technologie, które ograniczą negatywny wpływ na środowisko i życie ludzi,

- przeprowadzić modernizację dróg w celu zmniejszenia poziomu emitowanego hałasu komunikacyjnego,
- prowadzić budowlane w porze dziennej,
- stosować właściwie dobrany park maszynowy do planowanych robót,
- wykorzystywać nowoczesne technologie,
- dostosowywać prace ziemne do okresów rozrodczych zwierząt,
- utrzymywać właściwy stan techniczny maszyn i urządzeń budowlanych,
- właściwe zabezpieczenie zdjętego humusu w celu późniejszego wykorzystania do rekultywacji terenów,
- wywożenie wozami asenizacyjnymi powstałych ścieków sanitarnych na oczyszczalnię lub odprowadzanie ich za pomocą kanalizacji sanitarnej,
- stosować odnawialne źródła energii wykorzystujące energię słoneczną,
- należy zadbać o bezpieczne przechowywanie olejów, smarów, produktów naftowych, odpadów niebezpiecznych oraz o oddanie zużytych produktów do utylizacji,
- uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej w celu ochrony jakości wód powierzchniowych i gruntowych,
- zapewnienie drożności lokalnych ciągów ekologicznych;
- ochrona wartości przyrodniczych Parku Krajobrazowego oraz obszaru Natura 2000 poprzez wyłączenie ich z zagospodarowania, poza tymi które wynikają z obowiązujących dokumentów planistycznych oraz istniejącego stanu zagospodarowania,
- ochrona zadrzewień i zakrzewień poprzez ich zachowanie na działkach przewidzianych do zabudowy w minimalnej ilości 45% ich powierzchni na działce budowlanej,
- ochronę wartości przyrodniczych terenów rolnych i leśnych poprzez ich wyłączenie z zabudowy zgodnie z załącznikiem graficznym projektu planu.

Krajobraz i przekształcenia rzeźby terenu.

Przez walory krajobrazowe rozumie się wartości ekologiczne, estetyczne i kulturowe terenu oraz związane z nimi elementy przyrodnicze.

Krajobraz obszaru w wyniku realizacji ustaleń projektu ulegnie zmianie przede wszystkim poprzez dogęszczenie zabudowy. Zwiększy się udział krajobrazu zurbanizowanego kosztem krajobrazu rolniczego. Projekt planu nie wprowadza większych zmian przestrzennych w najcenniejsze wnętrza krajobrazowe, tj. sąsiedztwo terenów kompleksów leśnych. Nie przewiduje się realizacji dominat przestrzennych takich jak elektrownie wiatrowe.

Ta, więc podstawowym źródłem niekorzystnych zmian w krajobrazie będzie wzrost powierzchni zajętych pod zabudowę, w szczególności mieszkaniową jednorodziną. Zmiany krajobrazu terenów osiedleńczych uzależnione będą od sposobu zabudowy i zagospodarowania terenów. Ustalenia dotyczące form architektonicznych oraz wskaźników urbanistycznych ograniczą możliwość powstawania niekorzystnych form krajobrazowych.

Krajobraz naturalny obejmujący tereny lasów oraz dolin rzek i cieków wodnych, dzięki słabemu zurbanizowaniu został dobrze zachowany. Mówiąc o walorach krajobrazowych terenu należy wspomnieć o zadrzewieniach, które w terenach przewidzianych do zabudowy zachowane zostaną w 45% ich powierzchni występujących na działce budowlanej. Takie działania spowoduje, że zabudowa "wtopiona" będzie w istniejące zadrzewienia. W zależności od wzajemnego usytuowania drzew i krzewów w krajobrazie oraz od kształtu i wielkości zajmowanej powierzchni rozróżnia się następujące formy zadrzewień: pojedyncze, rzędowe, pasowe, grupowe, kępowe i powierzchniowe. Ze względu na położenie wyróżnić można następujące rodzaje zadrzewień: śródpolne, nadwodne, przydrożne i parkowe. Znaczenie

drzew i krzewów w kształtowaniu krajobrazu jest wielorakie. Znacznie uogólniając można wyróżnić najważniejsze oddziaływania zadrzewień w krajobrazie: mikroklimatyczne, biocenotyczne oraz rekreacyjne. Rola mikroklimatyczna to np.: ograniczenie erozji wodnej i wietrznej, ograniczenie strat wody w skutek parowania, hamowanie prędkości wiatru. Rola biocenotyczna wynika z faktu że zadrzewienia stanowią miejsce bytowania wielu gatunków zwierząt, ptaków, owadów i płazów. Rola rekreacyjna – miejsce wypoczynku zapewniające m.in. korzystną dla zdrowia ujemną jonizację powietrza. W granicach obszaru objętego projektem planu wyróżnić można następujące rodzaje zadrzewień:

- zadrzewienia śródpolne tworzące kępy lub pasy wśród pól, wzdłuż brzegów pól i użytków zielonych,
- zadrzewienia wokół zabudowań,
- przy budynkach mieszkalnych i gospodarczych,
- zadrzewienia nadwodne, wzdłuż cieków wodnych i zbiorników wodnych.

Zadrzewienia śródpolne stanowią cenny składnik krajobrazu wzbogacając i nadając osiedlom wiejskim indywidualny charakter. Są także ostoją dziko żyjących drobnych zwierząt, owadów i ptaków, które odgrywają znaczną rolę w biocenotycznej regulacji równowagi w miejscowym ekosystemie. Drugą ale zdecydowanie mniejszą grupę zadrzewień stanowią zadrzewienia przywodne. Zadrzewienia przywodne to głównie drzewa rosnące wzdłuż brzegów cieków wodnych. Gatunkiem dominującym jest olsza wzbogacona miejscami wierzbą i topolą. Na przeważającej długości rzek drzewa występują w formie zwartego pasa, są także odcinki gdzie zadrzewienie jest uboższe – olcha rośnie pojedynczo lub tworzy krótkie rzędy. Kolejną występującą na omawianym obszarze grupą zadrzewień są zadrzewienia przyzagrodowe. Największy udział procentowy ma lipa, topola, jesion i brzoza, niewiele mniejszy dąb, kasztanowiec, wierzba, modrzew i klon, sporadycznie spotkać można grochodrzew, jarząb i świerk. Osobną grupę wśród zadrzewień przyzagrodowych stanowią zadrzewienia wokół obiektów użyteczności publicznej. Do tej grupy zadrzewień należą drzewa rosnące w otoczeniu budynku szkoły publicznej. Najmniejszą częścią omawianej grupy zadrzewień są zadrzewienia terenów komunikacyjnych. Przy zakładaniu i uzupełnianiu zadrzewień powinny być preferowane gatunki rodzime takie jak: lipa, klon, jawor, brzoza, jesion, jarząb, modrzew oraz dąb.

Walory krajobrazowe uwarunkowane są również zróżnicowaniem struktur przyrodniczych, płatów krajobrazowych i korytarzy ekologicznych, które uzależnione są od geokomponentów. Wśród geokomponentów ważną rolę spełniają: budowa geologiczna, rzeźba terenu, klimat, wody powierzchniowe i gleby. Czynniki te wywierają znaczący wpływ na różnorodność biologiczną w wymiarze gatunkowym i ekosystemowym.

Projekt projektu planu uwzględnia zasady estetyki i spójności z otaczającym krajobrazem realizowanych obiektów architektoniczno-budowlanych. Wyraża się to m.in. przyjętymi ustaleniami w zakresie kompozycji i kształtowania projektowanej zabudowy. Dotyczy to m.in. ustaleń w zakresie wysokości budynków, ich wykończenia, lokalizacji, stosowania materiałów tradycyjnych i naturalnych itp. Zgodnie z ustaleniami projektu planu, wynikające z przepisów odrębnych, ochronie podlegają istniejące zadrzewienia i zakrzewienia stanowiące ważne elementy krajobrazu. Określono również dla poszczególnych terenów minimalną wielkość powierzchni biologicznie czynnej.

Ustalenia projektu planu dopuszczają lokalizację obiektów infrastruktury telekomunikacyjnej, w tym telefonii komórkowej, w związku z tym ewentualna lokalizacja takich obiektów winna być poddana szczegółowej analizie krajobrazowej. Ustalenia projektu planu nie wskazują miejsc lokalizacji wieży telefonii komórkowej. Lokalizacje te pozostawia się do wyznaczenia na etapie inwestycyjnym, która będzie musiała spełniać wymogi wynikające z przepisów odrębnych.

Pod względem ukształtowania powierzchni obszar z wyjątkiem dolin rzecznych jest korzystny dla wszelkiego rodzaju budownictwa. W wyniku realizacji wyznaczonych w projekcie planu obszarów budownictwa rzeźba terenu ulegnie jedynie nieznacznym przeobrażeniom, a dotyczyć to będzie

wyrównywania terenu pod przyszłe budynki oraz infrastrukturę komunikacyjną i techniczną. Realizacja infrastruktury technicznej (sieci energetycznej, wodociągowej, kanalizacyjnej oraz gazowniczej) będzie mieć wpływ na rzeźbę terenu jedynie czasowo tj. w czasie jej budowy, podczas wykonywania wykopów, które po umieszczeniu odpowiednich sieci będą zasypane. Uporządkowanie procesu zainwestowania będące skutkiem realizacji ustaleń projektu planu, przyczyni się ponadto do uporządkowania krajobrazów na terenie objętym projektem. Określenie wymagań co do wykorzystania poszczególnych terenów, przy właściwym przestrzeganiu zapisów projektu, wpłynie na poprawę walorów krajobrazowych mimo zwiększenia powierzchni zainwestowania.

Oddziaływanie na stan i czystość wód.

Intensyfikacja zainwestowania na obszarze objętym projektem planu przyczyni się niewątpliwie do powstania większej ilości ścieków. Skutki oddziaływania zabudowy na środowisko wodne uzależnione będą więc od rozwoju i jakości sieci kanalizacyjnej.

Na terenie objętym projektem planu nie przewiduje się produkcji ścieków przemysłowych i technologicznych, gdyż nie wyznaczono takich terenów, gdzie były by one wytwarzane.

Docelowo ścieki sanitarno-bytowe z obszaru projektu planu zostaną odprowadzone do projektowanej sieci kanalizacji sanitarnej odprowadzającej ścieki komunalne do istniejącej oczyszczalni ścieków na terenie miasta Daleszyce.

Do czasu budowy sieci kanalizacji sanitarnej dopuszcza się budowę i użytkowanie bezodpływowych zbiorników na nieczystości ciekłe lub przydomowych oczyszczalni ścieków.

Mając na uwadze powyższe, indywidualne rozwiązania gromadzenia ścieków są dopuszczone do czasu realizacji gminnej sieci kanalizacji sanitarnej. W związku z obowiązującymi przepisami art. 3 ust. 2 pkt 2 lit. b i ust. 3 pkt. ustawy z dnia 13. 09. 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w mieście i gminie Daleszyce prowadzona jest ewidencja zbiorników bezodpływowych, mająca na celu kontrolę częstotliwości ich zbiorników.

Szczególną uwagę należy zwrócić na sprawność i szczelność systemów kanalizacyjnych w kontekście zabezpieczenia przed ewentualnymi przeciekami do wód gruntowych i powierzchniowych. O skuteczności kanalizacji i zmniejszeniu rozmiarów zanieczyszczenia środowiska wodnego decydować będzie również skuteczność nadzoru i poziom świadomości ekologicznej jej użytkowników.

Ochronie jakości wód powierzchniowych sprzyjać będzie wprowadzenie na obszarze projektu planu zakazu odprowadzania ścieków do wód powierzchniowych i do gruntu poza wodami opadowymi i roztopowymi, które zostaną zagospodarowane zgodnie z przepisami odrębnymi w tym zakresie.

Opisane powyżej działania uwzględniają zapisy rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełniać przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz. U. poz. 1311), przez co środowisko wodno-gruntowe nie zostanie zanieczyszczone.

Planowane zagospodarowanie nie będzie mieć wpływu na jakość wód powierzchniowych - istniejących rzek, ponieważ:

- planowana zabudowa wyznaczona została poza wodami powierzchniowymi,
- wyznaczone tereny rolnicze były również terenami rolniczymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego sołectwa Sieraków na terenie gminy Daleszyce zatwierdzonym uchwałą nr XXII/72/2012 Rady Miejskiej w Daleszycach z dnia 26 października 2012 r. (Dz. Urz. Woj. Świąt. z 2012 r., poz. 3352) pomimo, że oznaczone były symbolem "ZZ" - zieleń łągowa. Zgodnie z § 2 pkt 17 poprzez zieleń łągową rozumie się, nadrzeczne lub nadwodne łąki i pastwiska, które są terenami rolnymi. W związku z tym projekt planu nie dokonuje żadnych zmian w tym zakresie. Nie dokonuje się w tym przypadku zmiany przeznaczenia terenu, a jedynie

dostosowuje się oznaczenie do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r., Nr 164, poz. 157), zgodnie z którym sporządza się projekt planu. Rozporządzenie to określa barwne oznaczenia graficzne i literowe dotyczące przeznaczenia terenów, które należy stosować na projekcie rysunku planu miejscowego,

- powiększenie terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej względem wyznaczonych terenów w planie, zabudowa ta docelowo (tam, gdzie nie występuje obecnie) wyposażona zostanie w sieć kanalizacji sanitarnej, a do czasu jej budowy ścieki gromadzone będą w bezodpływowych zbiornikach lub oczyszczane będą w indywidualnych oczyszczalniach ścieków. Taki sposób gospodarowania ściekami spowoduje, że nieoczyszczone ścieki nie będą trafiać do gruntu, a w konsekwencji nie będą infiltrować do wód powierzchniowych,
- wprowadzony został zakaz odprowadzania ścieków do gruntu i wód, za wyjątkiem wód opadowych i roztopowych.

Wpływ na stan gleb.

Realizacja ustaleń projektu planu będzie związana ze zmniejszeniem powierzchni terenów niezbudowanych dla potrzeb zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Realizacja inwestycji komunikacyjnych (dróg wewnętrznych) oraz przewidywane nasilenie ruchu pojazdów przyczynią się do wzrostu emisji zanieczyszczeń do powietrza, które z kolei wraz z opadami atmosferycznymi mogą przenikać do gleb.

Wzrost ilości ścieków związany z powstaniem nowych terenów zabudowy może spowodować zwiększenie ewentualnego przedostawania się ich do gruntów. Szczególną uwagę należy więc zwrócić na sprawność i szczelność kanalizacji w kontekście zabezpieczenia przed ewentualnymi przeciekami do gruntu. Zagrożenie, które może wiązać się lokalnie ze wzrostem zanieczyszczenia gleb jest składowanie nawozów i środków chemicznej ochrony roślin.

Ochronie gleb będzie sprzyjać wprowadzenie na obszarze planu zakazu odprowadzania ścieków do wód powierzchniowych i do gruntu poza wodami opadowymi i roztopowymi.

Wpływ na jakość powietrza.

Na terenie objętym projektem planu nie są zlokalizowane źródła emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego.

Biorąc pod uwagę definicję usług zapisaną w § 2 pkt 9 projektu planu nie przewiduje się, że na terenach przeznaczonych pod usługi powstaną takie, które powodować będą zanieczyszczenia powietrza, ponieważ na terenach tych będą się mogły lokalizować jedynie usługi niezwiązane z wytwarzaniem dóbr materialnych metodami produkcyjnymi. W związku z tym nie przewiduje się, że na obszarze projektu planu powstanie działalność usługowa, która emitować będzie zanieczyszczenia powietrza ponad normatywy wynikające z rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w środowisku (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 845).

Ustalenia projektu planu przewidują, w zakresie zaopatrzenia w ciepło rozwiązania oparte o niskoemisyjne lub bezemisyjne źródła ciepła. Działania takie spowodują poprawę jakości powietrza atmosferycznego w skali makro i ograniczenie niebezpiecznego dla zdrowia i życia ludzi zjawiska "smogu". Takie rozwiązania w zakresie zaopatrzenia w ciepło będą wypełnieniem uchwały Nr XXII/292/20 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 29 czerwca 2020 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz. Urz. Woj. Świąt. z 2020 r. poz. 2616) oraz uchwały Nr XXII/291/20 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 29 czerwca 2020 r. w sprawie Programu ochrony powietrza dla województwa świętokrzyskiego wraz z planem działań krótkoterminowych.

Gospodarka odpadami.

Projekt planu przewiduje wzrost terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, co spowoduje zwiększenie ilości wytwarzanych odpadów.

Przyrost ilości odpadów będzie proporcjonalny do wzrostu liczby mieszkańców obszaru. Projekt planu ustala zasadę odbioru odpadów w systemie zorganizowanym pod nadzorem Urzędu Gminy zgodnie z przepisami odrębnymi. Wywóz odpadów będzie się odbywał na składowisko odpadów w Promniku (gm. Strawczyn). Zmiana planu wskazuje na segregację odpadów komunalnych u źródła ich powstawania. Wobec tego w zakresie gospodarki odpadami ustalenia planu odpowiadają wymogom ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

W granicach obszaru objętego projektem planu nie przewiduje się realizacji obiektów, które wytwarzać będą odpady niebezpieczne.

Oddziaływania akustyczne.

Na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wyznaczonej projektem planu źródłem hałasu jest przede wszystkim ruch samochodów, głównie poruszających się drogą powiatową oznaczoną symbolem KD-L1 oraz pozostałych drogach niższej kategorii. Wskazuje się, że drogi, te prowadzą i prowadzić będą jedynie ruch lokalny. Generowany hałas przez te drogi nie przekracza dopuszczalnych norm, ponieważ droga ta prowadzi jedynie ruch lokalny o umiarkowanym natężeniu ruchu. W ostatnich latach drogi te zostały zmodernizowane i zastosowane zostały tzw. ciche nawierzchnia dzięki czemu hałas generowany przez ruch samochodowy nie przekracza dopuszczalnych norm. Ponadto, z uwagi na przebieg dróg przez tereny zabudowane ograniczona została prędkość poruszających się samochodów do 50 km/h. Przy takiej prędkości hałas generowany przez samochody jest bardzo niski i nie przekracza dopuszczalnych norm. Ponadto ciągły rozwój (postęp) technologiczny nad produkcją opon samochodowych powoduje, że produkowane są opony coraz cichsze. Wskazać należy w tym miejscu, że po drogach porusza się coraz większa ilość samochodów elektrycznych oraz hybrydowych, które w trakcie poruszania się nie generują hałasu.

Planowane zagospodarowanie terenu, pozwoli na zachowanie standardów akustycznych określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku poprzez określenie w projekcie planu dopuszczalnych poziomów hałasu:

- 1) dla terenów oznaczonych symbolami MN1-MN6 dopuszczalny poziom hałasu jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 2) dla terenu oznaczonego symbolem U1 dopuszczalny poziom hałasu jak dla budynków związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Uwzględniając wartości progowe dopuszczalnych poziomów hałasu dla poszczególnych terenów chronionych akustycznie uznaje się, że zachowane zostaną standardy akustyczne.

Pola elektromagnetyczne.

Emitorami pól elektromagnetycznych na obszarze objętym projektem planu są istniejące linie elektroenergetyczne napowietrzne o napięciu 15 kV oraz istniejące stacje transformatorowe. Przy realizacji zabudowy przeznaczonej na pobyt ludzi zachowane zostaną bezpieczne odstęp od linii elektroenergetycznych oraz stacji transformatorowych zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym w szczególności PN5000100, przez co zostanie wyeliminowane oddziaływanie elektromagnetyczne na zdrowie i życie ludzi. W analizowanym przypadku jest to odległość 7,5 m od osi linii elektroenergetycznych średniego napięcia w obie strony i oznaczona na rysunku projektu planu jako pasy technologiczne oraz 7 m od stacji transformatorowych.

Dzięki zachowaniu takich odległości, planowane budynki mieszkalne jednorodzinne oraz inne przeznaczone na pobyt ludzi lokalizowane będą poza oddziaływaniem promieniowania elektromagnetycznego.

Ustalenia planu dopuszczają lokalizację infrastruktury telekomunikacyjnej, przy uwzględnieniu dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych jakie muszą być spełnione dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową i miejsc przebywania dla ludzi, oraz przy uwzględnieniu przepisów odrębnych. Taki sposób realizacji infrastruktury doprowadzi, że ewentualne obiekty telekomunikacyjne nie wpłyną negatywnie na zdrowie i życie ludzi.

Wpływ na walory przyrodnicze.

Na obszarze objętym ustaleniami projektu planu w odniesieniu do zbiorowisk roślinnych można zaobserwować następujące zjawiska:

- ⇒ zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej;
- ⇒ powstawanie i rozszerzanie się zasięgów zbiorowisk antropogenicznych.

Przebieg ww. procesów pozostaje w ścisłym związku ze zróżnicowaniem form użytkowania terenu. Zmiany zachodzące w zbiorowiskach idą w kierunku coraz większej ich antropogenizacji, zwłaszcza w sąsiedztwie terenów zabudowy i rolnych.

Największe zagrożenia dotyczące walorów przyrodniczych będą związane ze: zmniejszeniem powierzchni biologicznie czynnej i przekształceniami zbiorowisk roślinnych, co z kolei będzie oddziaływać na populacje zwierząt. Wprowadzenie nowej zabudowy oraz innych obiektów będzie się odbywało kosztem terenów rolnych, w związku z tym zmniejszy się powierzchnia biologicznie czynna. W ustaleniach projektu planu wprowadzono zasady zagospodarowania zmierzające do redukcji powierzchni koniecznych wyłączeń, czemu służyć będzie m.in.: ustalenie wskaźników intensywności zabudowy, minimalnych powierzchni działek w zabudowie mieszkaniowej oraz ustalenie powierzchni biologicznie czynnej.

W celu minimalizacji ww. oddziaływań na środowisko przyrodnicze na terenie objętym projektem planu zostaną wprowadzone następujące działania:

- w trakcie realizacji projektowanej inwestycji i prowadzenia prac ziemnych teren budowy będzie kontrolowany pod kątem obecności płazów, a przed likwidacją wykopów ich dno i ściany będą dokładnie sprawdzane, znalezione osobniki będą odławiane i przenoszone w bezpieczne dla nich miejsca. Do odławiania będą stosowane specjalnie przygotowane i zabezpieczone pojemniki pozostawiane w miejscach migracji zwierząt, które będą regularnie sprawdzane. Prace ziemne będą podejmowane bezpośrednio po zakończeniu odłowów, a odławianie kontynuowane na przedpolu odhumusowywania. Wkraczający sprzęt będzie powodował płoszenie zwierząt dotąd nieodłowionych w miejsca dla nich bezpieczne, z istniejącą jeszcze roślinnością. Teren budowy zostanie również zabezpieczony przed wtargnięciem zwierząt na plac budowy poprzez zastosowanie ogrodzeń tymczasowych. Ponadto, sposoby i terminy prac budowlanych będą dostosowane do biologii zwierząt występujących na terenie opracowania tj. drobnych zwierząt kręgowych i bezkręgowych, których głównym środowiskiem życia jest gleba.
- do przyszłych nasadzeń na tym terenie należy zastosować rodzime gatunki roślin, zgodnie z siedliskiem, posiadające indywidualne, lokalne cechy charakterystyczne dla tego terenu.

Projekt planu dopuszcza lokalizację inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej w rozumieniu do przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi, w szczególności o ochronie przyrody i środowiska.

W celu zminimalizowania strat wśród ptaków i nietoperzy wszystkie linie energetyczne winny spełniać następujące wymogi:

- Przeprowadzenie badań przygotowawczych w celu ustalenia alternatywnych lokalizacji linii: o przebiegu wędrówek ptaków przez dane miejscowości lub regiony często decyduje topografia, linie brzegowe, itp.

Wykonanie tych badań przed przystąpieniem do planowania jakichkolwiek nowych linii energetycznych jest niezbędne. Badania te muszą też obejmować wędrówki ptaków zarówno w dzień, jak i w nocy, a także uwzględniać inne zjawiska sezonowe.

- Tam, gdzie to możliwe, kable należy położyć pod ziemią.
- „Ukrywanie“ linii energetycznych: linie napowietrzne powinny zostać poprowadzone tak nisko, jak tylko pozwalają na to przepisy, za budynkami lub rzędami drzew, bądź też u stóp wzgórz i łańcuchów górskich.
- Wszędzie tam, gdzie to możliwe, infrastruktura powinna być skomasowana, tj. linie energetyczne należałyby poprowadzić wzdłuż dróg i linii kolejowych, aby uniknąć przecinania dużych, otwartych przestrzeni.
- Konstrukcje powinny zajmować jak najmniej przestrzeni w kierunku pionowym: przewody należałyby podwieszać na jednym poziomie, bez przewodu neutralnego nad przewodami fazowymi.
- Należy montować dobrze widoczne, czarno-białe oznakowania na przewodach stwarzających duże zagrożenie zderzeniem, w szczególności na przewodach neutralnych linii wysokiego napięcia.
- W fazie planowania nowych linii energetycznych należy posługiwać się szczegółowymi informacjami zebranymi przez ornitologów. Dobra współpraca i dialog pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi a organizacjami ochrony przyrody są kluczowe do osiągnięcia optymalnych rozwiązań, co leży także w interesie publicznym.
- Przy budowie nowych linii energetycznych należy wybierać takie rozwiązania projektowe, które nie wymagają stosowania systemów ostrzegawczych ani osłon ochronnych. Trwałość tych elementów nie odpowiada przeciętnemu czasowi eksploatacji linii energetycznych, który wynosi 50 lat.

Zdrowie ludzi.

Do czynników środowiskowych, które w sposób bezpośredni oddziałują na zdrowie człowieka należy zaliczyć: stan zanieczyszczenia środowiska, poziom hałasu oraz dostęp do terenów rekreacyjnych. Obecny stan środowiska pozwala określić istniejące warunki jako generalnie sprzyjające zdrowiu człowieka, ponieważ w granicach projektu planu oraz w jego bezpośrednim otoczeniu nie występują obiekty wpływające negatywnie na zdrowie i życie ludzi. Tereny przeznaczone do zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej otoczone są w większości lasami oraz niezabudowanymi terenami otwartymi, które korzystnie wpływają na zdrowie i życie ludzi. W granicach planu występują również tereny zabudowy usługowej. Zgodnie ze stanem faktycznym tereny zabudowy usługowej nie powodują uciążliwości dla zabudowy usługowej, ponieważ na terenie oznaczonym symbolem U1 zlokalizowana jest szkoła, natomiast na terenie oznaczonym symbolem U2 zlokalizowany jest obiekt wypoczynko-gastronomiczny. Taka działalność usługowa nie powoduje negatywnego oddziaływania na będące w sąsiedztwie tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Ponadto, planowane budynki mieszkalne powstaną poza negatywnym oddziaływaniem linii elektroenergetycznych średniego napięcia 15 kV co korzystnie wpłynie na zdrowie i życie ludzi.

Ponadto, otoczenie terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej rozległym kompleksem leśnym stwarza dogodne warunki dla zdrowia i życia ludzi.

Takie zagospodarowanie nie spowoduje negatywnego wpływu na zdrowie i życie zamieszkujących tu ludzi.

Ponadto zgodnie z art. 15 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, plan miejscowy przewidujący możliwość lokalizacji budynków umożliwi również lokalizację zamontowanych na budynku instalacji odnawialnych źródeł energii wykorzystujących do wytwarzania energii wyłącznie energię promieniowania słonecznego oraz mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego

2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1436, 1597 i 1681), również w przypadku innego przeznaczenia terenu niż produkcyjne, chyba że ustalenia planu miejscowego zakazują lokalizacji takich instalacji. W analizowanym projekcie planu, odnawialne źródła energii wytwarzające energię elektryczną z energii promieniowania słonecznego niebędące mikroinstalacjami dopuszczone zostały w terenach zabudowy usługowej. Z uwagi na to, że lokalizacja takich instalacji wynika wprost z przepisów prawa powszechnie obowiązującego, to zgodnie z rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "zasad techniki prawodawczej" (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 283) nie powiela się tych zapisów w przepisach niższego rzędu, jakim jest plan miejscowy. Realizacja takich odnawialnych źródeł energii nie będzie powodować negatywnego wpływu na zdrowie i życie ludzi, ponieważ tego typu obiekty nie są źródłem promieniowania elektromagnetycznego. Przy tego typu inwestycji nie są lokalizowane "szafy kontenerowe" jedynie są montowane inwertery (falowniki) służące do używania wygenerowanej przez panele fotowoltaiczne energii. Inwerter – nazywany także „falownikiem” – to specjalistyczne urządzenie, odpowiadające za transformację pozyskiwanego z instalacji prądu stałego na prąd zmienny. Mówiąc bardziej obrazowo – panele PV czerpią energię z promieni słonecznych, co pozwala im na wytwarzanie napięcia stałego. W instalacji elektrycznej gospodarstwa domowego mamy natomiast prąd naprzemienny. Inwerter służy właśnie „dopasowaniu” napięcia tak, aby odpowiednie znalazło się w gniazdkach, z których korzystamy na co dzień. Opisując ten proces bardziej technicznie, zmienia DC (prąd stały) na AC (prąd naprzemienny). Inwerter działa automatycznie w czasie rzeczywistym, dlatego prąd dostępny jest non-stop, nie różniąc niczym od tego, który w gospodarstwie domowym bez paneli dostarczany jest przez zakład energetyczny. Ponadto panele fotowoltaiczne nie powodują uciążliwości powodowanych odbijaniem światła słonecznego, ponieważ ich powierzchnia ma na celu absorpcję światła i energii elektrycznej a nie ich odbijania.

Ogniwa fotowoltaiczne będą oddziaływać na krajobraz w skali mikro, które instalowane będą na budynkach. Będą służyć pozyskiwaniu energii ze słońca w sposób proekologiczny. Konwersja energii w elektrowni słonecznej jest w pełni pasywna, nie wywołuje hałasu, drgań, zanieczyszczeń i nie posiada skutków ubocznych. W przeciwieństwie do produkcji energii elektrycznej na bazie paliw kopalnych oraz ropy naftowej, elektrownia słoneczna nie generuje zanieczyszczeń w postaci emisji dwutlenku siarki, tlenków azotu oraz tlenku węgla. Tym samym przedsięwzięcie przyczynia się pośrednio do poprawy stanu jakości powietrza. Ich realizacja i funkcjonowanie nie wpłynie negatywnie na zdrowie i życie ludzi, ponieważ wykorzystywana energia elektryczna wykorzystywana będzie również do ogrzewania budynków, przez co ograniczone będzie wykorzystywanie stałych źródeł ciepła i ograniczone będzie zjawisko "smogu" w okresie jesienno-zimowo-wiosennym.

W celu zminimalizowania strat wśród ptaków i nietoperzy wszystkie linie energetyczne winny spełniać następujące wymogi:

– Przeprowadzenie badań przygotowawczych w celu ustalenia alternatywnych lokalizacji linii: o przebiegu wędrówek ptaków przez dane miejscowości lub regiony często decyduje topografia, linie brzegowe, itp. Wykonanie tych badań przed przystąpieniem do planowania jakichkolwiek nowych linii energetycznych jest niezbędne. Badania te muszą też obejmować wędrówki ptaków zarówno w dzień, jak i w nocy, a także uwzględniać inne zjawiska sezonowe.

- Tam, gdzie to możliwe, kable należy położyć pod ziemią.
- „Ukrywanie” linii energetycznych: linie napowietrzne powinny zostać poprowadzone tak nisko, jak tylko pozwalają na to przepisy, za budynkami lub rzędami drzew, bądź też u stóp wzgórz i łańcuchów górskich.
- Wszędzie tam, gdzie to możliwe, infrastruktura powinna być skomasowana, tj. linie energetyczne należałoby poprowadzić wzdłuż dróg i linii kolejowych, aby uniknąć przecinania dużych, otwartych przestrzeni.

- Konstrukcje powinny zajmować jak najmniej przestrzeni w kierunku pionowym: przewody należałoby podwieszać na jednym poziomie, bez przewodu neutralnego nad przewodami fazowymi.
- Należy montować dobrze widoczne, czarno-białe oznakowania na przewodach stwarzających duże zagrożenie zderzeniem, w szczególności na przewodach neutralnych linii wysokiego napięcia.
- W fazie planowania nowych linii energetycznych należy posługiwać się szczegółowymi informacjami zebranymi przez ornitologów. Dobra współpraca i dialog pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi a organizacjami ochrony przyrody są kluczowe do osiągnięcia optymalnych rozwiązań, co leży także w interesie publicznym.
- Przy budowie nowych linii energetycznych należy wybierać takie rozwiązania projektowe, które nie wymagają stosowania systemów ostrzegawczych ani osłon ochronnych. Trwałość tych elementów nie odpowiada przeciętnemu czasowi eksploatacji linii energetycznych, który wynosi 50 lat.

W projekcie planu uwzględnione zostały tereny chronione akustycznie, są to: tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz tereny usług sportu, turystyki i rekreacji. W § 8 ust. 3 projektu planu ustalone zostały poziomy hałasu zgodnie z przepisami art. 113 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r., poz. 54 ze zm.) w związku z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. W związku z tym wszelka działalność w obrębie obszarów chronionych akustycznie oraz w ich sąsiedztwie nie może powodować przekroczeń dopuszczalnych norm hałasu. Jeżeli przekroczenia takie nastąpią, prowadzący działalność musi tak ją zmodernizować aby przekroczenia takie nie występowały.

Zgodność z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi.

Analiza ekofizjografii była punktem wyjścia do dokonania oceny zgodności zapisów projektu planu z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi. Teren projektu planu przeznaczony pod wraz z układem komunikacyjnym położony jest w obszarze o korzystnych warunkach fizjograficznych dla rozwoju takiej zabudowy. Charakteryzują się niskim stanem wód gruntowych, nie są terenami podmokłymi, grunt jest stabilny oraz występują korzystne warunki topoklimatyczne.

Zgodność z przepisami dotyczącymi obszarów i obiektów chronionych.

W toku analizy ustaleń projektu planu nie stwierdzono istotnych naruszeń wymogów prawa ochrony środowiska dotyczących gospodarki przestrzennej i oddziaływania na środowisko elementów zagospodarowania.

W projekcie planu uwzględniono ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu w granicach istniejącej formy ochrony przyrody, tj. Cisowsko-Orłowińskiego Parku Krajobrazowego.

Wszystkie te zapisy są zgodne z obowiązującym stanem prawnym.

Na obszarze objętym projektem planu nie występują tereny górnicze, tereny zagrożone osuwaniem się mas ziemnych, udokumentowane złoża surowców mineralnych i obszary szczególnego zagrożenia powodzią.

Podsumowanie.

W wyniku realizacji ustaleń projektu planu miejscowego nastąpią pewne zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym tego sołectwa. Będą się one odnosiły do budowy nowej zabudowy wraz z niezbędną komunikacją. Na obszarze opracowania na części terenów zostaną wprowadzone zalesienia. Zatem na części obszarów obecnie użytkowanych jako tereny rolnicze lub nieużytkowanych, pokrytych roślinnością synantropijną, powstaną nowe inwestycje o charakterze mieszkaniowym i gospodarczym. W zakresie oddziaływania na środowisko przyrodnicze planowanej zabudowy wraz

z obsługą komunikacyjną stwierdza się umiarkowane oddziaływanie. Potencjalnie nastąpi wzrost zanieczyszczeń związanych z rozwojem komunikacji oraz ogrzewaniem budynków. Należy jednak zaznaczyć, że ten potencjalny wzrost zanieczyszczenia powietrza oraz poziomu hałasu nie będzie przekraczał wartości dopuszczalnych zapisanych w aktualnie obowiązujących przepisach prawa, co wynika z ustaleń projektu planu miejscowego. W przypadku realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się negatywnych, niepożądanych skutków na poszczególne komponenty środowiska jak i zdrowie ludzi. Ponadto w projekcie planu miejscowego przedstawiono szereg rozwiązań i propozycji łagodzących niekorzystne oddziaływania, tak aby nie zostały naruszone standardy jakości środowiska oraz wprowadzono zakazy i ograniczenia dotyczące ochrony środowiska przyrodniczego. Ustalenia projektu planu dopuszczają przedsięwzięcia, które muszą dotrzymać standardy jakości środowiska ustalone przepisami odrębnymi a oddziaływanie należytych do nich instalacji nie może wykraczać poza teren, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny.

Prognoza oddziaływania na środowisko przeprowadzona dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wykazała, że planowane funkcje terenu nie będą miały znaczącego wpływu na środowisko i form ochrony przyrody oraz nie będą zwiększone w stosunku do stanu istniejącego.

Planowane zagospodarowanie wskazane w projekcie planu nie spowoduje istotnego wzrostu emisji zanieczyszczeń do powietrza, zwiększenia hałasu jak również pogorszenia jakości wód powierzchniowych podziemnych w stosunku do stanu obecnego, a także nie wpłynie na bioróżnorodność obszaru objętego projektem planu. Na poprawę klimatu akustycznego, ochronę przyrody, jakości powietrza oraz prowadzenia właściwej gospodarki wodno – ściekowej wpływa szereg działań zaproponowanych w projekcie planu ograniczających lub zapobiegających negatywne oddziaływanie na środowisko jak i przyrodę.

IV. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzonej do tego wyboru albo wyjaśnienia braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zaproponowane w projekcie planu rozwiązania w zakresie przeznaczenia terenu, sposobu jego zagospodarowania, warunków dla projektowanej zabudowy oraz zasad obsługi technicznej i komunikacyjnej, gwarantują prawidłowe funkcjonowanie omawianego obszaru. Nie istnieje zatem potrzeba wskazania alternatywnych rozwiązań w stosunku do zaproponowanych.

W trakcie prac nad opracowanie niniejszej prognozy nie napotkano trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

BIBLIOGRAFIA

1. *Atlas Rzeczypospolitej Polskiej*, Warszawa 1994.
2. Andrzejewski R., Weigle A. (red.): *Różnorodność biologiczna Polski*, Warszawa 2003.
3. Kondracki J.: *Geografia Polski. Mezoregiony fizyczno-geograficzne*, Warszawa 1994.
4. Kondracki J.: *Geografia regionalna Polski*, Warszawa 1998.
5. Mapy ewidencji gruntów gminy Daleszyce.
6. Mapa glebowo-rolnicza gminy Daleszyce.
7. Opracowanie ekofizjograficzne gminy Daleszyce.
8. Raporty o stanie środowiska, WIOŚ, Kielce.
9. Sidło P., Stachurski M., Wójtowicz B.: *Przyroda województwa świętokrzyskiego*, Kielce 2000.
10. Waloryzacja rolnicza gleb Polski (wg gmin), JUNG Puławy 1981.